

ปัญหาการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษา
เขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548

ปริญญานิพนธ์
ของ
สุพจน์ วิเวก

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
พฤษภาคม 2549

ปัญหาการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษา
เขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548

บทคัดย่อ
ของ
สุพจน์ วิเวก

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
พฤษภาคม 2549

สุพจน์ วิเวก. (2549). ปัญหาการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548. ปรินญาณพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
คณะกรรมการควบคุม: อาจารย์พิศวง มหาจันทร์, ผู้ช่วยศาสตราจารย์วัฒนา สุทธิพันธ์.

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัญหาการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นครูผู้สอนวิชาพลศึกษาช่วงชั้นที่ 2 ในโรงเรียนประถมศึกษาเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ จำนวน 266 คน เป็นชาย 195 คน และหญิง 71 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่น .91 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัญหาที่มีต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบุคลิกลักษณะของครูผู้สอน ด้านการวัดและประเมินผล และด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก โดยรวม มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 49.14, 51.43, 47.97 และ 46.58 ตามลำดับ

2. ปัญหาที่มีต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษาชาย เขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบุคลิกลักษณะของครูผู้สอน ด้านการวัดและประเมินผล และด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก โดยรวม มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 48.72, 51.64, 47.18 และ 46.00 ตามลำดับ

3. ปัญหาที่มีต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษาหญิง เขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบุคลิกลักษณะของครูผู้สอน ด้านการวัดและประเมินผล และด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก โดยรวม มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.28, 50.85, 50.14 และ 48.17 ตามลำดับ

PROBLEMS IN TEACHING AND LEARNING PHYSICAL EDUCATION OF
PHYSICAL EDUCATION TEACHER AT SECONDARY SCHOOLS UNDER
SAMUTPRAKARN EDUCATION IN 2005 ACADEMIC YEAR

AN ABSTRACT
BY
SUPOT WIWEK

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education Degree in Physical Education
at Srinakharinwirot University
May 2006

Supot Wiwek. (2549). *Problems in Teaching and Learning Physical Education of Physical Education Teacher at Secondary Schools under Samutprakarn Education in 2005 Academic Year*. Master thesis, M.Ed. (Physical Education). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Mrs. Pissawong Mahakant, Assist. Prof. Wattana Suttiphan.

The purpose of this research aimed to study the problems in teaching and learning physical education of level 2 physical education teachers at Secondary Schools under Samutprakarn Education Area Office. The subjects were 291 level 2 physical education teachers – 195 males and 71 females through simple random sampling. The instrument used in this research was the researcher – created questionnaire with the reliability at .91, The statistical methods for analyzing the data were Frequency distribution and Percentile.

The results revealed that

1. Due to the problems in teaching and learning physical education of physical education teachers at Secondary Schools under Samutprakarn Education in the academic year 2005, the perspective of the following aspects : teaching and learning, teacher's personality and characteristics, measurement and evaluation, places, facilities was in the lowest level (percentile at 49.14, 51.43, 47.97 and 46.58 respectively).

2. Due to the problems in teaching and learning physical education of physical education teachers at Secondary Schools under Samutprakarn Education in the academic year 2005, the perspective of the following aspects : teaching and learning, teacher's personality and characteristics, measurement and evaluation, places, facilities was in the lowest level (percentile at 48.72, 51.64, 47.18 and 46.00 respectively).

3. Due to the problems in teaching and learning physical education of physical education teachers at Secondary Schools under Samutprakarn Education in the academic year 2005, the perspective of the following aspects : teaching and learning, teacher's personality and characteristics, measurement and evaluation, places, facilities was in the lowest level (percentile at 50.28, 50.85, 50.14 and 48.17 respectively).

ปัญหาการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษา
เขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548

ปริญญานิพนธ์
ของ
สุพจน์ วิเวก

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา

พฤษภาคม 2548

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง

ปัญหาการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษา
เขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548

ของ
สุพจน์ วิเวก

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญสิริ จีระเดชากุล)
วันที่.....เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2549

..... ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์
(อาจารย์พิศวง มหาจันทร์)

..... กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์วัฒนา สุทธิพันธุ์)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไพบุลย์ ศรีชัยสวัสดิ์)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์แผน เจริญนัย)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ ด้วยความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจาก อาจารย์พิศวง มหาจันทร์ ประธานกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์วัฒนา สุทธิพันธุ์ กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไพบุลย์ ศรีชัยสวัสดิ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์แผน เจียรนัย กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม ที่กรุณาให้คำปรึกษาและคำแนะนำ ตลอดจนข้อเสนอแนะต่างๆ ที่ช่วยในการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ในปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยมีความรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของคณาจารย์ทุกท่านเป็นอย่างดี จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณอาจารย์ ดร.ทรงพล ต่อนี้ ที่คอยให้ความช่วยเหลือในการวิเคราะห์ข้อมูล และช่วยแก้ไขข้อผิดพลาดต่างๆ ของงานวิจัยฉบับนี้ ขอขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่าน ที่ให้ความรู้ทั้งในด้านวิชาการและประสบการณ์แก่ผู้วิจัย

ขอบพระคุณ คุณชัชสินทร์ โยธาทิพย์ ผู้เชี่ยวชาญที่ได้กรุณาตรวจสอบ แก้ไขและให้คำแนะนำในการทำแบบสอบถามการวิจัยในครั้งนี้ นอกจากนี้ ผู้วิจัยใคร่ขอ ขอบพระคุณผู้บริหารสถานศึกษา และคณะครูทุกท่านที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการเก็บรวบรวมข้อมูล และอำนวยความสะดวกให้เป็นอย่างดี ทำให้การเก็บรวบรวมข้อมูลสำเร็จบรรลุผลตามวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ

สุดท้ายผู้วิจัยกราบขอบพระคุณบิดา มารดา ญาติพี่น้องที่คอยให้การสนับสนุน เป็นกำลังใจ และขอขอบคุณ คุณจันทร์วิภา จักหงษ์สุวรรณ และคุณชिरารุช เพชรเย็น ที่ช่วยพิมพ์เอกสาร งานต่างๆ และที่สำคัญที่สุดคือ คุณวราภรณ์ แพหมอ ภรรยาและบุตรชาย เด็กชาย รัชกิจ วิเวก ที่คอยห่วงใยและเป็นกำลังใจให้แก่ผู้วิจัยเสมอมา ถ้าหากผลงานวิจัยมีสิ่งดีงาม เป็นประโยชน์สูงสุดแล้ว ผู้วิจัยขออุทิศสิ่งที่ดีงามแก่ผู้มีพระคุณทุกท่านและขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

สุพจน์ วิเวก

สารบัญ

ตาราง	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	2
ความสำคัญของการวิจัย	2
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย.....	3
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	3
ตัวแปรที่ศึกษา	3
นิยามศัพท์เฉพาะ	3
กรอบแนวคิดในการวิจัย	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
ความสำคัญของหลักสูตร.....	5
จุดมุ่งหมายเฉพาะของวิชาพลศึกษาในหลักสูตร พ.ศ. 2521.....	6
หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544.....	6
สาระและมาตรฐานการเรียนรู้	10
องค์ประกอบของการนำหลักสูตรไปใช้	12
การสอนพลศึกษา.....	14
กิจกรรมการเรียนการสอนของวิชาพลศึกษา.....	17
ครูพลศึกษา	19
การวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา	23
สถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนการสอนพลศึกษา.....	27
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	28
งานวิจัยในต่างประเทศ.....	28
งานวิจัยในประเทศ.....	31
3 วิธีดำเนินการวิจัย	39
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	39
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	40
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	41

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3 (ต่อ) การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	41
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	42
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	42
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	42
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	43
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	65
สังเขป ความมุ่งหมาย และวิธีดำเนินการวิจัย.....	65
สรุปผลการวิจัย.....	66
อภิปรายผล.....	68
ข้อเสนอแนะ.....	71
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	71
บรรณานุกรม.....	72
ภาคผนวก.....	76
ภาคผนวก ก แบบสอบถาม.....	77
ภาคผนวก ข รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ.....	85
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	87

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	ประชากรและกลุ่มตัวอย่างของโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548.....	39
2	ความถี่และร้อยละของข้อมูลทั่วไปของครูพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 เขตพื้นที่ การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548 (N = 266).....	43
3	ความถี่และค่าร้อยละของปัญหาการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษา ชาย เขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน (N = 195).....	44
4	ความถี่และค่าร้อยละของปัญหาการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษา ชาย เขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548 ด้านบุคลิกลักษณะของอาจารย์ผู้สอน (N = 195).....	46
5	ความถี่และค่าร้อยละของปัญหาการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษา ชาย เขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548 ด้านการวัดและประเมินผล (N = 195).....	47
6	ความถี่และค่าร้อยละของปัญหาการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษา ชาย เขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548 ด้านสถานที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก (N = 195)...	49
7	ความถี่และค่าร้อยละของปัญหาการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษา หญิง เขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน (N = 71).....	51
8	ความถี่และค่าร้อยละของปัญหาการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษา หญิง เขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548 ด้านบุคลิกลักษณะของอาจารย์ผู้สอน (N = 71).....	53
9	ความถี่และค่าร้อยละของปัญหาการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษา หญิง เขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548 ด้านการวัดและประเมินผล (N = 71).....	54
10	ความถี่และค่าร้อยละของปัญหาการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษา หญิง เขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548 ด้านสถานที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก (N = 71).....	56
11	ความถี่และค่าร้อยละของปัญหาการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน (N = 266).....	58

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
12	ความถี่และค่าร้อยละของปัญหาการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548 ด้านบุคลิกลักษณะของอาจารย์ผู้สอน (N = 266).....	60
13	ความถี่และค่าร้อยละของปัญหาการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548 ด้านการวัดและประเมินผล (N = 266).....	61
14	ความถี่และค่าร้อยละของปัญหาการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษา หญิง เขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548 ด้านสถานที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก (N = 266).	63

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ระบบการศึกษาของประเทศไทยในอดีต การศึกษาของนักเรียนจะมุ่งเน้นพัฒนาศักยภาพทางด้านสติปัญญาและความรู้ด้านการประกอบอาชีพ รวมถึงการดำรงชีวิตเป็นส่วนใหญ่ ทำให้เกิดการพัฒนาเพียงด้านเดียว ทำให้การผลิตบุคลากรในอดีตนั้นจะมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ ในแต่ละสาขาวิชาที่เรียนเป็นอย่างดี แต่จะพบปัญหาด้านการพัฒนาทางจิตใจ อารมณ์ และสังคม จากสถิติการเปลี่ยนงาน ปัญหาการว่างงานและในภาวะเศรษฐกิจที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาทำให้ระบบการพัฒนาของประเทศไทยไม่สามารถพัฒนาได้อย่างเต็มที่ เพราะเมื่อนักเรียนที่จบการศึกษาออกมา มีความรู้ ความสามารถ แต่ไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมและสภาพแวดล้อมได้ทำให้เกิดความท้อแท้ ความเครียด ทำงานได้ไม่เต็มที่และส่งผลกระทบต่อสุขภาพทำให้สมรรถภาพของร่างกายเปลี่ยนแปลง เกิดภาวะโรคต่าง ๆ ขึ้น เป็นปัญหาที่ต้องให้ความสำคัญในการแก้ไขอย่างเร่งด่วน โดยจะเน้นได้จากการปรับเปลี่ยนหลักสูตรการเรียนการสอนของกระทรวงศึกษาธิการที่มุ่งเน้นพัฒนานักเรียนให้มี ความฉลาดทางด้านความรู้ (IQ) และให้ผู้เรียนมีสมรรถภาพร่างกายสมบูรณ์แข็งแรงมีการพัฒนา ทางด้านจิตใจ อารมณ์และสังคมที่ดีด้วย

ดังนั้นในระบบการเรียนการสอนของวิชาพลศึกษาจึงมีบทบาทหน้าที่และความสำคัญ เนื่องจาก เป็นวิชาที่ทำให้ผู้เรียนมีสมรรถภาพทางร่างกายที่สมบูรณ์ แล้วยังเน้นรวมไปถึงการใช้ประสบการณ์ในการแก้ไขปัญหาได้เป็นอย่างดี เป็นการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจริง ทั้งนี้วิชาพลศึกษายังสอนให้ผู้เรียนมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ ที่จะเป็นผู้มีความสุภาพเรียบร้อย เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ มีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น มีความอดทน อดกลั้น และมีน้ำใจนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย ซึ่งเกิดจากประสบการณ์ในการเรียน การสอนวิชาพลศึกษาของประเทศชาติ ต่อไปรัฐบาลควรตระหนักและเห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษา จึงมีบทบาทสำคัญ ที่จะพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เป็นบุคลากรที่มีคุณภาพของประเทศชาติต่อไป รัฐบาลตระหนักถึงความสำคัญของวิชาพลศึกษาจึงได้มีการบรรจุหลักสูตรวิชาพลศึกษาไว้ในหลักสูตรของ ตารางเรียนตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงระดับ อุดมศึกษา เพราะเป็นวิชาที่สามารถปรับเปลี่ยน พฤติกรรมการออกกำลังกายที่ถูกต้อง ทำให้รู้จักวิธีการส่งเสริม สุขภาพเพื่อความยืนยาวของชีวิต และกระทำตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม

คุณภาพของประชากรในประเทศเป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญเป็นอย่างยิ่งว่าประเทศใดเจริญก้าวหน้า มากน้อยเพียงใด ปัจจุบันประเทศไทยได้รับผลกระทบจากปัญหาของสังคมโลกและการเปลี่ยนแปลง อย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีส่งผลให้การดำเนินชีวิตและสุขภาพของประชาชนยุ่งยากและซับซ้อนขึ้น การต่อสู้ดิ้นรนแข่งขันกันทางสังคมและเศรษฐกิจทำให้ประชาชนเจ็บป่วยด้วยโรคที่เกิดจากปัจจัยทาง สิ่งแวดล้อมและพฤติกรรม เช่น โรคเครียดและโรคที่เกิดจากการขาดการออกกำลังกายมากขึ้นกว่าใน อดีตและมีแนวโน้มจะรุนแรงมากยิ่งขึ้นหากประชาชนในประเทศยังไม่ได้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของ

ตนเอง วิชาพลศึกษาจึงเป็นสาระการเรียนรู้ที่สำคัญในการพัฒนาประชากรโดยมุ่งเน้นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพ การป้องกัน ส่งเสริมพัฒนาและการบริหารจัดการชีวิตเพื่อดำรงสุขภาพที่ดี อันเป็นรากฐานสำคัญยิ่งต่อการดำเนินชีวิตที่สมดุลทั้งทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและจิตวิญญาณซึ่งเป็นองค์ประกอบของการมีสภาวะทางสุขภาพที่สมบูรณ์ (กระทรวงศึกษาธิการ.2545)

เยาวชนเป็นบุคคลที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศชาติอย่างแท้จริง หากเยาวชนขาดการออกกำลังกายมีสุขภาพไม่แข็งแรง ก็จะส่งผลกระทบต่อการศึกษาเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่สมบูรณ์ไม่ได้ ดังนั้นการออกกำลังกายและกำลังใจ การกระตือรือร้น การพัฒนาการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพต้องควบคู่ไปกับการมีร่างกายที่แข็งแรงสมบูรณ์ รัฐบาลจึงได้คำนึงถึงความจำเป็นในการพัฒนาสุขภาพพลานามัยทั้งทางร่างกายและจิตใจของเยาวชนมาโดยตลอด

ดังนั้นสุขภาพร่างกายของเยาวชนจึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งที่จะส่งผลถึงการพัฒนาประเทศชาติ ให้บรรลุถึงวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ได้อย่างสมบูรณ์

จากเหตุผลดังกล่าวจะเห็นได้ว่าบุคคลมีความสำคัญในการพัฒนาศักยภาพของเยาวชนให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพคือครู เพราะในระบบการเรียนการสอนนั้นครูจะเป็นผู้สร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องให้กับนักเรียน โดยเฉพาะโรงเรียนในระดับประถมศึกษาจะเป็นช่วงที่ต้องการการใช้พลังงานเป็นอย่างมาก มีความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้จึงเป็นช่วงที่สำคัญอย่างยิ่งในการปลูกฝัง และสร้างค่านิยมเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพร่างกายให้แข็งแรงสมบูรณ์ ดังนั้นผู้วิจัยจึงเลือกที่จะศึกษาปัญหาการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาของครูพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ประจำปีการศึกษา 2548 เพื่อให้ทราบถึงปัญหาและอุปสรรคของครูพลศึกษา เพื่อเป็นข้อมูลในการหาทางปรับปรุงแก้ไขการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในด้านต่างๆ ให้ดีขึ้น เพื่อให้เกิดประโยชน์บรรลุตามวัตถุประสงค์ในด้านการเรียน การสอนวิชาพลศึกษาต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาปัญหาการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548

ความสำคัญของการวิจัย

ทำให้ทราบถึงปัญหาการเรียนการสอนกลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษาช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548 เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาศักยภาพการสอนในกลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นครูพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ช่วงชั้นที่ 2 ปีการศึกษา 2548 มีอยู่ 200 โรงเรียนมีครูพลศึกษา รวม 319 คน แบ่งเป็นเพศชาย 241 คน และเพศหญิง 78 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ในโรงเรียนประถมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ การประมาณขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางเครซีและมอร์แกน (Krejcie; & Morgan) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างครูสอนพลศึกษา จำนวน 266 คน เป็นชาย 195 คน และหญิง 71 คน ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

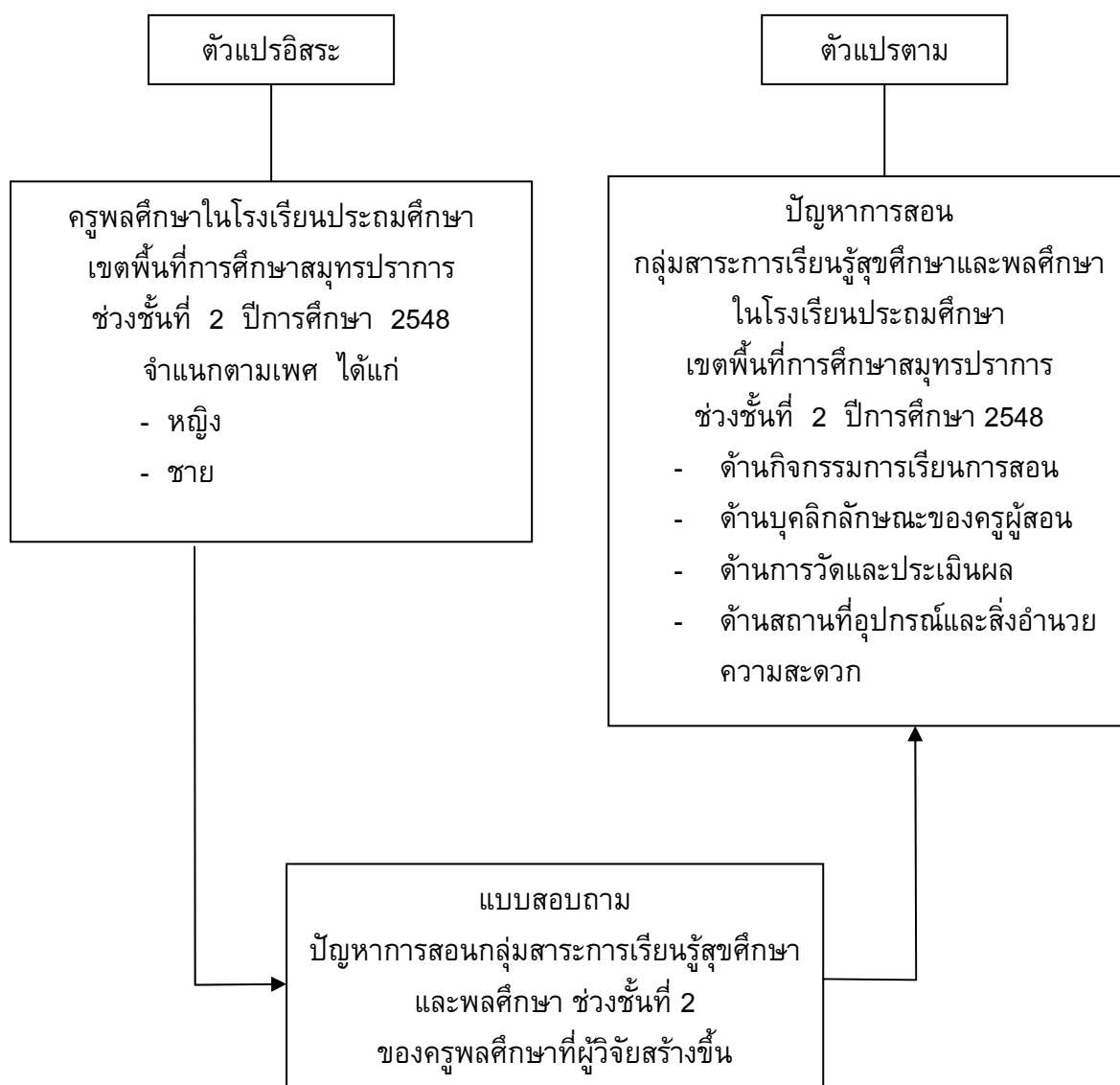
ตัวแปรการศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ จำแนกตามเพศ ได้แก่ ชายและหญิง
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ปัญหาการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษา ในโรงเรียนประถมศึกษาเขตพื้นที่การศึกษา สมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **ครูพลศึกษา** หมายถึง ข้าราชการ ลูกจ้าง บุคลากร ผู้ทำหน้าที่สอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ปีการศึกษา 2548
2. **กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา** หมายถึง กลุ่มสาระการเรียนรู้กลุ่มหนึ่งในจำนวน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน
3. **ช่วงชั้นที่ 2** หมายถึง ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6
4. **ปัญหาการสอน** หมายถึง อุปสรรคที่มีต่อการจัดและดำเนินการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของครูพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาช่วงชั้นที่ 2 เขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548
5. **เขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ** หมายถึง เขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ แบ่งออกเป็น 2 เขต คือ เขต 1 และเขต 2 ซึ่งแบ่งตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 ซึ่งประกอบด้วยกันทั้งหมด 5 อำเภอ กับอีก 1 กิ่งอำเภอ ได้แก่ 1. อำเภอเมืองสมุทรปราการ 2. อำเภอพระประแดง 3. อำเภอบางบ่อ 4. อำเภอบางพลี 5. อำเภอพระสมุทรเจดีย์ และอีก 1 กิ่งอำเภอ คือ กิ่งอำเภอบางเสาธง

กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและผลงานที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ เพื่อเป็นแนวทางในการสนับสนุนการวิจัย ซึ่งพอสรุปได้ดังนี้

1. ความสำคัญของหลักสูตร
2. จุดมุ่งหมายเฉพาะของวิชาพลศึกษาในหลักสูตร พ.ศ. 2521
3. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544
4. สาระและมาตรฐานการเรียนรู้
5. องค์ประกอบของการนำหลักสูตรไปใช้
6. การสอนพลศึกษา
7. กิจกรรมการเรียนการสอนของวิชาพลศึกษา
8. ครูพลศึกษา
9. การวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา
10. สถานที่ อุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกในการเรียนการสอนพลศึกษา
11. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 11.1 งานวิจัยในต่างประเทศ
 - 11.2 งานวิจัยในประเทศ

ความสำคัญของหลักสูตร

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2541: 4 - 5) ได้กล่าวถึงความสำคัญของหลักสูตรไว้ดังนี้

1. หลักสูตรเป็นทั้งมวลประสบการณ์โครงการ กิจกรรมวิชาการ กิจกรรมเสริมหลักสูตร แนวทาง และยังเป็นกลุ่มวิชาทั้งหลายทั้งปวงที่มุ่งให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมได้รับประโยชน์
2. หลักสูตรช่วยถ่ายทอดวัฒนธรรม ปลุกฝังทัศนคติและค่านิยมที่ดี เช่น ภาษาไทย เป็นวิชาบังคับสำหรับผู้เรียนทุกระดับชั้น ด้วยเหตุที่ว่าภาษาไทยเป็นวัฒนธรรมของประเทศไทย การสอนวิชาพลศึกษาจะช่วยปลุกฝังศีลธรรม จริยธรรมและความมีน้ำใจนักกีฬา เป็นต้น
3. หลักสูตรช่วยเสริมสร้างความเจริญเติบโตและความแข็งแรงทางร่างกาย และจิตใจ ให้แก่ผู้เรียนสอดคล้องกับปณิธานการจัดการศึกษาของประเทศ เช่น วิชาสุขศึกษาและพลศึกษา ช่วยพัฒนาร่างกายและพัฒนาจิตใจพร้อมๆ กัน

จุดมุ่งหมายเฉพาะของวิชาพลศึกษาในหลักสูตร พ.ศ. 2521

1. ให้มีทักษะทางการกีฬาและกิจกรรมพลศึกษาต่างๆ และสามารถนำทักษะเหล่านั้นไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวัน
2. ให้รู้และเข้าใจระเบียบข้อบังคับและกฎกติกาการเล่นเพื่อเป็นผู้เล่นและผู้ดูที่ดี
3. ให้มีคุณลักษณะประจำตัว เช่น การเป็นผู้มีน้ำใจเป็นนักกีฬา ความยุติธรรม ความรับผิดชอบ ความรักหมู่คณะ ความสามัคคี ฯลฯ
4. ให้เห็นคุณค่าและมีนิสัยในการออกกำลังกายเป็นประจำด้วยความปลอดภัยทั้งตนเองและผู้อื่น
5. เพื่อเพิ่มพูนสมรรถภาพทางกายและสมรรถภาพทางจิต
6. ให้สามารถใช้วิจารณญาณในการเลือกและดัดแปลงกิจกรรมพลศึกษาเพื่อออกกำลังกายให้เหมาะสมกับสภาพและความสามารถของตน เพื่อเสริมสร้างและดำรงไว้ซึ่งประสิทธิภาพและบุคลิกภาพ

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

การพัฒนาหลักสูตรการศึกษาของชาติได้ปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรการศึกษาของชาติมาแล้วหลายครั้ง ซึ่งหลักสูตรการศึกษาที่ใช้อยู่ในปัจจุบันคือหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 เป็นหลักสูตรแกนกลางของประเทศที่มีมาตรฐานการเรียนรู้เป็นข้อกำหนดคุณภาพของผู้เรียนทั้งทางด้านความรู้ ทักษะกระบวนการ คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมและมีสาระการเรียนรู้เป็นตัวกำหนดองค์ความรู้ที่มีเนื้อหาสาระครอบคลุมทั้ง 12 ปี เพื่อให้สถานศึกษาครูผู้สอน ผู้เรียนและผู้เกี่ยวข้องกับการศึกษามีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตรของสถานศึกษาตามความเหมาะสมกับผู้เรียน สภาพท้องถิ่นให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายและมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในสถานศึกษาเป็นแนวทางในการจัดทำหลักสูตร กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดโครงสร้างของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 (กระทรวงศึกษาธิการ. 2544: 5) ดังนี้ ระดับช่วงชั้นการเรียนรู้กำหนดหลักสูตรเป็น 4 ช่วงชั้นการเรียนรู้ ตามระดับการพัฒนาการของผู้เรียนดังนี้ ช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 3 ช่วงชั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – 6 ช่วงชั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 3 ช่วงชั้นที่ 4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6 กำหนดสาระการเรียนรู้ของหลักสูตรประกอบด้วย องค์ความรู้ ทักษะหรือกระบวนการเรียนรู้และคุณธรรม จริยธรรมของผู้เรียน 8 กลุ่มสาระดังนี้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษาศาสนาและวัฒนธรรม กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานและเทคโนโลยีและกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

การปฏิรูปการศึกษาช่วงที่สำคัญคือ การปฏิรูปหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ซึ่งมีคำสั่งกระทรวงศึกษาธิการที่ วก. 1166 / 2544 ลงวันที่ 2 พฤศจิกายน 2544 (กระทรวงศึกษาธิการ. 2544ข: ไม่ปรากฏเลขหน้า) มีสาระที่สำคัญคือ เงื่อนไขและเวลาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ดังนี้ ปีการศึกษา 2546 ให้ใช้หลักสูตรในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1, 4 และมัธยมศึกษาปีที่ 1, 4 ปีการศึกษา 2547 ให้ใช้หลักสูตรในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1, 2, 4, 5 และมัธยมศึกษาปีที่ 1, 2, 4, 5 และปีการศึกษา 2548 ใช้หลักสูตรทุกชั้นเรียน (ครบทั้ง 4 ช่วงชั้น) การใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ได้เริ่มใช้ในโรงเรียนนาร่องและโรงเรียนเครือข่ายการบริหารจัดการหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในปีการศึกษา 2545 และในปีการศึกษา 2546 โรงเรียนที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานทุกโรงเรียนทั่วประเทศต้องจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา พุทธศักราช 2546 ขึ้นใช้เองตามช่วงชั้นที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด โดยยึดหลักสูตรแกนกลาง ร้อยละ 70 โรงเรียนจัดทำหลักสูตรเพิ่มเติม ร้อยละ 30 การดำเนินการโรงเรียนประสบปัญหาต่างๆ มากมาย เช่น การจัดทำหลักสูตรของสถานศึกษา การจัดทำสาระการเรียนรู้กลุ่มต่างๆ การกำหนดโครงสร้างด้านเวลาเรียน การจัดกิจกรรมด้านการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลการศึกษา ด้านวัสดุอุปกรณ์ ทัศนคติของครูผู้สอน ผู้เรียน ผู้บริหาร ชุมชนและปัญหาอื่นๆ อีกมากมาย วิชาพลศึกษาเป็นอีกวิชาหนึ่งที่กำหนดไว้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ซึ่งมีความสำคัญต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของชาติก็ประสบปัญหาด้านต่าง ๆ เช่น ด้านโครงสร้างเวลาเรียนซึ่งสถานศึกษาบางแห่งได้กำหนดเวลาเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาไว้ไม่เพียงพอต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่จะพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุตามวัตถุประสงค์และวิสัยทัศน์ของวิชาพลศึกษาที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เกิดการพัฒนาทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญาและดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข

ความสำคัญของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ. (2544ก: 1 - 4) กล่าวถึงความสำคัญและจุดมุ่งหมายของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาไว้ดังนี้

สุขภาพ มีความสำคัญยิ่งต่อชีวิตความเป็นอยู่ที่ดี (Well being) ของแต่ละคนและสังคม สุขภาพ จึงหมายรวมถึงมิติด้านความเจริญเติบโตและการพัฒนาการของบุคคล ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา และจิตวิญญาณ ซึ่งส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนโดยรวม

สุขศึกษาและพลศึกษา มีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาสุขภาพและสมรรถภาพของมนุษย์ ให้มีความสมบูรณ์ ความสมดุลและมีคุณภาพ ให้ผู้เรียนมีความสามารถเรียนรู้เกิดการพัฒนาเกี่ยวกับความมั่นใจในตนเอง ความสามารถของตนเอง เกิดวิธีการเรียนรู้ด้วยพลัง มีความสามารถในการนำความรู้และทักษะไปประยุกต์ เกิดความตระหนักและความรับผิดชอบต่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกายของตนเอง สามารถตัดสินใจและเลือกวิธีปฏิบัติในการดูแลสุขภาพตลอดจนการมีส่วนร่วมในการสร้างความมั่นใจในชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีและความปลอดภัยของผู้อื่นบนพื้นฐานของความเป็นไทย

วิสัยทัศน์ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

สุขศึกษาและพลศึกษาเป็นการศึกษาด้านสุขภาพที่มีเป้าหมาย เพื่อการดำรงสุขภาพ การสร้างเสริมสุขภาพและการพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคล ครอบครัว และชุมชนให้ยั่งยืน

สุขศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาพฤติกรรมด้านความรู้ เจตคติ คุณธรรม ค่านิยม และการปฏิบัติเกี่ยวกับสุขภาพควบคู่ไปด้วยกัน

พลศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาโดยรวมทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สติปัญญา และสังคม ด้วยการเข้าร่วมในกิจกรรมการออกกำลังกายและกีฬา และกิจกรรมเหล่านั้นได้รับการคัดสรรมาเป็นอย่างดีแล้ว

สุขศึกษาและพลศึกษาจึงมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดความสามารถในการพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพจนมีวิถีชีวิตที่มีสุขภาพดี โดยให้มีทั้งความรู้ความเข้าใจ ทักษะหรือกระบวนการคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมตามแนวการจัดการศึกษาในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และตามจุดหมายของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 ผลรวมสุดท้าย คือ ผู้เรียนเกิดพัฒนาการที่เป็นองค์รวมของความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ (Holistic)

ในการเรียนสุขศึกษา ผู้เรียนจะได้รับการกระตุ้นและแรงจูงใจให้กำหนดเป้าหมายที่เป็นจริง และมีคุณค่าในการพัฒนารูปแบบของวิถีชีวิตที่มีสุขภาพดี พัฒนาทักษะการเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคม รู้จักการสร้างความรักใคร่ชอบ และสัมพันธ์ภาพที่ดีกับคนอื่นทั้งในโรงเรียน ที่บ้านและในชุมชนทั้งชุมชนที่ตนเองอยู่อาศัยและชุมชนอื่น ๆ แตกต่างกันไป ได้เรียนรู้วิถีชีวิตที่แตกต่างกัน และยอมรับในความต่างนั้น เกิดการพัฒนาความสามารถในการเผชิญกับปัญหาท้าทายความเครียด ความกดดัน ความขัดแย้ง และการสร้างเสริมสุขภาพ

ในการเรียนรู้วิชาพลศึกษา ผู้เรียนจะได้รับโอกาสให้เข้าร่วมในกิจกรรมทางกาย และกีฬา ทั้งประเภทบุคคล และประเภททีมอย่างหลากหลายทั้งของไทยและสากล กิจกรรมทางกายและกีฬา ต่างๆ จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสัมฤทธิ์ผลตามศักยภาพด้านความเจริญเติบโตและพัฒนาการทางกาย ได้ปรับปรุงสุขภาพและสมรรถภาพทางกาย เกิดพัฒนาทักษะกลไกอย่างเต็มที่ ได้เรียนรู้ถึงความสำคัญของการฝึกฝนตนเองตามกฎ กติกา ระเบียบและหลักการทางวิทยาศาสตร์ ได้แข่งขัน และได้ทำงานร่วมกันเป็นทีม ได้ประสบการณ์จากการลงมือปฏิบัติด้วยตนเองโดยตรงตามความถนัดและความสนใจ ได้ค้นหาความพึงพอใจจากการเข้าร่วมกิจกรรมทางกีฬา กิจกรรมนันทนาการ กิจกรรมสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายและรักการออกกำลังกาย

การจัดการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาในสถานศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนรู้ได้เกิดการพัฒนาคบถ้วนจากสาระต่าง ๆ คือ การเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์ ชีวิตและครอบครัว การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย กีฬาไทยและกีฬาสากล การสร้างเสริมสุขภาพสมรรถภาพ การป้องกันโรค และความปลอดภัยในชีวิต รวมทั้งสามารถจัดให้สอดคล้องเชื่อมโยง บูรณาการกับสาระการเรียนรู้อื่นๆ อีก 7 กลุ่ม และยังนำไปจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อการเติมเต็มให้แก่ผู้เรียนได้อีกด้วย ดังนั้น การจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและ

พลศึกษา จึงควรจัดให้เหมาะสมกับระดับความสามารถ ความต้องการ และความสนใจของผู้เรียน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนควรให้สอดคล้องกับลักษณะของ วัฒนธรรมท้องถิ่น วัฒนธรรมไทยและวัฒนธรรมสากล โดยให้การสนับสนุนช่วยเหลือจากบ้าน ชุมชน และท้องถิ่นไปพร้อมกัน

คุณภาพของผู้เรียน

เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐานในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาแล้ว ผู้เรียนจะมีความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้อง มีเจตคติ และค่านิยมที่ดี ในเรื่องธรรมชาติการเจริญเติบโตและการพัฒนาการของมนุษย์ ชีวิตและครอบครัว การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทยและกีฬาสากล การสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพ การป้องกันโรค และความปลอดภัยในชีวิต มีทักษะปฏิบัติด้านสุขภาพและสมรรถภาพจนเป็นกิจนิสัย

เมื่อจบการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาในแต่ละช่วงชั้น ผู้เรียนจะมีคุณภาพดังนี้

จบช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6)

1. เข้าใจความสัมพันธ์เชื่อมโยงในการทำงานของระบบต่าง ๆ ของร่างกายและรู้จักดูแลอวัยวะที่สำคัญของระบบนั้นๆ
2. เข้าใจธรรมชาติการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม แรงขับทางเพศของชายหญิงเมื่ออย่างเข้าสู่วัยรุ่น สามารถปรับตัวและจัดการได้อย่างเหมาะสม
3. เข้าใจและเห็นคุณค่าการมีชีวิตและครอบครัวที่อบอุ่นและเป็นสุข
4. ภูมิใจและเห็นคุณค่าของตน ปฏิบัติสุขอนามัยทางเพศได้ถูกต้องและเหมาะสม
5. มีทักษะในการเลือกบริโภคอาหาร ของเล่น ของใช้ ที่มีผลต่อสุขภาพ หลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ สารเสพติดและการล่อลวงละเมิดทางเพศรวมทั้งป้องกันตนเองจากอุบัติเหตุได้
6. ปฏิบัติตนได้อย่างเหมาะสมเมื่อมีปัญหาทางอารมณ์ และปัญหาสุขภาพ
7. ปฏิบัติตนตามกฎหมาย ระเบียบ คำแนะนำ และขั้นตอนต่าง ๆ และให้ความร่วมมือกับผู้อื่นด้วยความเต็มใจจนงานประสบความสำเร็จ
8. ปฏิบัติตามสิทธิของตนเองและเคารพสิทธิของผู้อื่นในการเล่นเป็นกลุ่ม
9. มีทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานและการควบคุมตนเองในการเคลื่อนไหวแบบผสมผสาน
10. รู้หลักการเคลื่อนไหวและสามารถเข้าร่วมกิจกรรมทางกาย เกม การละเล่นพื้นเมือง กีฬาไทย กีฬาสากล ได้อย่างปลอดภัยและสนุกสนาน มีน้ำใจนักกีฬา โดยปฏิบัติตามกฎกติกาสิทธิและหน้าที่ของตนเองจนสำเร็จลุล่วง
11. ปฏิบัติกิจกรรมทางกาย และกิจกรรมสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายได้ตามความเหมาะสมและความต้องการเป็นประจำ

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

กระทรวงศึกษาธิการ (2544ก: 6 – 7) กล่าวถึงสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ไว้ดังนี้

สาระ เป็นองค์ประกอบความรู้ที่เป็นเนื้อหาสาระครอบคลุมการศึกษาขั้นพื้นฐานทั้ง 12 ปี และเพื่อให้สถานศึกษา ครูผู้สอนและผู้เกี่ยวข้องสามารถจัดทำหลักสูตรได้ตามความเหมาะสมกับผู้เรียนและเป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

มาตรฐานการเรียนรู้ เป็นข้อกำหนดคุณภาพผู้เรียนด้านความรู้ ทักษะ กระบวนการ คุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมของแต่ละกลุ่มสาระ เพื่อใช้เป็นจุดมุ่งหมายในการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ซึ่งกำหนดเป็น 2 ลักษณะคือ

1. มาตรฐานการเรียนรู้การศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นมาตรฐานการเรียนรู้เมื่อผู้เรียนจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน
2. มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น เป็นมาตรฐานการเรียนรู้แต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้เมื่อผู้เรียนจบในแต่ละช่วงชั้น คือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ 6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ 6

สาระการเรียนรู้ของหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

ประกอบด้วย

สาระที่เป็นองค์ความรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ประกอบด้วย

สาระที่ 1 : การเจริญเติบโตและการพัฒนาการของมนุษย์

สาระที่ 2 : ชีวิตและครอบครัว

สาระที่ 3 : การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล

สาระที่ 4 : การสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพ และการป้องกันโรค

สาระที่ 5 : ความปลอดภัยในชีวิต

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐานการเรียนรู้การศึกษาขั้นพื้นฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

สาระที่ 1 : การเจริญเติบโตและการพัฒนาการของมนุษย์

มาตรฐาน พ 1.1 : ความเข้าใจธรรมชาติการเจริญเติบโตและการพัฒนาการของมนุษย์

สาระที่ 2 : ชีวิตและครอบครัว

มาตรฐาน พ 2.1 : เข้าใจและเห็นคุณค่าของชีวิต ครอบครัว เพศศึกษาและทักษะในการดำเนินชีวิต

สาระที่ 3 : การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย กีฬาสากล

มาตรฐาน พ 3.1 : เข้าใจ มีทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกม และกีฬา

มาตรฐาน พ 3.2 : รักการออกกำลังกาย การเล่นเกมและการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็น
ประจำอย่างสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจนักกีฬา มีจิตวิญญาณในการ
แข่งขันและชื่นชมในสุนทรียภาพของการกีฬา

สาระที่ 4 : การสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพ และการป้องกันโรค

มาตรฐาน พ 4.1 : เห็นคุณค่าและมีทักษะในการสร้างเสริมสุขภาพ การดำรงสุขภาพ
การป้องกันโรคและการสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ

สาระที่ 5 : ความปลอดภัยในชีวิต

มาตรฐาน พ 5.1 : ป้องกันหลีกเลี่ยงจากปัจจัยเสี่ยง พฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ
อุบัติเหตุ การใช้ยา สารเสพติดและความรุนแรง

กระบวนการเรียนรู้ของหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เป็นการศึกษาด้านสุขภาพที่มีเป้าหมายเพื่อ
การดำรงและการเสริมสร้างสุขภาพและการพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคล ครอบครัว และชุมชนให้
ยั่งยืน ช่วยให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ พัฒนาความมั่นใจในตนเอง และความสามารถของตนเอง
เกิดวิธีการเรียนรู้ด้วยพลัง มีความสามารถในการนำความรู้ และทักษะไปประยุกต์ ช่วยให้ผู้เรียน
เกิดความตระหนักและรับผิดชอบต่อสุขภาพ และสมรรถภาพทางกายของตนเองตลอดจนการมี
ส่วนร่วมในการสร้างความมั่นใจในชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีและความปลอดภัยของผู้อื่นบนพื้นฐานของ
ความเป็นไทย

ดังนั้น การจัดการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา จึงต้องจัดเป็น
กระบวนการที่หลากหลายต่อเนื่องเหมาะสมกับระดับความสามารถความต้องการและความสนใจ
ของผู้เรียนเน้นกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาความสามารถในการตัดสินใจ ตั้งแต่การวางแผน การฝึก
ปฏิบัติการตรวจสอบและการประเมินผลให้ครอบคลุมกิจกรรมสุขภาพทั้งด้านการป้องกัน ส่งเสริม
และดำรงสุขภาพโดยการใช้วิธีการเรียนอย่างมีชีวิตชีวา ให้ผู้เรียนเกิดความรับผิดชอบ ฝึกทักษะ
การจัดการทักษะสื่อสาร ทักษะการเผชิญสถานการณ์ การเรียนรู้จากปัญหา และประยุกต์ความรู้
มาใช้ป้องกันและแก้ไขปัญหาในชีวิตจริงหมั่นฝึกฝนและเอาใจใส่ดูแลสุขภาพตนเอง และความ
แข็งแรงของร่างกาย เข้าร่วมในกิจกรรมพลศึกษาและกีฬาทั้งประเภทบุคคลและประเภททีมได้
เรียนรู้ถึงความสำคัญของการฝึกฝนตนเองตามกฎหมาย กติกา ระเบียบ และหลักการวิทยาศาสตร์
ได้แข่งขันและทำงานร่วมกันเป็นทีม

องค์ประกอบของการนำหลักสูตรไปใช้

องค์ประกอบของการนำหลักสูตรไปใช้ให้มีประสิทธิภาพนั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่าง เช่น การแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน การใช้วิธีการสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตร การจัดปัจจัยสถานการณ์ต่างๆ เป็นต้น การแปลงหลักสูตรไปสู่การสอนนั้นมีส่วนเกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตรโดยตรง เพราะครูผู้สอนคือ ผู้ที่ทำให้หลักสูตรบรรลุตามวัตถุประสงค์ได้มากที่สุด บทบาทของครูผู้สอนกับการนำหลักสูตรไปใช้ หน่วยงานเขตพื้นที่ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (วีระ เหมงำกันหา. 2548: 11 ; อ้างอิงจาก สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2534: 125) ได้เสนอแนะว่า ครูผู้สอนที่นำหลักสูตรไปใช้มีหน้าที่หลักคือ การสอน ซึ่งต้องใช้หลักสูตรประกอบการเตรียมการสอน การทำแผนการสอน หรือกำหนดการสอน เพื่อใช้ในการจัดกิจกรรมการสอนให้มีประสิทธิภาพ โดยมีกระบวนการพอสรุปได้ดังนี้

1. ครูควรศึกษานักเรียนให้รู้ถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล
2. ทำความเข้าใจกับจุดหมาย หลักการและโครงสร้างของหลักสูตร และเป็นผู้เข้าใจแผนการสอน กำหนดการสอนและกระบวนการเรียนการสอน
3. ศึกษาแผนการสอน คู่มือครูให้เข้าใจแจ่มแจ้งก่อนทำการสอน
4. เตรียมสื่อการสอนที่จะใช้ในการสอนแต่ละครั้งก่อนสอน
5. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้เหมาะสมกับนักเรียน
6. ใช้เครื่องมือประเมินผลที่ถูกต้องตามลักษณะกิจกรรมการเรียน
7. รู้จักปรับวิธีการสอนให้เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น โรงเรียน และนักเรียน

องค์ประกอบของการนำหลักสูตรไปใช้อีกประการหนึ่งคือ การใช้วิธีการสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตร ในเรื่องนี้ วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2536: 189) กล่าวว่า วิธีการสอนเป็นส่วนหนึ่งของการนำหลักสูตรไปใช้ ถ้าไม่มีการสอนก็ไม่สามารถประเมินผลได้ว่าหลักสูตรเกิดผลสัมฤทธิ์หรือไม่อย่างไร หรือหลักสูตรเกิดผลสัมฤทธิ์ตามนโยบายของการจัดการศึกษาของประเทศหรือไม่ ดังนั้น การเตรียมการสอน การเอาใจใส่ต่อการสอน การสอนให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและโรงเรียน การเลือกวิธีให้เหมาะสมกับหลักสูตร ฯลฯ เหล่านี้คือ สิ่งที่กำหนดความสามารถของการใช้หลักสูตรทฤษฎีการเรียนรู้ ปรัชญาการศึกษา รวมทั้งความสามารถของครูด้วย ฉะนั้น วิธีการสอนที่จะนำไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมาย จึงควรเป็นวิธีการสอนที่เหมาะสมที่สุดตามสภาพการณ์หรือตามจุดมุ่งหมายแต่ละข้อได้ก็ต้องใช้วิธีการสอนที่เหมาะสมเท่านั้น การใช้วิธีสอนเพียงแบบเดียวหรือแบบสอนได้เหมาะสมแล้วก็จะมีผลกระทบต่อประสิทธิภาพของหลักสูตร

นอกจากการนำองค์ประกอบของหลักสูตรไปใช้แล้ว ยังมีปัจจัยที่เป็นส่วนประกอบที่ช่วยสนับสนุนให้การใช้หลักสูตรมีประสิทธิภาพ ซึ่งได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน ศึกษานิเทศก์ กรรมการบริหารกลุ่มโรงเรียน ศึกษานิเทศก์อำเภอ ผู้ปกครอง ประชาชนและสื่อมวลชน เป็นต้น (วีระ เหมงำกันหา. 2548: 12 ; อ้างอิงจาก ศึกษานิเทศก์. 2534: 126)

นอกจากนี้ยังมีส่วนของงบประมาณและวัสดุอุปกรณ์เข้ามาเกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตรด้วย เพราะงบประมาณเป็นปัจจัยสำคัญในการดำเนินงานอยู่ไม่น้อย

กระทรวงศึกษาธิการ (2545: 144 – 145) กล่าวถึงแนวทางการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในสถานศึกษา สถานศึกษาจะต้องจัดหลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาพปัจจุบัน ปัญหาความต้องการของท้องถิ่นและผู้เรียน มีการบริหารการใช้หลักสูตร เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุผลตามคาดหวังของหลักสูตรดังนี้

1. การจัดการเวลาเรียน ผู้บริหารและบุคลากรในสถานศึกษาต้องวางแผนการจัดการเรียนรู้ร่วมกัน จัดเวลาอย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง และจัดกิจกรรมเสริมตามความสนใจและความต้องการของผู้เรียน
2. การจัดบุคลากร ต้องมีบุคลากรเพียงพอและเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถและได้รับการฝึกฝนทางพลศึกษาโดยตรง สถานศึกษาและผู้เกี่ยวข้องควรมีการพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่องตามความต้องการเพื่อให้เกิดการเรียนรู้บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้
3. จัดสภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษาให้ถูกสุขลักษณะ ปลอดภัย พร้อมเพียงพอสำหรับบริการ และให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ที่ดีเกี่ยวกับการออกกำลังกายและเล่นกีฬาเพื่อการมีสุขภาพและบุคลิกภาพที่ดี
4. แหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษา ควรจัดวัสดุ อุปกรณ์ สื่อต่าง ๆ ที่สะดวกเพียงพอทันสมัยสำหรับการศึกษาค้นคว้า เรียนรู้และฝึกฝนด้วยตนเอง ตลอดจนดูแลรักษาให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้ และใช้ประโยชน์อย่างคุ้มค่า
5. จัดกิจกรรมการเรียนรู้ต้องจัดให้สอดคล้องกับความสนใจ ประสบการณ์ วุฒิภาวะ มีคุณค่า มีประโยชน์ สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างสนุกสนาน ปลอดภัย โดยเฉพาะกิจกรรมทำโครงการควรเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนทุกคนได้จัดทำโครงการของตนเอง ที่เป็นรายบุคคลและรายกลุ่ม
6. กระบวนการเรียนรู้ของพลศึกษาต้องเน้นให้ผู้เรียนนำหลักการแข่งขันและความร่วมมือมาใช้ในการดำรงชีวิต และเข้าใจกระบวนการแข่งขันที่ถูกต้องและร่วมกิจกรรมการแข่งขันด้วยความมีน้ำใจเป็นนักกีฬาตามวิถีประชาธิปไตย
7. การวัดและประเมินผล ควรอำนวยความสะดวก จัดวัสดุอุปกรณ์ สื่อทางพลศึกษาที่ผู้เรียนสามารถวัดและประเมินผลด้วยตนเอง เพื่อส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียนอย่างต่อเนื่องเป็นระบบ ตลอดจนมีวิธีการประเมินอย่างน้อย 9 อย่าง ดังนี้
 - การทดสอบด้านการแพทย์หรือด้านสุขภาพ
 - ความสามารถเรียนรู้ทางด้านการเคลื่อนไหว
 - การทดสอบสมรรถภาพทางระบบไหลเวียนโลหิต
 - การทดสอบสมรรถภาพทางด้านการเคลื่อนไหว
 - การทดสอบสมรรถภาพทางด้านทักษะ
 - การทดสอบความรู้ด้านพลศึกษา
 - การทดสอบทางด้านเจตคติ

- การทดสอบทางด้านสุขลักษณะและด้านพฤติกรรม
- การทดสอบทางด้านการปรับตัวในสังคมและด้านอารมณ์

การสอนพลศึกษา

ความหมายของการสอนพลศึกษา

รุ่งทิวา จักรกร (2527: 25) กล่าวว่า การสอนคือ การจัดสถานการณ์ (Situation) หรือ กิจกรรม (Activities) เพื่อช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เกิดประสบการณ์ (Experience) ซึ่งเป็นผลทำให้เกิดการเรียนรู้ (Learning) ได้ง่ายขึ้น การสอนยังช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความเจริญงอกงามด้านภายใน คือ อารมณ์ สังคมและสติปัญญา รวมทั้งความสามารถอื่นๆ ที่นำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

จำเนียร ศิลพานิช (2538: 33) ได้ให้ความหมายของการสอนไว้เป็น 2 นัย คือ

- การสอน หมายถึง การกระทำอันเป็นการอบรมสั่งสอนนักเรียนตามสถานศึกษา โดยทั่วไป

- การสอน หมายถึง การจัดสภาพการณ์ จัดสถานการณ์ หรือจัดกิจกรรมอันเป็นการวางแผนการที่จะทำให้การเรียนรู้ดำเนินไปด้วยความสะดวก รวมทั้งการเรียนรู้ที่จัดเป็นแบบฉบับต่างๆ หรือ จัดกิจกรรมอื่น เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ไม่มีพิธีรีตองอื่นๆ ด้วยและยังให้ความหมายของการสอนไว้อีก 7 ข้อ คือ

1. การสอนคือ การจัดประสบการณ์ในชีวิตแก่เด็ก
2. การสอนคือ การถ่ายทอดความรู้ให้แก่เด็ก
3. การสอนคือ การให้เด็ก (ผู้เรียน) ได้มีส่วนร่วมในกิจกรรม
4. การสอนคือ การแนะแนวทางให้เด็กได้ศึกษาและค้นคว้าหาความรู้
5. การสอนคือ การฝึกให้เด็กได้ปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมและสังคมได้
6. การสอนคือ การถ่ายทอดความรู้จากครูผู้สอนไปสู่ผู้เรียนรวมทั้งการจัด

สิ่งแวดล้อมและกิจกรรมให้เหมาะสมแก่นักเรียนของเด็ก

7. การสอนคือ การให้เด็กเกิดการเรียนรู้ และสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

จากความหมายดังกล่าวสรุปได้ว่า การสอนคือ วิธีการหรือขั้นตอนที่ผู้สอนชี้แนวทางให้กับผู้เรียนโดยอาศัยวิธีการสอนแบบต่าง ๆ เข้าช่วยเพื่อให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์และนำประสบการณ์ที่ได้รับจากการสอนไปพัฒนาให้ผู้เรียนมีความเจริญงอกงามในด้านต่าง ๆ ตรงตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้

ดอห์รี; และลิวอิส (วาสนา คุณาภิสิทธิ์. 2539: 16; อ้างอิงจาก Daughtrey; & Lewis. 1979) ได้ให้ความหมายของการสอนว่า การสอนเป็นศิลปะที่มีรากฐานมาจากวิทยาศาสตร์ (An art based in Science) การสอนประกอบด้วย การวางแผน การจำแนกผลพลอยได้ทางพฤติกรรม การประเมินวิธีการสอน และการอธิบายถึงกระบวนการและผลลัพธ์ที่จะได้มาจากการสอน

สรุปได้ว่า การสอนพลศึกษา คือ การที่ครูจัดสถานการณ์หรือประสบการณ์ด้วยวิธีการต่างๆ โดยอาศัยรูปแบบกิจกรรมกีฬา หรือการออกกำลังกายเป็นสื่อกลางในการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความมั่งคั่งทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาการสอนพลศึกษาเพื่อให้นักเรียนสามารถเรียนรู้วิชาพลศึกษาได้ผลดีนั้น ต้องอาศัยปัจจัยสำคัญหลายประการด้วยกัน ความพึงพอใจเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่มีส่วนช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนวิชาพลศึกษา การจัดสภาพหรือจัดบรรยากาศการเรียนการสอนที่เหมาะสมทำให้นักเรียนเกิดความพึงพอใจและสนุกสนานกับการเรียนนั้นๆ ครูบางคนมักปรารถนาว่านักเรียนบางคนไม่ใคร่เอาใจใส่หรือกระตือรือร้นในการเรียนการสอนของครูเท่าที่ควร ซึ่งอาจเป็นเพราะครูไม่สามารถจัดบรรยากาศการเรียนการสอนให้นักเรียนเกิดความสนใจหรือพึงพอใจได้ (วรศักดิ์ เพียรชอบ. 2522: 70) ดังนั้นในการเรียนการสอนพลศึกษาครูจึงต้องมีการจัดบรรยากาศการเรียนการสอน เพื่อให้นักเรียนรู้สึกสนใจและพึงพอใจ โดยพิจารณาถึงส่วนประกอบสำคัญในการจัดบรรยากาศการเรียนการสอนพลศึกษา โดยเริ่มตั้งแต่ตัวครูผู้สอนต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติและความเหมาะสมสำหรับการเป็นครูพลศึกษาวิธีการสอน กิจกรรมการเรียนการสอนการวัดผลและประเมินผล

องค์ประกอบของการสอนพลศึกษา

ผาณิต บิลมาศ (2522: 256) ได้กล่าวว่า ในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาจะให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่วางไว้ตามหลักสูตรได้นั้น จะต้องอาศัยองค์ประกอบหลายประการ เช่น การเงิน สถานที่ อุปกรณ์การเรียนการสอน หลักสูตรและระบบการบริหารงาน โดยครูพลศึกษาจะต้องมีคุณสมบัติและมีบุคลิกลักษณะที่ดีเพื่อดำเนินงานด้านพลศึกษาของโรงเรียนให้สำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ เช่น รู้จุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนและหลักสูตร มีความรู้ ความสามารถในการสอนที่ทำให้นักเรียนเกิดความสนใจ เกิดเจตคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษา อีกทั้งต้องติดตามความเคลื่อนไหวทางพลศึกษาอยู่เสมอ สามารถควบคุมอารมณ์ตนเองได้ และมีความอดทน ขยันขันแข็ง มีสุขภาพดีทั้งทางร่างกายและจิตใจมีมนุษยสัมพันธ์และบุคลิภาพที่ดี มีทักษะด้านกีฬา มีความเชื่อมั่นในตนเอง เป็นพลเมืองที่ดีและศรัทธาในอาชีพของตนเอง

วิธีการสอนพลศึกษา

รุ่งทิวา จักรกร (2527: 35) ได้กล่าวว่าวิธีการสอน คือ รูปแบบของการดำเนินการถ่ายทอดความรู้ การจัดทำหนดรูปแบบสามารถดำเนินได้หลายวิธี และหลายเหตุผลแต่ในการกำหนดวิธีสอนจะต้องคำนึงถึง ชนิดความรู้ที่จะถ่ายทอด วิธีการสื่อสารที่จะใช้ระหว่างผู้สอน และผู้เรียนและเทคนิคตลอดจนอุปกรณ์ซึ่งช่วยในการถ่ายทอดความรู้ที่มีอยู่และสามารถสร้างเสริมขึ้นได้

วิธีสอนนับว่าเป็นหัวใจสำคัญในการสอนของครู เนื่องจากเป็นตัวเชื่อมระหว่างประสบการณ์เนื้อหา กับตัวนักเรียนเพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ หรือมีพฤติกรรมจากจุดมุ่งหมายที่วางไว้ ครูที่ดีจึงต้องเลือกวิธีสอนที่เหมาะสมกับลักษณะความต้องการ ความสนใจ ความพึงพอใจ ตลอดจนเนื้อหาวิชา ประสบการณ์ และสถานการณ์ในการเรียนวิชานั้นๆ เพื่อผู้เรียนจะได้เกิดการเรียนรู้ได้เร็ว

และเป็นผลดี สำหรับวิธีสอนที่สามารถนำมาดัดแปลงใช้ในการสอนวิชาพลศึกษามีด้วยกันตั้งหลายวิธี ดังที่ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2522: 109 - 116) ได้รวบรวมไว้ มีดังนี้

1. วิธีสอนแบบบรรยาย (Lecture Method)
2. วิธีสอนแบบอธิบายและสาธิต (Explanation and Demonstration)
3. วิธีสอนแบบให้นักเรียนได้กระทำหรือฝึกหัดด้วยตนเอง
4. วิธีสอนแบบอภิปราย (Discussion)
5. วิธีสอนแบบมอบหมายงานหรือโครงการให้นักเรียนทำ (Assignment or Project)
6. วิธีสอนแบบให้กลับบ้าน (Homework)
7. วิธีสอนแบบทดลอง (Experiments)
8. วิธีสอนแบบคำถาม - คำตอบ (Question and Answers)
9. วิธีสอนแบบใช้ตำราเรียน (Textbook)

กรมพลศึกษา (ม.ป.ป.: 11 - 12) กล่าวว่า วิธีการสอนพลศึกษา หมายถึง การให้เด็กพบกับประสบการณ์ที่ครูจัดไว้โดยทางใดทางหนึ่ง เช่น ให้เด็กได้ดู ได้ฟัง ได้จับต้อง ก็เป็นวิธีการสอนอย่างหนึ่ง ในการสอนแต่ละครั้งอาจใช้วิธีการสอนหลายอย่างประกอบกัน ความมุ่งหมายในการสอนเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ ซึ่งเด็กแต่ละคนมีวิธีการเรียนของตน แต่ละคนสร้างการเรียนรู้ขึ้นเอง ครูเป็นเพียงผู้เตรียมสถานการณ์ กิจกรรมและประสบการณ์ตามลำดับขั้นตอนเด็กจะเรียนรู้ได้ดีที่เรียกว่าครูสอนดีนั้นก็คือ ครูสามารถจัดประสบการณ์ให้แก่เด็กแต่ละคนได้เหมาะสมกับวัยและความสามารถของเด็กการสอนพลศึกษามีวิธีการสอนแบบต่าง ๆ คือ การสอนแบบบรรยาย การสอนแบบมอบหมายงาน การสอนแบบสาธิต การสอนแบบบูรณาการ การสอนแบบวิทยาศาสตร์ การสอนแบบสั่งการ ฯลฯ การสอนพลศึกษาที่นิยมใช้โดยทั่วไปได้ดัดแปลงมาจากการสอนแบบ 5 ขั้นของ แฮร์บาร์ต เพื่อให้เหมาะสมกับการสอนพลศึกษาประกอบด้วย 5 ขั้น ดังนี้

1. ขั้นเตรียม ได้แก่ การให้เด็กเข้าแถว สำนวรายชื่อนักเรียนและให้อบอุ่นร่างกายให้พร้อมเพื่อจะให้ฝึกกิจกรรม
2. ขั้นอธิบายและสาธิต ได้แก่ ครูอธิบายในสิ่งที่นักเรียนต้องทำเพียงสั้น ๆ แล้วแสดงตัวอย่างให้ดู การสาธิตกระทำได้หลายแบบคือ ครูเป็นผู้สาธิต นักเรียนเป็นผู้สาธิต ครูและนักเรียนร่วมกันสาธิต
3. ขั้นฝึกหัด แบ่งกลุ่มให้นักเรียนฝึกหัดกิจกรรมต่าง ๆ โดยทั่วถึง การฝึกอาจกำหนดให้แต่ละกลุ่มฝึกทักษะแต่ละอย่างแล้วหมุนเวียนกันไป หรือจะใช้วิธีการฝึกเหมือนกันทั้งหมดก็ได้ ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของการสอนแต่ละชนิด
4. ขั้นใช้ ได้แก่ การนำเอาทักษะต่าง ๆ จากที่นักเรียนได้เรียนไปแล้วนั้นมาทดลองใช้ให้เกิดประโยชน์ในการเล่นเกมส์แข่งขันกัน
5. ขั้นสรุปและอภิปรายผล ได้แก่ สรุปผลการเรียนจากบทเรียนที่ให้นักเรียนได้ปฏิบัติ เพื่อให้เกิดสุขนิสัย อาจจะมีการวัดผล ประเมินผลหลังจากนักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมไปแล้วว่าได้บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ในจุดประสงค์หรือไม่ สำหรับการสอนพลศึกษาในปัจจุบันอาจ

แบ่งขั้นตอนต่าง ๆ ให้น้อยลงเหลือเพียง 4 ขั้นตอน เป็นขั้นเตรียม ขั้นสอน ขั้นฝึกหัด และขั้นสรุป ประเมินผล อาจทำได้ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของครู

ลักษณะการสอนที่ดี

จรรยา แก่นวงษ์คำ (2517: 11) ได้อธิบายถึงลักษณะของการสอนที่ดี ดังนี้คือ

1. การสอนที่ดีต้องมีความมุ่งหมายของบทเรียนที่มีการเตรียมเนื้อหา อุปกรณ์ การประเมินผล ได้สอดคล้องกับความมุ่งหมาย
2. การสอนที่ดีต้องยึดเด็กเป็นหลัก โดยคำนึงถึงความแตกต่างในเรื่องของวัย ประสบการณ์เดิม และความแตกต่างระหว่างบุคคลของเด็กมากกว่าที่จะเอาหลักสูตรเป็นเกณฑ์
3. การสอนที่ดีต้องสร้างบรรยากาศให้เหมาะสมแก่การเรียนรู้ ทั้งในแง่ของสิ่งแวดล้อม และอารมณ์ของเด็ก
4. การสอนที่ดีควรมุ่งให้เด็กได้ความรู้ความสามารถ ทักษะ และทัศนคติพร้อมที่จะประพฤติตนเป็นคนดี
5. การสอนที่ดีต้องเป็นการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ ให้เกิดขึ้น
6. การสอนที่ดีต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนได้คิดค้นหาเหตุผลความเป็นไปของสิ่งที่เรียนมิใช่เอาความจริงจากตำรา หรือคำบอกเล่าอย่างเดียว
7. การสอนที่ดีควรจะสัมพันธ์เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกันในวิชาเดียวกัน ทั้งในด้านทฤษฎี และปฏิบัติซึ่งก่อให้เกิดการต่อเนื่องของประสบการณ์ และสัมพันธ์กับชีวิตประจำวัน
8. การสอนที่ดีควรเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการวางแผน มีส่วนในการ ดำเนินกิจกรรมรวมทั้งการประเมินผลการเรียนการสอนด้วย
9. การสอนที่ดีย่อมช่วยให้นักเรียนเกิดความสนใจในสิ่งที่เรียนโดยใช้แรงกระตุ้น ทั้งภายในและภายนอก แต่ตามหลักการแล้วควรใช้การจูงใจภายในมากกว่าภายนอก
10. การสอนที่ดีไม่ควรยึดมั่นในวิธีสอนวิธีใดวิธีหนึ่งวิธีเดียว แต่ถึงอย่างไรก็ตามควร จะเป็นวิธีที่เหมาะสมที่สุด
11. การสอนที่ดีต้องมีการประเมินผลอยู่ตลอดเวลาโดยใช้วิธีการต่าง ๆ เช่น การ สังเกต การซักถาม การสอบ ทั้งนี้เพื่อให้แน่ใจว่าสอนได้ตรงความมุ่งหมาย

กิจกรรมการเรียนการสอนของวิชาพลศึกษา

กิจกรรมพลศึกษานับว่าเป็นกิจกรรมที่สำคัญยิ่ง ในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาสำหรับ นักเรียนประถมศึกษาตอนต้น เพราะพลศึกษาเป็นเครื่องมือช่วยพัฒนาลักษณะนิสัยและความสามารถ ต่าง ๆ ของผู้เรียนแต่ละคน ระหว่างที่ผู้เรียนพลศึกษาหรือเล่นกีฬาต่าง ๆ ครูย่อมมีโอกาสศึกษาและ รู้ถึงนิสัยใจคอ พฤติกรรมและความต้องการของผู้เรียนได้ดี การสังเกตเห็นพฤติกรรมจะทำให้ครูรู้ว่า ผู้เรียนบกพร่องเรื่องใดพอใจหรือสนใจเรื่องอะไร และมีความสามารถความถนัดด้านใด ซึ่งจะเป็น ข้อมูลให้ครูหาทางแก้ไขได้ถูกต้องและช่วยให้ผู้เรียนปรับปรุงตนเองให้เหมาะสมกับสังคมและเข้ากับ

เพื่อนฝูงได้ กิจกรรมพลศึกษาส่วนใหญ่ให้มีการเล่นเป็นกลุ่ม เป็นทีม ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนรู้จักวิธีเล่น ร่วมกันเล่นเพื่อส่วนรวม เกิดความรับผิดชอบต่อส่วนรวม กิจกรรมบางอย่างช่วยฝึกให้ผู้เรียนรู้จักใช้ อวัยวะให้สัมพันธ์กัน รู้จักบังคับเคลื่อนไหวร่างกาย

วาสนา คุณาภิชิต (2536: 323 - 324) ได้กล่าวถึงการเลือกจัดกิจกรรมพลศึกษา ไว้ว่าควรเป็นกิจกรรมที่มีลักษณะดังนี้

1. มีคุณค่าตามจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา คือ เสริมสร้างให้นักเรียนเกิดพัฒนาการต่าง ๆ ตามจุดมุ่งหมาย
2. มีความสนุกสนานและท้าทายความสามารถของนักเรียน
3. สามารถปรับให้เหมาะสมกับวัยและความสนใจของนักเรียน และถ้าเป็นไปได้การให้นักเรียนได้เลือกเรียนเอง
4. อาศัยทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นเป็นพื้นฐาน เพื่อความปลอดภัยและเป็นการสร้างแรงจูงใจ
5. เหมาะสมกับอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกตลอดจนความสามารถของครู
6. สามารถนำไปใช้ในโอกาสต่อไปได้ คือ การนำไปใช้นอกเวลาเรียน
7. มีคุณค่าต่อสุขภาพและมีความปลอดภัย
8. สอดคล้องกับนโยบาย ปรัชญา และแนวการบริหารของโรงเรียน
9. ส่งเสริมการแสดงออกของแต่ละบุคคล
10. สอดคล้องกับกิจกรรมที่นักเรียนปฏิบัติโดยปกตินอกห้องเรียนอยู่แล้ว
11. ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และการแสดงออกที่ดีที่สังคมยอมรับ

ลักษณะของกิจกรรมพลศึกษาที่จัดสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา

กรมวิชาการ (2537: 37 - 86) กิจกรรมพลศึกษาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาเป็น กิจกรรมที่มีความสำคัญยิ่งสำหรับนักเรียนระดับนี้เพราะพลศึกษาเป็นเครื่องช่วยพัฒนาลักษณะนิสัย และความสามารถต่าง ๆ ของเด็กแต่ละคนระหว่างผู้เรียนฝึกพลศึกษาและเล่นกีฬาต่าง ๆ ครูย่อมมี โอกาสศึกษาและรู้ถึงนิสัยใจคอพฤติกรรมของเด็ก และความต้องการของเด็กได้เป็นอย่างดี การได้ สังเกตเห็นพฤติกรรมจะทำให้รู้ว่าเด็กบกพร่องเรื่องใด สนใจเรื่องอะไร และมีความสามารถ ความ ถนัดทางด้านใด ซึ่งจะเป็นข้อมูลให้ครูได้หาทางแก้ไขได้ถูกต้อง และเด็กจะได้ปรับปรุงตนเองให้ เหมาะสมกับสังคมและเข้ากับเพื่อนฝูงได้ กิจกรรมพลศึกษาส่วนใหญ่ให้มีการเล่นเป็นกลุ่ม เป็นทีม ซึ่งจะช่วยให้เด็กได้รู้จักวิธีเล่นร่วมกัน เล่นเพื่อส่วนรวม เกิดความรับผิดชอบต่อส่วนรวม การเล่น บางอย่างช่วยฝึกให้เด็กรู้จักใช้อวัยวะให้สัมพันธ์กัน รู้จักบังคับการเคลื่อนไหวของร่างกาย เช่น การโยนลูกบอลขึ้นเตะ เด็กต้องใช้ตา มือ เท้า ให้สัมพันธ์กันและต้องรู้จักบังคับการเคลื่อนไหว ของมือและขา เพื่อให้เตะลูกบอลได้ถูกต้อง การบังคับด้วยวิธีการ เช่น ทำให้เด็กเกิดความมั่นใจใน ตนเองการเล่นกิจกรรมเข้าจังหวะเป็นการตอบสนองความต้องการตามธรรมชาติของเด็ก เพราะ เด็กเล็กๆ จะชอบเสียงและชอบทำตามจังหวะอย่างอิสระตามความต้องการของเขาเมื่อเด็กมี

โอกาสได้ทำจะทำให้เด็กมีความร่าเริงแจ่มใส การเล่นชนิดนี้จะช่วยให้เด็กได้แสดงออกในลักษณะสร้างสรรค์เป็นอย่างมาก เพราะเด็กจะได้แสดงหลายสิ่งหลายอย่างตามความรู้สึกนึกคิด และจินตนาการของตนเอง การเล่นกิจกรรมเข้าจังหวะ เช่น การเล่นประกอบดนตรี การทำท่าทางตามจังหวะพื้นเมือง การเคลื่อนไหวร่างกายตามจังหวะ จะต้องไม่让孩子ฝืนตัว ต้องพยายามให้เด็กได้คุ้นกับจังหวะเสียก่อนโดยปกติเด็กระดับ ป. 1 - 2 ชอบวิ่งซอยเท้า กระโดด ถ้าจะฝึกเด็กให้ก้าวเข้ากับจังหวะเพลงจะต้องให้เด็กฝึกซ้อมด้วยส่วนนั้นให้ทำงานสัมพันธ์กันอย่างถูกต้องเสียก่อนแล้วเด็กจะเกิดความมั่นใจและสามารถเรียนกิจกรรมพลศึกษาได้ กีฬาที่จัดขึ้นสำหรับเด็กในระดับประถมศึกษาชั้นนั้นกำหนดให้เลือกเรียนได้ตามสภาพของโรงเรียนและท้องถิ่น และจัดให้เหมาะสมกับความสนใจของผู้เรียน กีฬาบางชนิด เช่น ฟุตบอล เป็นกีฬาที่มีคนสนใจมากเด็กเห็นผู้ใหญ่เล่นก็ชอบ อยากเล่นบ้าง ถึงแม้จะเล่นได้ไม่ดีเท่ากับผู้ใหญ่แต่ก็ต้องสนับสนุน โดยการปรับปรุงอุปกรณ์การเล่น สวมให้เหมาะสมกับวัยของเด็ก การเรียนในระยะเริ่มต้นไม่จำเป็นต้องฝึกทักษะให้เป็นขั้นตอนเพราะเด็กได้ลงสนามได้สัมผัสกับลูกบอล จนเกิดความคุ้นเคยและจึงค่อยๆ ให้เรียนรู้กฎ กติกา เช่น เปิดโอกาสให้เด็กซักถามตลอดจนการโต้แย้งถึงวิธีการเล่นได้ด้วย

ประทีป พานิชชาติ (2528: 29) ยังได้กล่าวแนะนำในการจัดกิจกรรมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาว่า ควรจัดกิจกรรมที่เกี่ยวกับทักษะพื้นฐานทั่ว ๆ ไป เพื่อพัฒนาการทำงานประสานกันของระบบกล้ามเนื้อและระบบประสาท อาจจะสอนโดยใช้มูลฐานเพื่อพัฒนาทุกส่วน เช่น ยืดหยุ่น การขว้าง การวิ่ง การกระโดด การเล่นประกอบลูกบอล กายบริหาร และเกมการเล่นที่ต้องใช้เสียง รวมถึงการจัดกิจกรรมทดสอบสมรรถภาพตนเอง การเล่นผาดโผน เกมการต่อสู้ เกมที่มีการแข่งขัน การเล่นประกอบนิทาน และการเลียนแบบ ซึ่งเป็นความคิดเห็นที่สอดคล้องกับ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2527: 55) ที่ได้ให้ความคิดเห็นว่าการจัดกิจกรรมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษานั้นควรเป็นกิจกรรมเกี่ยวกับกล้ามเนื้อมัดใหญ่ ๆ ของร่างกาย เช่น กิจกรรมเกี่ยวกับการเคลื่อนไหวอยู่กับที่ของร่างกาย มีการก้มตัว การบิดลำตัว การเหวี่ยงแขน การย่อตัว การยืดตัว กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนที่ เช่น การเดิน การวิ่ง การกระโดด การกระโดดพร้อมกันสองเท้า การขว้าง การปาลูกบอล การรับ - โยนลูกบอล และกิจกรรมที่เกี่ยวกับทักษะพื้นฐานทั่วไป เพื่อจะช่วยส่งเสริมการทำงานประสานกันของระบบประสาทและระบบกล้ามเนื้อ ซึ่งเป็นพื้นฐานในทักษะขั้นสูงต่อไป

ครูพลศึกษา

คุณสมบัติของครูพลศึกษา

จิรินทร์ ธานีรัตน์ (2513: 34) กล่าวถึงคุณสมบัติของครูพลศึกษาไว้ว่าครูพลศึกษาควรมีวิสัยอันสมควร มีสุขภาพอันจะเป็นตัวอย่างของเด็กได้เสมอ มีบุคลิกภาพที่ดีและสง่างามและมีความเป็นมิตร ความประพฤติดีงามน่าเลื่อมใส มีความรู้ความเข้าใจ มีทักษะกีฬาและความสามารถในทางพลศึกษาเป็นอย่างดี เป็นผู้รู้จักปรับปรุงตัวเองให้ทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์อยู่เสมอ มีสมรรถภาพ

ในการเล่นเกมส์ชีวิต หรือกิจกรรมพลศึกษาได้ดีพอสมควร และมีความสามารถในการตัดสินใจได้ด้วย
ด้วยมีความสามารถในการสอนรู้จักวิธีการสอนการฝึก ตลอดจนรู้จักวิธีการดำเนินงานพลศึกษาใน
โรงเรียนได้เป็นอย่างดี

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2522: 40) กล่าวถึงคุณสมบัติของครูพลศึกษาไว้ว่า

1. เป็นผู้ที่มีความรู้ทั้งในด้านวิชาการศึกษาทั่วไป วิชาครูและวิชาพลศึกษา
2. เป็นผู้ที่มีศรัทธาในวิชาชีพพลศึกษาอย่างแท้จริง
3. เป็นผู้ที่มีความรู้สึกในความรับผิดชอบ
4. เป็นผู้ที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และกระตือรือร้น
5. เป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพที่ดีมีสุขภาพสมบูรณ์
6. เป็นผู้ที่มีคุณธรรม มีจิตใจโอบอ้อมอารีเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ มีน้ำใจเป็นนักกีฬา
7. เป็นผู้ที่รักเด็ก มีอารมณ์สนุกสนานร่าเริง

วาสนา คุณาภิสัทธ์ (2539: 319 - 321) ได้กล่าวถึงครูพลศึกษาที่ดี ควรมีคุณสมบัติ
ดังต่อไปนี้

1. เป็นผู้ที่มีสุขภาพดีทั้งกายและจิต
2. เป็นผู้ที่มีความสามารถในการฝึกการสอนและมีส่วนร่วมในกีฬาต่างๆ ให้ได้หลายประเภท
3. มีความต้องการและพร้อมที่จะให้บริการแก่บุคคลทั่วไปซึ่งเป็นเรื่องของการให้

ความช่วยเหลือ

4. มีความสามารถในการวิเคราะห์แยกแยะทักษะย่อย และการเคลื่อนไหวต่างๆ

ออกมาให้นักเรียนเห็นได้อย่างถูกต้องชัดเจนไม่ผิดพลาด

5. มีความสามารถที่จะทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกพึงพอใจและอยากที่จะฝึกหรือ

เล่นกีฬาต่อไป

6. เป็นผู้ที่มีรูปร่างและลักษณะท่าทางเหมาะสมกับอาชีพครูพลศึกษา
7. มีน้ำใจนักกีฬาและพยายามปลุกฝังให้นักเรียนมีคุณสมบัติของผู้มีน้ำใจเป็น

นักกีฬาอยู่เสมอ

8. เป็นผู้ที่มีลักษณะของความเป็นผู้นำ
9. เป็นผู้ที่มีหลักการหรือมีอุดมคติของตนเอง มีบุคลิกดีและมีคุณธรรม

หน้าที่และความรับผิดชอบของครูพลศึกษา

วาสนา คุณาภิสัทธ์ (2539: 316 – 318) ได้บอกถึงว่าครูพลศึกษาควรมีหน้าที่ และ
ความรับผิดชอบได้ดังนี้

1. การสอน ครูพลศึกษามีหน้าที่และความรับผิดชอบเกี่ยวกับการเรียนการสอนในหลายๆ
รายวิชา ต้องสามารถอธิบาย – สาธิตเทคนิค ทักษะ ประวัติ ประโยชน์ กติกา แผนการเล่น
ตลอดจนการใช้อุปกรณ์ให้เป็นประโยชน์ต้องจัดบริหารชั้นเรียนสำหรับการสอน การเล่น การ
ประเมินผล และการแนะแนวต้องมีพัฒนาทัศนคติของความมีน้ำใจนักกีฬา การจัดสภาพแวดล้อม

ทางสุศึกษาและการสอนให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายอื่นๆ ของวิชาพลศึกษา

2. การแข่งขันกีฬาภายใน ครูพลศึกษาต้องจัดการแข่งขันกีฬาภายใน โดยทำการจัดโปรแกรมแข่งขันกีฬาต่าง ๆ รวมทั้งสิ่งอำนวยความสะดวกที่จะใช้ในการแข่งขันโดยไม่ให้ซ้ำซ้อน และนักเรียนได้แข่งขันเท่า ๆ กัน ต้องเตรียมการจัดซื้อ จัดลำดับ บำรุงรักษา และแนะนำเกี่ยวกับอุปกรณ์และสิ่งต่าง ๆ ที่ใช้ประกอบการแข่งขัน ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการแข่งขัน จัดดูแลเรื่องความปลอดภัย จัดเจ้าหน้าที่ดำเนินงานระบบการให้คะแนนจัดความขัดแย้ง และอาจจะต้องจัดทำคู่มือการแข่งขันกีฬาภายในด้วย

3. การเป็นผู้ฝึกกีฬา ครูพลศึกษาต้องทำหน้าที่เป็นผู้ฝึกสอนกีฬาด้วย ซึ่งหมายถึงว่าต้องเป็นผู้ที่มีทักษะกีฬาสูง และมีความสามารถในการจูงใจสูงด้วย เหตุผลก็เพราะว่าการสอนในชั้นเรียนจะสอนนักเรียนในหลายๆ ระดับความสามารถปะปนกันไปตั้งแต่อ่อนจนเก่ง แต่การเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาจะต้องสอนนักเรียนจากหลายฝ่าย เช่น นักเรียน คนดู นักข่าว หรือแม้แต่ความต้องการของตนเองที่จะพยายามไม่ให้เกิดการแพ้ ผู้ฝึกสอน จึงต้องมีศีลธรรม หลักการ และการเสียสละตนเองอย่างสูงที่จะต่อต้านสิ่งเหล่านั้น และที่สำคัญที่สุดคือจะต้องไม่เบี่ยงเบนออกจากจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษาอย่างเด็ดขาด ครูพลศึกษาที่เป็นผู้ฝึกสอนต้องมีการวางแผนจัดการปฏิบัติการ การศึกษาและกำหนดแผนการเล่น ศึกษาจากภาพยนตร์จัดโปรแกรมการซ้อม ร่วมมือกับนักข่าว เลือกลง จัดซื้อและรักษาวัสดุอุปกรณ์ กล่าวปราศรัยในงานเลี้ยงนักกีฬา เป็นที่ปรึกษาประเมินผลการตัดสิน นอกจากนี้ ยังต้องวางแผนการเดินทางเพื่อการแข่งขันของทีม การซื้อตั๋วเดินทาง ผู้จับเวลา ผู้ให้คะแนน ผู้ตรวจสอบและรับผิดชอบต่อพฤติกรรมของนักกีฬาและผู้ดูแลผู้ฝึกสอนจึงต้องมีคุณสมบัติหลายประการ และอีกประการหนึ่งที่ต้องมีก็คือความเข้มงวดและความเข้าใจผู้เล่นในฐานะพ่อที่ต้องการทำให้ครอบครัวประสบความสำเร็จ มีความซื่อสัตย์ มีความเชื่อถือในตัวผู้เล่น ไม่แสดงความรักผู้เล่นคนหนึ่งคนใดเป็นพิเศษ และอย่าให้สิทธิพิเศษแก่ใครด้วย

4. การอยู่ค่ายพักแรมและกิจกรรมกลางแจ้ง ครูพลศึกษามีหน้าที่เป็นที่ปรึกษาของค่ายหรือควบคุมการดูแลการอยู่ค่ายพักแรมและการว่ายน้ำ สอนให้นักเรียนรู้จักการใช้ชีวิตกลางแจ้ง การใช้ทักษะกีฬาที่สำคัญที่สุด คือการสอนให้นักเรียนรู้จักวิธีใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่นในระบอบประชาธิปไตย รักสงบ รักธรรมชาติ อนุรักษ์ธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

5. การเดินร่ำ การเดินร่ำเป็นกิจกรรมที่ได้รับความนิยมเสมอมา โดยเฉพาะผู้หญิงและมีความเกี่ยวข้องกับชีวิตของคนโดยตลอดตั้งแต่สมัยโบราณถึงปัจจุบัน เพราะเป็นกิจกรรมที่แสดงถึงความรู้สึกและอารมณ์ เป็นกิจกรรมที่ทำให้คลายความเครียดได้มาก ครูพลศึกษาจึงสอนได้ทั้งกิจกรรมการเคลื่อนไหวพื้นฐาน การเดินร่ำพื้นเมือง การร้องเพลงประกอบการเล่นเกม ลีลาศ และอื่นๆ

6. ลีลาศึกษา ลีลาศึกษาเป็นการเรียนรู้การเคลื่อนไหวและการเคลื่อนไหวจากการเรียนรู้จึงเป็นการเรียนรู้วิธีการแก้ปัญหาด้วยตนเอง เป็นการสำรวจค้นหาสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง เน้นการเรียนรู้โดยตัวนักเรียนเป็นสำคัญ การเรียนรู้วิธีการดังกล่าวจะใช้การเคลื่อนไหวเท่านั้น ครูพลศึกษาต้องเข้าใจในการใช้เครื่องมือและเข้าใจในหลักการเคลื่อนไหวของมนุษย์ให้สัมพันธ์กับเวลาและ

รูปร่าง และการแสดงออกจุดมุ่งหมายของวิชานี้ก็เพื่อให้นักเรียนรู้จักกระมักระวังตนเองในสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ซึ่งครูจะสังเกตได้จากการให้นักเรียนแสดงให้ดูในลักษณะของความเร็ว - ช้า ความหนัก - เบา ความเป็นอิสระ ฯลฯ

7. การพลศึกษาพิเศษ ครูพลศึกษาต้องจัดกิจกรรมพิเศษให้แก่ นักเรียนลักษณะผิดปกติ และช่วยให้นักเรียนสามารถปรับตัวได้ดี ครูพลศึกษาจึงต้องมีความรู้ในกายวิภาคศาสตร์ สรีรวิทยา การเคลื่อนไหว สรีรวิทยาการออกกำลังกาย จิตวิทยา วิธีสอนและศัพท์ทางการแพทย์ มีความตั้งใจจริงที่จะช่วยเหลือนักเรียนและรับฟังความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะของแพทย์เสียก่อนไม่ใช่ทำการบำบัดด้วยตนเอง

8. งานวิจัย การทำงานวิจัยมีประโยชน์ต่อการเรียนการสอนและความก้าวหน้าในการทำงาน แม้ครูจะไม่ทำด้วยตนเองก็ควรสนใจงานวิจัยของผู้อื่น ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นผู้เชี่ยวชาญ ครูควรรู้จักตีความผลที่ได้จากการวิจัยและนำประโยชน์ไปใช้ได้

9. การปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม ในสังคมไทยการปลูกฝังให้ประชาชนพลเมืองมีคุณธรรม (หรือความรู้สึกนึกคิดทางจิตใจ) และจริยธรรม (หรือลักษณะการแสดงออกทางร่างกาย) เป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่ง เพราะเป็นสิ่งที่แสดงออกถึงความสุขของคนในสังคมเดียวกัน เมื่อสมาชิกแต่ละคนของสังคมนั้นมีคุณธรรมสูงไปด้วย ซึ่งเป็นพื้นฐานของความเจริญก้าวหน้าต่อไป ครูทุกท่านจึงควรรับเอาบทบาทของการปลูกฝังคุณธรรมและจริยธรรมให้แก่ นักเรียนไว้อย่างเต็มภาคภูมิ พร้อมทั้งปฏิบัติตนเป็นตัวอย่างที่ดีอีกด้วย การปลูกฝังดังกล่าวสามารถกระทำได้ในขณะสอนวิชาพลศึกษาในทุกขั้นตอนของกิจกรรมการเรียนการสอน เพราะหัวข้อจริยธรรมที่คณะกรรมการจัดจริยธรรมให้แก่ นักเรียน นักศึกษา และประชาชนได้ระบุมี 10 ประการดังนี้

9.1 ความเป็นระเบียบวินัย

9.2 ความซื่อสัตย์ สุจริต และยุติธรรม

9.3 ความขยัน ประหยัด และยึดมั่นในสัมมาชีพ

9.4 ความสำนึกในหน้าที่และความรับผิดชอบต่อสังคมและประเทศชาติ

9.5 การรู้จักคิดริเริ่ม วิจัย และตัดสินใจอย่างมีเหตุผล

9.6 ความกระตือรือร้นในการปกครองระบอบประชาธิปไตย รักและเทิดทูนชาติ

ศาสนาและพระมหากษัตริย์

9.7 ความมีพละทานที่ยึดมั่นทั้งร่างกายและจิตใจ

9.8 การรู้จักพึ่งตนเองและความมีอุดมคติ

9.9 ความรู้สึกภาคภูมิใจและรู้จักทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและทรัพยากรของชาติ

9.10 การรู้จักเสียสละ มีเมตตาอารี กตัญญูทวดเทวี กล้าหาญ และสามัคคีกัน

ตามความเป็นจริงแล้วในการสอนพลศึกษาก็มีจุดมุ่งหมายเป็นผลพลอยได้ตามมาจากการพัฒนาตัวร่างกายอยู่แล้ว นั่นคือการพัฒนาตัวสังคมวิสัย ซึ่งหมายถึงการทำให้ นักเรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงบุคลิกภาพต่าง ๆ เช่น ความมีคุณธรรม ความเป็นพลเมืองดี มีน้ำใจนักกีฬา การ

เป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี เคารพกฎกติกา กล้าแสดงออก ฯลฯ สิ่งเหล่านี้ถ้านักเรียนได้ปฏิบัติเป็นประจำแล้วก็จะเป็นมัจริยธรรมอันดีอย่างมั่นคงต่อไปในอนาคต สังคม ครูพลศึกษาอาจมีบทบาทในสถานที่อื่น ๆ อีกเช่น ในสถานที่กักกัน วัด โรงพยาบาล โรงงาน องค์กรต่าง ๆ ชมรมกีฬา ลูกเสือเนตรนารี เทศบาล โดยปฏิบัติให้เป็นตามจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา แต่วิธีการปฏิบัติอาจต่างจากที่ใช้ในโรงเรียน

บุชเชอร์; และ รีด (ประกอบ ปรีชานุกูล. 2548: 21; อ้างอิงจาก Bucher; & Reade. 1971: 255) ได้ให้ข้อเสนอนะในการสอนพลศึกษาว่า ครูพลศึกษาควรปฏิบัติดังต่อไปนี้

1. ศึกษาสิ่งที่ตนจะสอนอย่างละเอียดจนเข้าใจก่อน
2. เตรียมอุปกรณ์ให้พร้อม
3. จัดสถานที่เรียนให้น่าสนใจไม่ว่าห้องเรียน โรงฝึกกีฬาหรือสนาม
4. อธิบายให้ง่าย กระชับรัด
5. สาธิตสิ่งที่สอนตามขั้นตอนโดยใช้อุปกรณ์ช่วย
6. ให้นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรม
7. สอนให้นักเรียนปฏิบัติตามกฎและระเบียบ
8. มีความรวดเร็วและแน่นอนในการตัดสินใจ
9. สอนในเรื่องน้ำใจนักกีฬาและบุคลิกภาพทุกครั้ง
10. ทบทวนกติกาถ้าจำเป็น เพื่อให้การสอนสนุกสนานยิ่งขึ้น

การวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2517: 149 – 157) ได้อธิบายไว้ว่า การวัดผล เป็นกระบวนการที่เราหาปริมาณของการพัฒนาหรือพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจากการเรียนการสอน ปริมาณที่ต้องการวัดนี้อาจเป็นปริมาณที่เราสามารถมองเห็นได้ เช่น น้ำหนัก ส่วนสูง แต่เกี่ยวกับพัฒนาการในพฤติกรรมของมนุษย์ เช่น ความมีน้ำใจ ความรู้สึกที่ดีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งอันเป็นผลเนื่องมาจากการเรียนการสอนเป็นปริมาณที่มองเห็นได้ยาก จนกว่านักเรียนจะแสดงออกมาให้เห็น หรืออาจถามคำถามเพื่อให้นักเรียนตอบคำถามหรือปฏิบัติให้ดูจึงจะวัดผลได้ สำหรับการประเมินผลนั้นเป็นการนำผลหรือปริมาณที่เราวัดได้มาเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานที่มีอยู่แล้ว เช่น สอบได้คะแนน 90 คะแนน เทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ได้เกรด 4 หรือระดับคะแนนดีมาก

ประโยชน์ของการวัดผล

1. ช่วยให้ทราบสถานภาพของนักเรียนได้ถูกต้อง
2. ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนมีความสนใจในการเรียนมากขึ้น
3. ช่วยแบ่งนักเรียนตามระดับความสามารถ
4. สามารถประเมินผลการสอนของครูได้
5. สามารถวินิจฉัยและทำนายผลเกี่ยวกับการเรียนการสอนได้

6. ช่วยให้ผู้ครูสามารถให้คะแนนนักเรียนได้อย่างถูกต้อง

การให้คะแนนในวิชาพลศึกษา ครูผู้สอนพลศึกษาควรให้คะแนนตามวัตถุประสงค์ของการสอนที่ได้กำหนดไว้อย่างครบถ้วน การให้คะแนนถูกต้องตามหลักวิธีนั้น เพื่อช่วยให้ครู ผู้ปกครอง นักเรียนและบุคคลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องได้ทราบถึงพัฒนาการของนักเรียนจากการเรียนวิชานั้นๆ ว่าเรียนได้มากน้อยเพียงใด ซึ่งมีความหมายต่อครูและนักเรียน เช่น การทำคะแนนได้น้อย หรือสอบตก ควรมีการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องให้ดีขึ้น และสามารถนำประโยชน์จากการเรียนการสอนไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

ประโยชน์ของการให้คะแนน

1. คะแนนจะช่วยชี้บ่งชี้ให้เห็นถึงผลสัมฤทธิ์ของการเรียนของนักเรียนในวิชาที่เรียน
2. คะแนนจะช่วยชี้บ่งชี้ให้ครู นักเรียน ผู้ปกครองผู้บริหารหรือผู้ที่เกี่ยวข้องได้ทราบถึงคุณภาพของงานของนักเรียนในการเรียนวิชานั้น ๆ
3. คะแนนจะช่วยให้นักเรียนบางคนมีความพยายามเรียนมากขึ้น ซึ่งถือเป็นเครื่องมือกระตุ้นให้นักเรียนสนใจในการเรียนวิชานั้น
4. คะแนนช่วยเป็นแนวทางในการจัดโปรแกรมการเรียนของนักเรียนและแบ่งกลุ่มการเรียนให้ถูกต้องตามระดับความสามารถให้ดียิ่งขึ้น

อเนก เพียรอนุกุลบุตร (2527: 6 – 10) กล่าวถึง ประโยชน์ของการวัดและประเมินผลทางพลศึกษา (Use in Physical Education) ว่าการวัดและประเมินผลทางการศึกษาเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวกับการเก็บรวบรวมข้อมูล และการวินิจฉัยคุณค่าเกี่ยวกับสิ่งนำเข้าหรือปัจจัยนำเข้า กระบวนการและผลิตผลทางการศึกษา เช่น ความรู้พื้นฐานของนักเรียน หลักสูตร แบบเรียน กิจกรรมการเรียนการสอน ผลของการศึกษาแม้แต่กระบวนการวัดผลในกระบวนการเรียนการสอน ดังนั้น การวัดและประเมินผลทางพลศึกษาจึงมีประโยชน์มากมายหลายด้าน แต่ในสถานการณ์ปัจจุบันเราใช้การวัดและประเมินผลเพื่อประโยชน์ในการตัดสินผลการเรียนและการสอบคัดเลือกเป็นส่วนใหญ่ แต่ความจริงแล้วยังอาจใช้การวัดผลและประเมินผลทางพลศึกษา เพื่อประโยชน์ที่เกี่ยวกับนักเรียน ครู การบริหารหลักสูตร การแนะแนว การวิจัยและการประเมินโครงการอื่นๆ อีกมากมาย จึงจำแนกประโยชน์เป็นด้าน ๆ ได้ดังนี้

1. เพื่อจัดตำแหน่ง (Placement) ใช้ผลการสอบบอกสถานภาพของบุคคลว่า มีความรู้ความสามารถ ทักษะ มากน้อย สูงต่ำ เด่นด้อย มีตำแหน่งอยู่ในระดับใดของกลุ่ม หรือเปรียบเทียบกับเกณฑ์แล้วอยู่ในระดับใด
2. เพื่อวินิจฉัย (Diagnosis) ใช้ผลการทดสอบและการประเมินผลในการวินิจฉัยจุดเด่น จุดอ่อนของพฤติกรรมทั้งในช่วงก่อนเรียน ระหว่างเรียนและเมื่อเรียนจบหน่วยหรือกระบวนการวิชา เพื่อจัดกิจกรรมเสริมจุดเด่นและแก้ไขเยียวยา ซ่อมเสริมส่วนที่เป็นจุดอ่อนและจุดบกพร่อง เช่น วินิจฉัยความบกพร่องทางกายก่อนการสอน การแก้ไขปรับปรุงทักษะพื้นฐานแต่ละขั้นตอนหรือเมื่อสิ้นสุดหน่วยการสอน ผลการสอบเพื่อวินิจฉัยนำไปใช้ประโยชน์ในด้านการเรียนของนักเรียนและการสอนของครู

3. ใช้ประเมินความก้าวหน้า (Determining Student Improvement) ผลของการสอบจะช่วยบ่งชี้ความก้าวหน้า ความเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของช่วงใดช่วงหนึ่งว่าแตกต่างจากช่วงก่อนหน้านั้นอย่างไรทั้งในด้านระดับ ชนิดและประเภท

4. เพื่อใช้ประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการสอน (Teaching Efficient and Effectiveness) โดยใช้ข้อมูลสารสนเทศจากการสอบวัดเชิงวินิจฉัย การประเมินผลย่อยและการประเมินผลรวม (Formative and Summative Evaluation) จากผลการเรียนของนักเรียนนั่นเอง เช่น นักเรียนในชั้นส่วนใหญ่ไม่สามารถเรียนได้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของหน่วย (Unit) หรือ กระบวนวิชามีเหตุผลที่เป็นไปได้อย่างน้อย 3 ประการคือ การสอนของครูบกพร่อง นักเรียนมีความบกพร่อง หรือวัตถุประสงค์ เนื้อหา ไม่เหมาะสม ถ้านักเรียนปกติ วัตถุประสงค์และเนื้อหาไม่สูงเกินไปก็มีเหตุผลเชื่อได้ว่าควรมีสาเหตุบกพร่องมาจากนักเรียน หรือประสิทธิผลและประสิทธิภาพการสอนอ่อนหรือหย่อนเกินไป การสอนยังอาจประเมินได้โดยให้นักเรียนประมาณค่า (Rate) การสอนในบางลักษณะ เพื่อนครู หรือผู้บริหาร สามารถใช้ข้อมูลเชิงประเมินซึ่งจะนำไปสู่การปรับปรุงการสอนให้ดีขึ้น

5. เพื่อใช้ปรับเนื้อหาของกระบวนวิชาให้เหมาะสม การวัดอาจใช้ในการปรับเนื้อหาวิชาให้นักเรียนสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ของกระบวนวิชาเพิ่มขึ้นได้ อาจทำได้โดยเพิ่ม ลดเวลาในบางส่วน จัดลำดับขั้นตอนการนำเสนอและฝึกปฏิบัติเสียใหม่ เช่น ในทักษะกีฬาบาสเกตบอล นักเรียนอาจยิงประตูมือเดียวได้ แต่วิ่งแล้วกระโดดยิงประตูไม่ค่อยได้ อาจต้องสาธิตมากขึ้น ใช้เวลาในส่วนนี้เพิ่มมากขึ้น จัดลำดับขั้นตอนให้ละเอียดขึ้น เช่น ให้เลี้ยงลูกวิ่งแล้วกระโดดยิงประตูหรือจัดลำดับขั้นตอนฝึกทักษะนั้นเสียใหม่เป็นต้น

6. เพื่อใช้ประเมินหลักสูตรหรือโปรแกรม (Evaluation the Curriculum and Program) ผลการสอบวัดอาจใช้เป็นส่วนหนึ่งของข้อมูลที่จะใช้ในการปรับปรุงหลักสูตรรายวิชาหรือโปรแกรมทางการศึกษา ทั้งในด้านวัตถุประสงค์ เนื้อหาวิชา ประสบการณ์และทักษะที่คาดหวัง วัสดุประกอบหลักสูตรได้แก่ แบบเรียนและวัสดุอุปกรณ์ มีความเหมาะสมหรือไม่เพียงใด โดยดูจากผลการสอบของนักเรียนนั่นเอง เช่น จำนวนร้อยละของนักเรียนที่ผ่าน นำไปปฏิบัติในการเล่นเกมได้เพียงใด ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาหลักสูตรให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพสูง

7. เพื่อใช้ในการแนะแนว (Guidance) หลักสำคัญที่สุดของการแนะแนว คือ ช่วยให้ผู้เรียนรู้จักตนเอง เข้าใจตนเอง ทั้งในด้านความสามารถ ผลสัมฤทธิ์ ความสนใจ การตัดสินใจด้วยตนเอง ข้อมูลจากการวัดจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้นักเรียนวางแผนเกี่ยวกับการเรียนต่อหรือเรียนในโปรแกรมทางพลศึกษา

8. เพื่อใช้ในการบริหาร (Administration) การบริหารการศึกษามุ่งที่ประสิทธิภาพ ประสิทธิผลและประหยัด จึงต้องการข้อมูลที่ได้จากการวัดและประเมินผลเพื่อใช้ในการตัดสินใจ ผลการสอบจะช่วยให้ฝ่ายบริหารดำเนินการใด ๆ เชิงบริหาร เพื่อให้โปรแกรมและกระบวนวิชาทางพลศึกษาดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพได้เช่น การจัดทรัพยากร อุปกรณ์ที่เหมาะสม การจัดบุคลากร สถานที่ การตรวจสอบคุณภาพ ความสัมพันธ์สอดคล้องกับโครงการอื่น เป็นต้น

9. เพื่อประโยชน์ในการวิจัย (Research) การสอบวัดผลทางพลศึกษา จะช่วยในการค้นหาความรู้ ความจริงเกี่ยวกับพลศึกษาได้มากมาย เช่น วิธีการสอน เทคนิคกีฬาชนิดต่าง ๆ

10. เพื่อสร้างเกณฑ์ปกติ (Norm) ของแบบทดสอบต่างๆ ทางพลศึกษา ความจริงการสร้างการดัดแปลงแบบทดสอบพลศึกษา แล้วใช้ทดสอบตามแบบทดสอบมาตรฐานแล้วจะช่วยให้สามารถนำข้อมูลจากโรงเรียนต่าง ๆ เช่น กลุ่มโรงเรียนมาสร้างเกณฑ์ปกติเฉพาะท้องถิ่น เฉพาะสังคมเพื่อประโยชน์ในการแปลความหมายคะแนนได้ดี จะส่งผลให้สามารถพัฒนาการศึกษาให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้นได้

กล่าวได้ว่า ผลจากการสอบ การวัดและประเมินผลทางพลศึกษา จะช่วยให้ได้มาซึ่งข้อมูลทางพลศึกษา สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้มากมาย ได้แก่ ผู้รับการทดสอบหรือนักเรียน ครู ผู้บริหาร ตลอดจนนักวิจัย

โครงสร้างของการวัดผล

การวัดผลที่ดีจะต้องวัดได้ครอบคลุมในสิ่งที่ต้องการวัดและมั่นใจว่าสามารถวัดสิ่งนั้นได้แน่นอน การวัดให้ครอบคลุมมีการวัด 3 ด้าน คือ ด้านสติปัญญา ด้านความรู้สึกรู้สึก ด้านทักษะกลไก

1. ด้านสติปัญญา (Cognitive Domain) เป็นด้านของการคิด มีผิด ถูก พฤติกรรมสำคัญที่ใช้วัดด้านนี้คือ ความรู้ ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า แต่พฤติกรรมมีลักษณะเฉพาะของมันแต่บางส่วนต้องอาศัยซึ่งกันและกัน

2. ด้านความรู้สึกรู้สึก (Affective Domain) เป็นการวัดสภาพการเปลี่ยนแปลงของจิตใจเมื่อมีสิ่งหนึ่งสิ่งใดมากระทบแล้วเกิดการรับรู้ เกิดความสนใจอยากจะทำเกี่ยวกับจิตใจซึมซาบในสิ่งนั้นจนรู้ว่าดีหรือไม่ดี เมื่อรู้คุณค่าหลาย ๆ อย่างแล้วจะเกิดความศรัทธาพร้อมที่จะประพฤติปฏิบัติตาม นั่นคือ เกิดเจตคติ หรือคุณธรรม ซึ่งเป็นตัวการให้เกิดลักษณะนิสัยประจำตน การวัดด้านนี้จะเริ่มจากการรับ การสนองตอบ การรู้คุณค่า และการสร้างลักษณะนิสัยตามลำดับ

3. ด้านทักษะกลไก (Psychomotor Domain) เป็นการวัดด้านการกระทำ หรือการปฏิบัติที่จำเป็นต้องใช้มือ เท้า ซึ่งเป็นอวัยวะของร่างกายให้สัมพันธ์กับความคิด ยิ่งสัมพันธ์กันมากเท่าไรก็ยิ่งมีทักษะมากขึ้นเท่านั้น นั่นคือ การปฏิบัติที่มีความคล่องแคล่วว่องไว แม่นยำ

กระทรวงศึกษาธิการ (2544ก: 20) กล่าวถึง วิธีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ไว้ว่า ผู้สอนสามารถเลือกวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ได้หลายวิธีดังนี้

1. การสังเกตพฤติกรรมและความสามารถในการปฏิบัติ ใช้การสังเกตผลการเรียนรู้ที่กำหนดออกมาเป็นจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมแล้วบันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษร (Record)

2. การทดสอบ เช่น การทดสอบความสามารถในการปฏิบัติด้วยแบบทดสอบทักษะต่าง ๆ การทดสอบสมรรถภาพทางกาย ทางจิต การทดสอบความรู้ความเข้าใจ

3. การวัด เช่น การวัดเจตคติ คุณธรรม / จริยธรรม ค่านิยม บุคลิกภาพ การปรับตัวด้วยแบบวัดต่าง ๆ

4. การสัมภาษณ์ เช่น การสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการเพื่อทราบข้อมูลทั่วไป การสัมภาษณ์อย่างเป็นทางการเพื่อทดสอบความรู้ความเข้าใจ (Inventory)
 5. การสำรวจ เช่น แบบสอบถามข้อมูลต่าง ๆ อาจเป็นด้านความรู้ เจตคติ และอื่น ๆ รวมทั้งความรู้สึก ความคิดเห็น ความประทับใจ
 6. แฟ้มผลงาน (Portfolio) เป็นแหล่งรวบรวมผลการเรียนรู้ด้วยวิธีการที่หลากหลายตั้งแต่ข้อ 1 – 5 ในลักษณะแสดงความสามารถของผู้เรียนโดยรวม
- แฟ้มผลงาน (Portfolio) เป็นเครื่องมือการประเมินอีกชนิดหนึ่ง แฟ้มผลงานของนักเรียนจะช่วยให้ครูผู้สอนติดตาม ดูแลการเรียนและผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน ช่วยให้ผู้เรียนกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้เห็นภาพพัฒนาการเรียนรู้อันของตนเอง และยังเป็นเครื่องมือสื่อสารระหว่างผู้สอนกับผู้ปกครองอีกด้วย

สถานที่ อุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกในการเรียนการสอนพลศึกษา

การเรียนพลศึกษานั้นเป็นการเรียนโดยใช้กิจกรรมโดยการปฏิบัติ ส่วนประกอบที่สำคัญนอกจากครู นักเรียน แล้วยังต้องรวมถึง วัสดุ อุปกรณ์ และเครื่องอำนวยความสะดวกในการสอนพลศึกษา ซึ่งต้องพิจารณาถึงความเหมาะสมกับกิจกรรมแต่ละประเภทด้วยความสำคัญของวัสดุและอุปกรณ์การสอนพลศึกษานี้ จรรยา แก่นวงษ์คำ (2517: 59) ได้กล่าวถึงเรื่อง วัสดุหรืออุปกรณ์ ที่ใช้ประกอบการสอนพลศึกษาว่า จะต้องเหมาะสมกับวัยและความเจริญเติบโต มีบทบาทสำคัญในการฝึกหัดเด็ก อุปกรณ์ที่ใช้ประกอบการสอนจะต้องเลือกให้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน เช่น ไม่ควรนำการเล่นเทนนิสมาสอนเด็กประถม เพราะอวัยวะของเด็กยังไม่พร้อม

การจัดหาวัสดุ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกในกิจกรรมพลศึกษานั้น นอกจากจะอาศัยความรับผิดชอบจากครูผู้สอนและนักเรียนแล้ว ยังต้องเปิดโอกาสให้ชุมชนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมนั้นด้วย เพราะโรงเรียนเป็นหน่วยงานที่ตั้งขึ้นเพื่อบริการในชุมชน ดังนั้นชุมชนต้องมีส่วนร่วมในการวางแผนงานต่าง ๆ ตลอดจนจัดหา การทำนุบำรุง รวมถึงการได้ประโยชน์ร่วมกันในชุมชน ซึ่งวาสนา คุณาภิสิทธิ์ (2529: 203) ได้เสนอแนะว่าชุมชนจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีส่วนที่และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการเข้าร่วมกิจกรรมพลศึกษา กีฬา และกิจกรรมนันทนาการโรงเรียนควรจัดสิ่งเหล่านี้ให้สัมพันธ์กับความต้องการของชุมชนประเภทขนาด และที่ตั้งของสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกให้สอดคล้องกับลักษณะทางเศรษฐกิจชุมชน ควรมีการวางแผนจัดสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก โดยพิจารณาถึงการใช้ประโยชน์ได้อย่างเต็มที่ กับการใช้เป็นแหล่งเสริมสร้างสมรรถภาพโปรแกรมการวางแผนควรสอดคล้องกับความสนใจและความต้องการของประชาชนทุกคนกำหนดกฎระเบียบเกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกไว้เพื่อความสะดวกและความปลอดภัย และมีการร่วมมือกันในการวางแผนอย่างใกล้ชิดระหว่างองค์กรและหน่วยงานต่างๆ ในชุมชนเกี่ยวกับการออกแบบอุปกรณ์สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกให้เหมาะสมสำหรับกิจกรรมพลศึกษา การเล่นกีฬาและนันทนาการ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในต่างประเทศ

คอริ (เจลิมชัย ขำแก้ว. 2547: 26 ; อ้างอิงจาก Korri. 1971: 5181-A) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาในรัฐมินเนโซต้า โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือสำหรับการศึกษา ส่วนกลุ่มประชากร ได้แก่ ครูสอนวิชาพลศึกษา ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนส่วนมากขาดอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก จำนวนนักเรียนแต่ละชั้นมากเกินไป จึงไม่สามารถจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อตอบสนองความต้องการและความถนัดของแต่ละบุคคลได้ทั้งหมด ครูพลศึกษามีชั่วโมงมากเกินไปทำให้ไม่มีเวลาสำหรับเตรียมการเรียนการสอน

เบสท์แมน (จูรี ไมจันท์. 2542: 25 ; อ้างอิงจาก Bestman. 1975: 6495-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินผลโปรแกรมพลศึกษาของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาของอำเภออานาไฮม์ รัฐแคลิฟอร์เนีย โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อแสดงผลของคุณภาพและประโยชน์ในปัจจุบันของโปรแกรมพลศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาสหศึกษาของอานาไฮม์ จำนวน 25 โรงเรียน โดยใช้แบบสำรวจของเนลสัน (Neilson Score Card) ผลการวิจัยพบว่า

1. คณะครูทำการสอน จะต้องเตรียมตัวให้พร้อมและปรับปรุงการสอนให้ดีขึ้น
2. โดยทั่วๆ ไปครูผู้สอนพลศึกษามีฐานะทางสังคมดีกว่าครูผู้สอนอื่นๆ ทั้งในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการสอน บุคลิกภาพและอุปนิสัย
3. สถานที่และอุปกรณ์มีอยู่ไม่เพียงพอและไม่เหมาะสม
4. ในด้านโปรแกรมการสอน ครูพลศึกษามักไม่กำหนดเนื้อหาในการสอนอย่างแน่นอน
5. มีการจัดโปรแกรมการสอนพลศึกษาในโรงเรียนเป็นหลักเท่านั้น โปรแกรมอื่น ๆ แทบจะไม่มีการจัดขึ้นเลย

6. ขาดตำราและคู่มือในการเรียนการสอนและครูพลศึกษา

จูดิธ (ประกอบ ปรีชานุกูล. 2548: 25 ; อ้างอิงจาก Judith. 1975: 5912-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การเลือกแบบการสอนวิชาพลศึกษา โดยครูพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา โดยใช้แบบสอบถามและสัมภาษณ์ครูสอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาทางภาคใต้ของรัฐฟลอริดา จำนวน 10 โรงเรียน พบว่า

1. โปรแกรมการสอนพลศึกษาไม่เป็นส่วนสำคัญของโปรแกรมในชั้นประถมศึกษา
2. การสอนแบบโปรแกรมมีประโยชน์มาก เพราะเป็นการช่วยพัฒนาเด็กในทุกๆ ทางและยังเป็นการช่วยเหลือครูผู้สอน ทำให้การสอนดำเนินตามหลักสูตรด้วยดี ถ้าขาดอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ จะทำให้การสอนไม่บรรลุวัตถุประสงค์
3. ด้านทุนทรัพย์มีความจำเป็นมากที่จะสร้างโปรแกรมพลศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษาให้สมบูรณ์ได้ ครูผู้สอนควรที่จะเลือกใช้ทุนทรัพย์เท่าที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์มากที่สุด
4. ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับโรงเรียนประถมศึกษาทุกท่านมีส่วนเป็นผู้สนับสนุนโปรแกรมการสอนให้ดำเนินลุล่วงไปด้วยดี

5. ด้านทุนทรัพย์มีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อโปรแกรมการสอนพลศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษาในรัฐคาโรไลนาตอนใต้

6. ครูผู้สอนพลศึกษาควรจะมีความรู้ ความสามารถ และเตรียมตัวในการสอนเป็นอย่างดี ถ้าครูผู้สอนไม่มีความสามารถเพียงพอ การสอนโปรแกรมก็จะไม่บรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้

7. แนวความคิดหรือรูปแบบของการสอนพลศึกษาที่ใช้อยู่ นักการพลศึกษาทั้งหลายได้พยายามหาทางปรับปรุงอยู่ตลอดเวลา

อลลลาด (วีระ เห่งกันหา. 2548: 22 ; อ้างอิงจาก Allard. 1979: 2538 - A) ได้ทำการวิจัยเรื่องพฤติกรรมการสอนของครูที่มีผลต่อการเรียนวิชาพลศึกษาในชั้นเรียน โดยมีเพศและการร่วมมือของนักเรียนเป็นตัวแปร จากการวิเคราะห์พฤติกรรมของครูเป็นรายบุคคล เกี่ยวกับพฤติกรรมทางการให้กำลังใจและสนับสนุนนักเรียน การรับฟังความคิดเห็นของนักเรียน การตอบคำถามของนักเรียน การบรรยาย การให้คำแนะนำ ให้ความรักความยุติธรรม ผลการศึกษาพบว่า ครูส่วนใหญ่ใช้บรรยายของครูว่ามีการยกย่องและให้กำลังใจ และการให้คำปรึกษา และแนะแนว มีผลต่อการให้ความร่วมมือของนักเรียนในชั้นเรียน

นันทอกมาห์ (บุษบา ทันสมัย. 2547: 30-31 ; อ้างอิงจาก Nantogmah. 1982: 1080-A) ได้ทำการวิจัยเรื่องโปรแกรมพลศึกษาที่ใช้อยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษา รัฐไอโอวา ตามความต้องการของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายและโดยการเสนอแนะของคณาจารย์ในวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยต่างๆ ในรัฐไอโอวาโดยใช้แบบสอบถามนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย 272 คน และครูจำนวน 48 คน ผลการวิจัยพบว่า กิจกรรมที่จัดมากในโรงเรียน คือ วอลเลย์บอล ซอฟท์บอลและเทนนิส กิจกรรมที่ได้รับการสนับสนุนจากคณาจารย์ในวิทยาลัยและมหาวิทยาลัย คือ การวิ่งเหยาะๆ ยิมนาสติก ว่ายน้ำ เบสบอลและแบดมินตัน นักเรียนมีความต้องการเล่นกีฬาประเภทที่มากกว่ากิจกรรมกีฬาแบบอื่นๆ นักเรียนและคณาจารย์ มีความเห็นตรงกันว่าโปรแกรมพลศึกษาที่บังคับเรียนควรจัดให้มีเรียนในระดับ 9 และ 10 ส่วนแผนการเรียนบังคับเลือกเสรีควรอยู่ในระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนจะมีอิทธิพลอย่างมากในการเข้าร่วมกิจกรรมอย่างต่อเนื่องของนักศึกษาชาย นอกจากนี้ยังมีองค์ประกอบอีก 5 อย่าง คือ การใช้หลักสูตรที่มีแผนการเรียนที่เปลี่ยนแปลงได้ตามขนาดของชั้นเรียน ประเภทโรงเรียน ความเป็นกันเองของครูพลศึกษา ความน่าเลื่อมใสและการมีความรู้ดี โดยองค์ประกอบดังกล่าว จะมีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมทางพลศึกษาอย่างต่อเนื่องของนักศึกษาที่จะกระทำกิจกรรมต่อไป

วิลค์ (อาทิตย์ โพธิ์กาต. 2547: 19-20 ; อ้างอิงจาก Wilke. 1983: 2278) ได้ทำการวิจัยเรื่องอนาคตของโครงการสอนพลศึกษาทั่วไปในระดับอุดมศึกษา โดยใช้แบบสอบถามผู้บริหารเกี่ยวกับโครงการสอนพลศึกษาทั่วไปของวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยในสหรัฐอเมริกา ผลการวิจัยพบว่า

1. ควรมีความเกี่ยวข้องกับสมรรถภาพของระบบหายใจ โภชนาการ และการควบคุมน้ำหนักของร่างกายให้มากขึ้น แล้วจัดการให้มีภาคปฏิบัติด้วย

2. ผู้บริหารควรเข้าใจและให้ความสำคัญของกิจกรรมทางพลศึกษา และจัดกิจกรรมสนองตอบกับความต้องการของนักศึกษาด้วย

3. ควรจัดโครงการพลศึกษาให้เป็นสิ่งสำคัญของกระบวนการศึกษา
4. จัดวิชาพลศึกษาให้เป็นวิชาที่นับหน่วยกิตการเรียนด้วย
5. ควรปลูกฝังให้นักศึกษามีนิสัย รักการออกกำลังกาย และเข้าร่วมกิจกรรมทางพลศึกษาเพื่อสุขภาพมากกว่าการแข่งขัน
6. อนาคตควรเพิ่มความสำคัญของโปรแกรมพลศึกษามากขึ้น
7. วิธีสอนกิจกรรมพลศึกษาควรคำนึงถึงความต้องการและความจำเป็นของผู้เรียน
8. ควรมีการรวมรายวิชาที่ซ้ำซ้อนเข้าด้วยกัน เพื่อเป็นการประหยัดงบประมาณ

คัทเธอร์ (ภักดี บุญกิจ. 2548: 23 ; อ้างอิงจาก Cutrer. 1985: Abstract) ได้ทำการวิจัยเรื่อง คู่มือการใช้หลักสูตรพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา จุดมุ่งหมายในการศึกษาครั้งนี้ เพื่อพัฒนาคู่มือการใช้หลักสูตรที่สามารถนำมาใช้ในการสอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาได้ ผลการสรุปได้ว่า คู่มือควรแบ่งเป็น 4 บท คือ บทที่ 1 กล่าวถึงปัญหาในการเรียนการสอนของเขตและสมมุติฐาน บทที่ 2 กล่าวถึง เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยครั้งนี้ บทที่ 3 เป็นจุดประสงค์การวางแผนงานการประเมินผล หน่วยการเรียนรู้ ข้อกำหนดในการปฏิบัติและคำอธิบายประกอบข้อเสนอแนะสำหรับครูผู้สอน บทที่ 4 คือวิธีสอนซึ่งเป็นแนวทางการปฏิบัติงานของครูผู้สอนและข้อเสนอแนะต่าง ๆ รวมถึงบรรณานุกรมด้วย

แนนซี (อุดมศักดิ์ ภิรมย์. 2547: 25-26 ; อ้างอิงจาก Nancy. 1992: 3857 – A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาความเข้าใจในการใช้หลักสูตรพลศึกษาในชีวิตจริงของครูพลศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจความหมายของการนำหลักสูตรไปใช้ของครูพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา วิธีการศึกษาดำเนินการโดยการสังเคราะห์เอกสาร วารสาร บทความ สังเกตการสอน สันทนาสัมภาษณ์ และการวิจารณ์ด้วยเหตุผล ทั้งนี้เพื่อมุ่งที่จะอธิบาย แจกแจงพฤติกรรมและกิจกรรมต่างๆ ในรายละเอียดของครู ผู้ใช้หลักสูตรโดยตรง ผลการวิจัยสรุปได้ 2 เรื่อง คือ เรื่องเกี่ยวกับความรู้สึก และเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของครูพลศึกษาที่มีต่อหลักสูตรใหม่ที่ตนเองเกี่ยวข้องอยู่รวมทั้งบุคคลอื่นๆ ความรู้สึกที่เด่นชัด คือ ความพอใจ ความภูมิใจ ความเหนื่อยล้า ความคับข้องใจ ความไม่มีอำนาจ และความฝันที่อยากจะได้โลกที่สมบูรณ์แบบที่สุด ส่วนความสัมพันธ์นั้นเป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างครูผู้สอนสัมพันธ์ของครูที่มีต่อหลักสูตรใหม่ กระบวนการนำหลักสูตรใหม่ไปใช้ ซึ่งจากการศึกษาพบว่า ครูมีความต้องการในการช่วยเหลือ และสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง ต้องการให้มีผลสะท้อนกลับ ต้องการให้ความมั่นใจตลอดเวลาในกระบวนการใช้หลักสูตร นอกจากนี้ยังมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม คือ บุคคลที่เกี่ยวข้องกับการนำหลักสูตรไปใช้ ควรพึงเสียงครูบ้างเพราะสิ่งที่ครูต้องการได้แก่ การยอมรับนับถือ การมีอิสรภาพและเสรีภาพในการทำงาน ตลอดจนต้องการเวลาและการสนับสนุน

ฟอลซัม มีก (Folsom Meek. 1995: 32 – 40) ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นต่อคุณลักษณะของครูผู้สอนกับเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมทางพลศึกษา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีสมรรถภาพทางกีฬาต่ำ จากครูผู้สอนพลศึกษาในสหรัฐอเมริกา 30 รัฐ รวม 1,081 คน

ผลการวิจัยพบว่าโดยภาพรวมเห็นว่าครูผู้สอนมีคุณลักษณะด้านพลศึกษา มีค่าเฉลี่ย 3.51 (ระดับเหมาะสมมาก) โดยเฉพาะด้านการเตรียมตัวสอนมีคุณลักษณะเหมาะสมมากที่สุด ส่วนด้านทักษะความสามารถและด้านการวัดผลประเมินผล ของครูพลศึกษามีความเหมาะสมอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำด้านความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีสมรรถภาพทางการกีฬาต่ำ ได้แก่กลุ่มที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางสังคม กลุ่มโรคจิตอย่างอ่อนและกลุ่มที่มีความสามารถทางพลศึกษาต่ำ ครูพลศึกษาเห็นว่าความสามารถทางการกีฬานักเรียนขึ้นอยู่กับตัวพวการณ์โดยตรงกับอายุนักเรียน จำนวนรายวิชาที่เรียน ระดับชั้นเรียนรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับสมรรถภาพทางร่างกายและการเตรียมตัวในการปฏิบัติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

งานวิจัยในประเทศ

แผน เจียรณัย (2537: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาการเรียนการสอนวิชา กิจกรรมทางพลศึกษาของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนิสิตที่เรียนกิจกรรมทางพลศึกษาในเรื่องต่อไปนี้

1. ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษา
2. ด้านปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชากิจกรรมทางพลศึกษา ซึ่งประกอบด้วย
 - 2.1 ปัญหาด้านตัวผู้สอนวิชากิจกรรมทางพลศึกษา
 - 2.2 ปัญหาด้านตัวนิสิตผู้เรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษา
 - 2.3 ปัญหาด้านการเรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษา
 - 2.4 ปัญหาด้านการฝึกซ้อมกีฬา สนาม อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก
 - 2.5 ปัญหาอื่นๆ ที่คาดว่าจะมีผลต่อการเรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษา
3. เปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตตามความมุ่งหมายในข้อ 1 และข้อ 2 ระหว่างกลุ่มนิสิตที่เรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาเป็นวิชาเกี่ยวกับนิสิตที่เรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาเป็นวิชาพลศึกษาทั่วไป
4. เปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตตามความมุ่งหมายในข้อ 1 และข้อ 2 ระหว่างกลุ่มนิสิตชายกับกลุ่มนิสิตหญิง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนิสิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ที่ลงทะเบียนเรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2536 จำนวน 284 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีสุ่มตัวอย่างแบบง่ายจากนิสิตทั้งหมด 580 คน เป็นนิสิตที่เรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาเป็นวิชาเอกจำนวน 99 คน ที่เรียนเป็นวิชาศึกษาทั่วไป จำนวน 185 คน เป็นนิสิตชายจำนวน 101 คน เป็นนิสิตหญิง จำนวน 183 คน ซึ่งแบบสอบถามที่ผู้วิจัยจัดสร้างขึ้นมี 4 ตอน ได้แก่ สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามประโยชน์ที่ได้จากการเรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษา ปัญหาต่าง ๆ ที่มีผลต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา และความคิดเห็นของผู้ตอบ

แบบสอบถาม ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบค่า “ที” และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้สัมประสิทธิ์อัลฟา

ผลการวิจัยพบว่า

1. นิสิตที่เรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาส่วนใหญ่ เป็นนิสิตเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 64.40 เรียนอยู่ชั้นปีที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 93.70 เรียนเป็นนักศึกษาทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 65.10 และจำนวนรายวิชาที่ลงทะเบียนเรียน 1 รายวิชา คิดเป็นร้อยละ 44.70

2. ประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษานั้น นิสิตส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในระดับได้ประโยชน์มาก คิดเป็นร้อยละ 54.04

3. ปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาพลศึกษานั้น นิสิตส่วนใหญ่มีความคิดเห็นทางด้านอาจารย์ผู้สอนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาในระดับไม่มีปัญหา คิดเป็นร้อยละ 31.80 ปัญหาเกี่ยวกับตัวนิสิตในการเรียนวิชากิจกรรมพลศึกษาในระดับไม่มีปัญหา คิดเป็นร้อยละ 39.70 ปัญหาเกี่ยวกับการเรียนกิจกรรมพลศึกษาในระดับไม่มีปัญหา คิดเป็นร้อยละ 36.90 ปัญหาคิดเป็นร้อยละ 25.90 และปัญหาอื่น ๆ ที่คาดว่าจะมีผลต่อการเรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาในระดับไม่มีปัญหา คิดเป็นร้อยละ 33.30 แต่เมื่อพิจารณาในข้อย่อยพบว่า อุปกรณ์ สนาม อุปกรณ์โสตทัศนศึกษา และสถานที่ทำความสะอาดสำหรับร่างกายหลังเลิกเรียนมีปัญหาในระดับมาก

4. เปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตระหว่างกลุ่มนิสิตที่เรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาเป็นนิสิตวิชาเอกกับนิสิตที่เรียนวิชากิจกรรมพลศึกษาเป็นนักศึกษาทั่วไป พบว่าความคิดเห็นของนิสิตทางด้าน ประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนวิชากิจกรรมพลศึกษาโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ปัญหาเกี่ยวกับตัวอาจารย์ผู้สอนโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ปัญหาเกี่ยวกับตัวนิสิตในการเรียนวิชากิจกรรมพลศึกษาโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ปัญหาเกี่ยวกับการเรียนวิชากิจกรรมพลศึกษาโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ปัญหาเกี่ยวกับการฝึกซ้อมกีฬา สนาม อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกโดยรวมแตกต่างกันมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปัญหาอื่นๆ ที่คาดว่าจะมีผลต่อการเรียนวิชากิจกรรมพลศึกษาโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. เปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตระหว่างกลุ่มนิสิตชายกับกลุ่มนิสิตหญิงที่เรียนวิชากิจกรรมพลศึกษา พบว่า ความคิดเห็นของนิสิตทางด้าน ประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ปัญหาเกี่ยวกับอาจารย์ผู้สอนวิชากิจกรรมพลศึกษาโดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ปัญหาเกี่ยวกับตัวนิสิตในการเรียนวิชากิจกรรมพลศึกษาโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ปัญหาเกี่ยวกับการเรียนวิชากิจกรรมพลศึกษาโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ปัญหาเกี่ยวกับการฝึกซ้อมกีฬา สนาม อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปัญหาอื่นๆ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เจริญ ศาสตราวหา (2539: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องความพึงพอใจของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ที่มีต่อการสอนวิชาพลศึกษา ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานสามัญศึกษา จังหวัดอุบลราชธานี และสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดอุบลราชธานี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชายและนักเรียนหญิง ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดอุบลราชธานี ปีการศึกษา 2538 จำนวน 822 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจที่มีต่อการสอนวิชาพลศึกษาเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scales) 5 ระดับ

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 มัธยมศึกษาปีที่ 2 และมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานสามัญศึกษา จังหวัดอุบลราชธานีและสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดอุบลราชธานี มีความพึงพอใจต่อการสอนวิชาพลศึกษา อยู่ในระดับมาก
2. นักเรียนสังกัดสำนักงานสามัญศึกษาจังหวัดอุบลราชธานีและสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดอุบลราชธานี มีความพึงพอใจต่อการสอนวิชาพลศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. นักเรียนชายและหญิง สังกัดสำนักงานสามัญศึกษาจังหวัดอุบลราชธานีและสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดอุบลราชธานี มีความพึงพอใจต่อการสอนวิชาพลศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 มัธยมศึกษาปีที่ 2 และ มัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานสามัญศึกษา จังหวัดอุบลราชธานี และสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดอุบลราชธานี มีความพึงพอใจต่อการสอนวิชาพลศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จรัส ขนิษฐน้อย (2540: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง สภาพและแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนชาวเขา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดน่าน การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาสภาพและแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ในโรงเรียนชาวเขา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดน่าน ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือที่มีค่าความเชื่อมั่น .97 ในการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง จากครูผู้สอนวิชาพลศึกษา จำนวน 197 คน และผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 39 คน รวม 236 คน ได้แบบสอบถามคืนมา 236 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 หลังจากนั้น นำมาหาค่าความถี่และร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพและแนวทางที่ต้องการพัฒนาด้านอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาและผู้บริหารโรงเรียน ส่วนใหญ่มีสภาพปัญหาและต้องการพัฒนาเกี่ยวกับขนาดของสนามกลางแจ้งที่ใช้ในการเรียนการสอน เช่น สนามฟุตบอล สนามวอลเลย์บอลไม่ได้มาตรฐาน รวมถึงปัญหาและความต้องการพัฒนาเกี่ยวกับขนาดและจำนวนสถานที่ในร่มที่ใช้ในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา เช่น โรงฝึกพลศึกษาและหอประชุม

2. สภาพแนวทางที่ต้องการพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อมทางสังคมจากชุมชนในเขตบริการของโรงเรียน ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาและผู้บริหารโรงเรียน ส่วนใหญ่มีสภาพปัญหาเกี่ยวกับฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองไม่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา และการเดินทางระหว่างโรงเรียนกับชุมชนในเมือง และส่วนใหญ่ต้องการพัฒนาในด้านนี้มาก รวมถึงฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองไม่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา

3. สภาพและแนวทางที่ต้องการพัฒนาด้านการเตรียมการสอน ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาและผู้บริหารส่วนใหญ่มีปัญหาเกี่ยวกับการวิเคราะห์จุดประสงค์และคำอธิบายรายวิชา เพื่อจัดทำจุดประสงค์การเรียนรู้เฉพาะรายวิชาและความเข้าใจเกี่ยวกับจุดประสงค์ของกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ในหลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ. 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) รวมถึงการกำหนดรายละเอียดของเนื้อหาให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ส่วนแนวทางที่ต้องการพัฒนา คือ ความเข้าใจเกี่ยวกับจุดประสงค์ของกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัยในหลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ. 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)

ครั้งนี้ สุวรรณวิจิตร (2540: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง สภาพแวดล้อมและสถานที่เรียนพลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ กลุ่มที่ 4 ในกรุงเทพมหานคร มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาสภาพแวดล้อมและสถานที่เรียนพลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ กลุ่มที่ 4 ในกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ใช้การเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กลุ่มที่ 4 ตามเขตการปกครองดังนี้ เขตคลองเตย คือ โรงเรียนสายน้ำผึ้ง เขตพระโขนง คือ โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย เขตประเวศ คือ โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ และเขตห้วยขวาง คือ โรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี ศึกษาตัวแปร 3 คือ ความดังของเสียง อุณหภูมิของอากาศความชื้นของอากาศ โดยการวัด 2 ครั้ง ในแต่ละสถานที่ ผลการศึกษาพบว่า

1. ความดังของเสียงในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาจะขึ้นอยู่กับกิจกรรมการเรียนการสอน เช่น ถ้าเล่นเป็นทีมภายในชั้นเรียนก็จะเกิดเสียงดังมากขึ้นเพราะจะมีเสียงเชียร์ของเพื่อนๆ จากการวัดความดังของกลุ่มตัวอย่าง ทั้งในสนามกีฬากลางแจ้ง และสนามกีฬาในร่ม ในขณะที่มีการเรียนการสอนพบว่ามีความดังของเสียงต่ำสุดคือ 67 เดซิเบล โดยการวัดครั้งที่ 1 ที่สนามกีฬากลางแจ้งของโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา พัฒนาการในคาบเรียนที่ 9 และระดับความดังของเสียงสูงสุด คือ 84 เดซิเบล ที่สนามกีฬาในร่มของโรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี โดยการวัดครั้งที่ 1 ในคาบเรียนที่ 1

2. อุณหภูมิของอากาศ การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาทุกสถานที่ ส่วนใหญ่แล้วในคาบการเรียนการสอนในช่วงเช้าคือคาบที่ 1 และ 2 คือเวลา 8.00 – 8.50 น. และ 8.50 – 9.40 น. จะมีอุณหภูมิไม่สูงมากนัก คืออุณหภูมิต่ำสุดที่สนามกีฬากลางแจ้งจากการวัดครั้งที่ 1 ของคาบเรียนที่ 1 โรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี เท่ากับ 26 องศาเซลเซียส ที่สนามกีฬาในร่ม จากการวัดครั้งที่ 1

คาบเรียนที่ 2 ของโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ เท่ากับ 24.50 องศาเซลเซียส ส่วนอุณหภูมิสูงสุดจะอยู่ในช่วงคาบเรียนที่ 4 เวลา 10.30-11.20 น. ที่สนามกีฬากลางแจ้ง จากการวัดครั้งที่ 2 ของโรงเรียนสายน้ำผึ้ง มีอุณหภูมิเท่ากับ 43.50 องศาเซลเซียส ความร้อนที่รองลงมาอยู่ในช่วงคาบเรียนที่ 7 เวลา 13.00 – 13.50 น. ที่สนามกีฬากลางแจ้ง โดยการวัดครั้งที่ 1 ของโรงเรียนสายน้ำผึ้ง มีอุณหภูมิ 40 องศาเซลเซียส

3. ความชื้นของอากาศในการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ของกลุ่มตัวอย่าง ทั้งในสนามกีฬากลางแจ้งและสนามกีฬาในร่ม ในขณะที่มีการเรียนการสอนพบว่าความชื้นส่วนใหญ่จะมีมากในช่วงเวลาของคาบเรียนที่ 1 ของแต่ละวัน คือ เวลา 8.00-8.50 น. จากการวัดครั้งที่ 1 ที่สนามกีฬากลางแจ้งของ โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัยมีความชื้นสูงสุด เท่ากับ 91 เปอร์เซ็นต์ ในการวัดครั้งที่ 2 ที่สนามกีฬากลางแจ้งของโรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย มีความชื้นสูงสุดเท่ากับ 86 เปอร์เซ็นต์ วัดครั้งที่ 1 ที่สนามกีฬาในร่ม ของโรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี มีความชื้นสูงสุดเท่ากับ 81 เปอร์เซ็นต์ จะสังเกตเห็นว่าการที่มีความชื้นของอากาศสูงในช่วงเวลาเช้า และในขณะเดียวกันในช่วงเวลาเช้าส่วนใหญ่จะมีอุณหภูมิของอากาศต่ำด้วย

อาคม แก้วเอียด (2544: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัญหาการเรียนวิชาพลศึกษา ของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ในจังหวัดพัทลุง การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อทราบ ปัญหาการเรียนวิชาพลศึกษาของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ในจังหวัดพัทลุง โดยผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ในจังหวัดพัทลุง เป็นนักเรียนชาย 283 คน นักเรียนหญิง 317 คน รวม 600 คน ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัญหาด้านหลักสูตรและการสอนวิชาพลศึกษา นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านหลักสูตรและการสอนวิชาพลศึกษาอยู่ในระดับมาก คือ นักเรียนมีความเข้าใจในหลักสูตรการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา หนังสือ และคู่มือประกอบการเรียนการสอนมีความเหมาะสมกับเนื้อหา ส่วนปัญหาด้านอื่นๆ มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

2. ปัญหาด้านครูผู้สอนวิชาพลศึกษา นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ที่อยู่ในระดับมาก คือ ความสามารถในการสาธิตกิจกรรมต่างๆ อย่างให้นักเรียนดูได้ ความสามารถในการตัดสินกีฬาของครูพลศึกษา ครูพลศึกษาสามารถเป็นแบบอย่างที่ดีของนักเรียนได้ ความตั้งใจในการสอนของครูพลศึกษาและการเอาใจใส่ให้นักเรียน ความสม่ำเสมอและตรงต่อเวลาในการสอนของครูพลศึกษา ครูพลศึกษาจำเป็นต้องมีวุฒิหรือความรู้ทางพลศึกษา

3. ปัญหาด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกทางพลศึกษา นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกทางวิชาพลศึกษา ที่อยู่ในระดับมาก คือ จำนวนอุปกรณ์ในการเรียนวิชาพลศึกษากับจำนวนนักเรียน อุปกรณ์ทางด้านสันทนาการ เช่น เครื่องเล่นเทป เครื่องฉายสไลด์ เพื่อประกอบการเรียนการสอน อุปกรณ์ที่ส่งเสริมการเรียน เช่น เครื่องชั่งน้ำหนัก ที่วัดส่วนสูง นาฬิกาจับเวลา ฯลฯ และมีปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุด คือ อุปกรณ์และเครื่องมือทดสอบสมรรถภาพทางกายหรือเครื่องฝึกบริหารกาย

4. ปัญหาด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านการวัดประเมินผลวิชาพลศึกษาที่อยู่ในระดับมาก คือ ข้อสอบได้สัดส่วนของเนื้อหาตามความยาก – ง่าย ตรวจและแจ้งผลการสอบตรงเวลาที่กำหนด วัดผลและประเมินผลก่อนทำการสอนในแต่ละเรื่อง วัดและประเมินสมรรถภาพทางกายของนักเรียนปลายภาคเรียนทุกภาคเรียน สะอาด ไปธายะ (2545: บทคัดย่อ) ศึกษาการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา อำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า

1. การจัดการเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา ด้านการเตรียมการสอนพบว่า ครูผู้สอน มีการกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ครอบคลุมเนื้อหา ความรู้ตามหลักสูตรพบว่ามีการสอนอย่างเป็นขั้นตอน มีการอบอุ่นร่างกายก่อน ฝึกและคลายความอบอุ่นหลักฝึกปฏิบัติ นักเรียนได้ฝึกตามการสาธิตของครูซึ่งเป็นการฝึกปฏิบัติในสนามมากกว่านักเรียนมีความสนุกสนาน เพลิดเพลิน มีการใช้สื่อของจริงในการสอน การวัดผลและประเมินผลส่วนหนึ่งเป็นการวัดจากพฤติกรรมที่นักเรียนแสดงออกขณะฝึกปฏิบัติโดยมีการทดสอบ ปัจจัยที่สนับสนุนการเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา คือการที่ผู้ปกครองและคณะครูในโรงเรียน ให้ความร่วมมือและให้โอกาสนักเรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมพลศึกษาสนับสนุนคือ อาคารพลศึกษา

2. ความคิดเห็นของครูผู้สอนและนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา ครูผู้สอนเห็นว่านักเรียนที่มีทักษะกีฬาดี ผู้บริหารโรงเรียน และบุคลากรในโรงเรียนควรให้ความร่วมมือช่วยเหลือทั้งทางด้านการเรียนการสอนและสื่ออุปกรณ์ ส่วนนักเรียนเห็นว่าเนื้อหาวิชาพลศึกษานั้นเหมาะสมควรมีการจัดการแข่งขันกีฬาสีของโรงเรียน เวลาเรียนเหมาะสมดีแล้ว อีกทั้งเห็นว่าครูพลศึกษาควรจบสาขาวิชาพลศึกษา และจะเป็นชายหรือหญิงก็ได้ แต่ต้องมีเทคนิคการเป็นครูพลศึกษามีความจำเป็น ครูผู้สอนเห็นว่าปัญหาจำนวนครูผู้สอนมีไม่เพียงพอเป็นอันดับแรก ส่วนนักเรียนเห็นว่าโรงเรียนมีบริเวณสนามไม่เหมาะสมกับการเล่นกีฬา สำหรับสื่ออุปกรณ์นั้นครูผู้สอนและนักเรียนมีความเห็นที่สอดคล้องกัน

สุวิทย์ สว่างโรจน์ (2546: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาค้นคว้าความพึงพอใจในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา จำนวน 600 คน เป็นชาย 300 คน หญิง 300 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความเชื่อมั่น .95 แบ่งออกเป็น 4 ด้านคือ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบุคลิกภาพลักษณะอาจารย์ผู้สอน ด้านการวัดและประเมินผลและด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ ทดสอบความแตกต่างโดยใช้ค่าสถิติ ไค-สแควร์ ผลการศึกษาพบว่า

1. ความพึงพอใจในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ในทัศนะของนักศึกษสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ในด้านของกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบุคลิกภาพลักษณะอาจารย์ผู้สอนด้านการวัดและประเมินผล และด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก โดยส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก

2. ความพึงพอใจในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ในทัศนะของนักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิง สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ในแต่ละด้าน คือ ด้านการวัดและประเมินผลแตกต่างกัน

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบุคลิกลักษณะอาจารย์ผู้สอน และด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ไม่แตกต่างกัน

วุฒิชัย จิตต์ศิริ (2547: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาค้นคว้าเรื่องสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอน หมวดวิชาเฉพาะด้าน หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง สาขาวิชาพลศึกษา ของวิทยาลัยพลศึกษาในเขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2546 มี 6 ด้าน คือ ด้านจุดประสงค์ สาขาวิชาพลศึกษา ด้านเนื้อหารายวิชา ด้านการสอนและการจัดการเรียนการสอน ด้านอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกในการสอน ด้านการวัดและประเมินผล และด้านบุคลากร กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย ผู้บริหาร 25 คน ครู - อาจารย์ 100 คน และนักศึกษา 225 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 350 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความเชื่อมั่น .98 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ ผลการศึกษาพบว่า

สภาพโดยรวมของการจัดการเรียนการสอน หมวดวิชาเฉพาะด้าน หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง สาขาวิชาพลศึกษา ของวิทยาลัยพลศึกษาในเขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2546 มีความเหมาะสมกับการจัดการศึกษา

ปัญหาการเรียนการสอน ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู - อาจารย์ และนักศึกษา มีดังนี้ ผู้บริหาร ครู - อาจารย์ ส่วนใหญ่ มีความเห็นว่า ด้านจุดประสงค์สาขาวิชาพลศึกษา ด้านเนื้อหารายวิชา ด้านการสอนและการจัดการเรียนการสอน ด้านอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกในการสอน ด้านการวัดและประเมินผล และด้านบุคลากร มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง นักศึกษา ส่วนใหญ่ มีความเห็นว่า ด้านจุดประสงค์สาขาวิชาพลศึกษา ด้านเนื้อหา รายวิชา ด้านการสอนและการจัดการเรียนการสอน มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ด้านอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกในการสอน ด้านการวัดและประเมินผล และด้านบุคลากร มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

มยุรี ชุมพล (2548: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาค้นคว้าเรื่องปัญหาการจัดการเรียนการสอน พลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา คาทอลิก สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2546 ในด้านหลักสูตรและการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ด้านสถานที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกทางวิชาพลศึกษา ด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหาร จำนวน 80 คน ครูพลศึกษา จำนวน 214 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่ายเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่น .93 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ

ผลการศึกษาพบว่า ปัญหาการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมคาทอลิก สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2546 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูพลศึกษา มีดังนี้

1. ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา มีปัญหาในระดับน้อย
2. ด้านครูผู้สอนวิชาพลศึกษา มีปัญหาในระดับน้อย

3. ด้านสถานที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก มีปัญหาในระดับน้อย
4. ด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา มีปัญหาในระดับน้อย ยกเว้นผู้บริหารที่มีวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี เห็นว่ามีปัญหาในระดับปานกลาง

สรุปองค์ประกอบในการเรียนการสอนของวิชาพลศึกษาที่จะนำไปศึกษาในงานวิจัยครั้งนี้ มีดังนี้

1. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน
2. ด้านบุคลิกลักษณะของครูผู้สอน
3. ด้านการวัดและประเมินผล
4. ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก

จากองค์ประกอบของการเรียนการสอนที่กล่าวมานี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างๆ แล้วเห็นว่ามีควมสำคัญอย่างยิ่งต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา อันเนื่องมาจากการที่จะทำให้การเรียนการสอนเป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น ควรทำให้องค์ประกอบของการเรียนการสอนถูกต้อง สมบูรณ์ในทุกๆ ด้านที่กล่าวมานี้ ซึ่งจะส่งผลให้การเรียนการสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ดังนั้น ในกระบวนการเรียนการสอนจึงจำเป็นที่ครูผู้สอนต้องคำนึงถึงองค์ประกอบของการเรียนการสอนด้านต่างๆ เหล่านี้ ผู้วิจัยจึงได้ศึกษา และสร้างแบบสอบถามปัญหาการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษา โดยศึกษาค้นคว้าจากตำรา เอกสารงานวิจัยต่างประเทศและในประเทศไทย รวมทั้งสอบถามผู้เชี่ยวชาญเป็นแนวทางในการทำวิจัยครั้งนี้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยเรื่องปัญหาการสอนกลุ่มสาระพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548 ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ ครูพลศึกษาที่สอนอยู่ในโรงเรียน ปีการศึกษา 2548 มีจำนวนโรงเรียนรวม 200 โรงเรียน มีครูพลศึกษารวม 319 คน เป็นครูชาย 241 คน และครูหญิง 78 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ในโรงเรียนประถมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ การประมาณขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie; & Morgan) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างครูสอนพลศึกษา จำนวน 266 คน เป็นชาย 195 คน และหญิง 71 คน ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

ตาราง 1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างของโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ
ปีการศึกษา 2548

ระดับชั้น	ชาย		หญิง		รวม	
	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
ป. 4	80	66	34	32	114	98
ป. 5	88	70	29	25	117	95
ป. 6	73	59	15	14	88	73
รวม	241	195	78	71	319	266

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อถามปัญหาการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษา ในโรงเรียนประถมศึกษาเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list)

ตอนที่ 2 ปัญหาการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548 โดยกำหนดปัจจัยที่เกี่ยวข้อง 4 ด้าน คือ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบุคลิกลักษณะของครูผู้สอน ด้านการวัดและประเมินผล ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก โดยใช้แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 อันดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อยและ น้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ มีลักษณะเป็นปลายเปิด (Open - Ended Questionnaires)

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าตำรา งานวิจัย บทความ สิ่งตีพิมพ์ และเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา เพื่อรวบรวมความรู้แนวคิดทฤษฎีมากำหนดขอบเขตการศึกษา
2. นำข้อมูลที่ได้มาสร้างแบบสอบถาม แนะนำไปปรึกษาประธาน และกรรมการควบคุมปริญญาบัตรแล้วนำมาปรับปรุง
3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่านตรวจสอบเพื่อหาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข
4. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try out) ครูผู้สอนพลศึกษาไม่ได้อยู่ในกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน เพื่อตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือด้านความเชื่อมั่น (Reliability) แล้วนำมาแบบสอบถามมาวิเคราะห์ความเชื่อมั่นโดยการคำนวณ ได้ค่าความเชื่อมั่นเป็นค่าของความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ได้ค่าความเชื่อมั่น .91
5. นำแบบสอบถามที่หาความเชื่อมั่นแล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขอหนังสือจากบัณฑิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงผู้เชี่ยวชาญ และผู้อำนวยการโรงเรียนระดับประถมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ทั้งหมด 200 โรงเรียน เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. นำแบบสอบถามที่ได้กลับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม เพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป
3. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตัวเอง

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 1 และตอนที่ 2 มาแจกความถี่และหาค่าร้อยละ นำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปแบบตาราง ประกอบความเรียง
2. นำข้อมูลตอนที่ 3 มาสรุปในรูปแบบความเรียง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่างๆ แทนความหมายดังต่อไปนี้

N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
f	แทน	จำนวนความถี่
%	แทน	ร้อยละ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้รวบรวมแบบสอบถามทั้งหมด ที่ส่งไปตามโรงเรียนทั้งหมด 266 ชุด ได้รับกลับคืนมา 266 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 ตรวจสอบความสมบูรณ์และนำไปวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ และวุฒิทางการศึกษา โดยแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษา และพลศึกษา แบ่งเป็น 4 ด้าน คือ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบุคลิกลักษณะของครูผู้สอน ด้านการวัดและประเมินผล และด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ซึ่งเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะอื่นๆ เป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิด (Open Ended) มาสรุปเป็นความเรียง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตาราง 2 ความถี่ และร้อยละของข้อมูลทั่วไปของครูพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 เขตพื้นที่การศึกษา
สมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548 (N = 266)

รายการ	f	%
เพศ		
ชาย	195	73.31
หญิง	71	26.69
รวม	266	100.00
วุฒิทางการศึกษา		
ปริญญาตรี มีวุฒิทางพลศึกษา	98	36.84
ปริญญาตรี ไม่มีวุฒิทางพลศึกษา	95	35.71
สูงกว่าปริญญาตรี	73	27.45
รวม	266	100.00

จากตาราง 2 แสดงว่าข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามมีดังนี้ เพศชาย จำนวน 195 คน คิดเป็นร้อยละ 73.31 เพศหญิง จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 26.69 วุฒิทางการศึกษา ปริญญาตรีทางพลศึกษา 98 คน คิดเป็นร้อยละ 36.84 ปริญญาตรีที่ไม่ใช่ทางพลศึกษา 95 คน คิดเป็นร้อยละ 35.71 และสูงกว่าระดับปริญญาตรี 73 คน คิดเป็นร้อยละ 27.45

ตอนที่ 2 ข้อมูลปัญหาการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548

ตาราง 3 ความถี่ และร้อยละของปัญหาการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษา ชาย เขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548
ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน (N = 195)

รายการ		ระดับของปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. คำอธิบายประกอบการสาธิตของทักษะกีฬา	f	0	0	7	56	132
มีความชัดเจน	%	0.00	0.00	3.59	28.72	67.69
2. กิจกรรมการเรียนการสอนเป็นไป	f	0	0	14	95	86
ตามลำดับขั้นตอนจากง่ายไปหายาก	%	0.00	0.00	7.18	48.72	44.10
3. เลือกใช้กิจกรรมกีฬาได้เหมาะสมกับ	f	0	0	8	81	106
ความสามารถของนักเรียน	%	0.00	0.00	4.10	41.54	54.36
4. ดูแล แนะนำ การฝึกหัดทักษะกีฬาที่สอน	f	0	1	9	104	81
อย่างใกล้ชิดและทั่วถึง	%	0.00	0.51	4.62	53.33	41.54
5. นักเรียนได้ใช้ทักษะที่ได้เรียนมา เพื่อร่วม	f	0	1	16	73	105
เล่นเกมหรือแข่งขัน	%	0.00	0.51	8.21	37.43	53.85
6. ชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนได้	f	0	1	14	104	76
เข้าใจก่อนการเรียนการสอน	%	0.00	0.51	7.18	53.33	38.98
7. ใช้วิธีการสอนที่หลากหลาย เหมาะสมกับ	f	0	1	10	92	92
เนื้อหาและน่าสนใจ	%	0.00	0.51	5.13	47.18	47.18
8. แบ่งเวลาสอนได้อย่างเหมาะสม	f	0	0	18	92	85
	%	0.00	0.00	9.23	47.18	43.59
9. ทบทวนทักษะกีฬาหรือเนื้อหาวิชาที่สอนผ่าน	f	0	1	10	82	102
มาก่อนสอนบทเรียนใหม่	%	0.00	0.51	5.13	42.05	52.31
10. เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็น	f	0	1	11	98	85
และซักถามปัญหา	%	0.00	0.51	5.64	50.26	43.59
รวม	f	0	6	117	877	950
	%	0.00	0.31	6.00	44.97	48.72

จากตาราง 3 แสดงว่าปัญหาการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาของครู
 ช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษา ชาย เขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548 ด้านกิจกรรม
 การเรียนการสอนโดยรวม มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 48.72 แต่เมื่อพิจารณา
 เป็นรายข้อพบว่า คุณแล แนะนำ การฝึกหัดทักษะกีฬาที่สอนอย่างใกล้ชิดและทั่วถึง ชี้แจงจุดประสงค์
 การเรียนรู้ให้นักเรียนได้เข้าใจก่อนการเรียนการสอน เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นและ
 ชักถามปัญหา กิจกรรมการเรียนการสอนเป็นไปตามลำดับขั้นตอนจากง่ายไปหายาก และแบ่งเวลา
 สอนได้อย่างเหมาะสม มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 53.33, 53.33, 50.26, 48.72 และ
 47.18 ตามลำดับ

ตาราง 4 ความถี่ และร้อยละของปัญหาการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
 ช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษา ชาย เขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548
 ด้านบุคลิกลักษณะของครูผู้สอน (N = 195)

รายการ		ระดับของปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีความรู้ ความถนัดในวิชาที่สอน	f	0	0	4	72	119
	%	0.00	0.00	2.05	36.92	61.03
2. พุดจาสุภาพและเหมาะสม เป็นตัวอย่างที่ดี	f	0	0	10	90	95
	%	0.00	0.00	5.13	46.15	48.72
3. แต่งกายสุภาพเรียบร้อย เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนการสอน	f	0	0	8	94	93
	%	0.00	0.00	4.10	48.21	47.69
4. มีมนุษยสัมพันธ์ อธิบายดี ร่าเริงและมีอารมณ์ขัน	f	0	1	8	91	95
	%	0.00	0.51	4.10	46.67	48.72
5. มีความซื่อสัตย์ และยุติธรรม	f	0	1	3	90	101
	%	0.00	0.51	1.54	46.16	51.79
6. มีความตรงต่อเวลา	f	0	0	5	94	96
	%	0.00	0.00	2.56	48.21	49.23
7. มีความสามารถทางด้านทักษะกีฬาต่างๆ เป็นอย่างดี โดยเฉพาะกีฬาที่สอน	f	0	2	4	92	97
	%	0.00	1.03	2.05	47.18	49.74
8. มีความสามารถในการสร้างบรรยากาศในการเรียนให้สนุกสนาน	f	0	1	4	87	103
	%	0.00	0.51	2.05	44.62	52.82
9. ให้ความสนใจและร่วมมือในการจัดกิจกรรมของนักเรียน	f	0	0	10	87	98
	%	0.00	0.00	5.13	44.62	50.25
10. สามารถให้คำปรึกษาด้านต่างๆ แก่นักเรียน	f	0	0	9	76	110
	%	0.00	0.00	4.62	38.97	56.41
รวม	f	0	5	65	873	1007
	%	0.00	0.26	3.33	44.77	51.64

จากตาราง 4 แสดงว่าปัญหาการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษา ชาย เขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548 ด้านบุคลิกลักษณะของครูผู้สอน มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.64 แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า แต่งกายสุภาพเรียบร้อย เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนการสอน มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 48.21

ตาราง 5 ความถี่ และร้อยละของปัญหาการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
 ชั้นปีที่ 2 ของครูพลศึกษา ชาย เขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548
 ด้านการวัดและประเมินผล (N = 195)

รายการ		ระดับของปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. แจ้งให้นักเรียนทราบล่วงหน้าก่อนที่จะมีการสอบ	f	0	1	9	75	110
	%	0.00	0.51	4.62	38.46	56.41
2. ชี้แจงให้นักเรียนทราบเกณฑ์และวิธีการทดสอบในวิชาที่สอน	f	0	1	12	96	86
	%	0.00	0.51	6.16	49.23	44.10
3. การวัดและประเมินผลตรงตามเนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน	f	0	1	12	89	93
	%	0.00	0.51	6.16	45.64	47.69
4. มีการสอบวัดผลทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ	f	0	1	7	105	82
	%	0.00	0.51	3.59	53.85	42.05
5. การสอบทักษะทางพลศึกษาเหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียน	f	0	2	9	95	89
	%	0.00	1.02	4.62	48.72	45.64
6. การประเมินผลการเรียน (ตัดเกรด) คำนึงถึงการพัฒนาทางทักษะ และความแตกต่างของบุคคล	f	0	1	8	98	88
	%	0.00	0.51	4.10	50.26	45.13
7. มีการตรวจและแจ้งผลการสอบแต่ละครั้งให้นักเรียนทราบอย่างรวดเร็ว	f	0	1	14	86	94
	%	0.00	0.51	7.18	44.10	48.21
8. มีการเก็บคะแนนจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน เช่น การแต่งกาย การเข้าชั้นเรียน เป็นต้น	f	0	2	9	92	92
	%	0.00	1.02	4.62	47.18	47.18
9. ประเมินผลความรู้ความสามารถของนักเรียนตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้	f	0	0	12	79	104
	%	0.00	0.00	6.16	40.51	53.33
10. มีการสอนซ่อมเสริมก่อนที่จะให้สอบแก้ตัวสำหรับนักเรียนที่สอบไม่ผ่าน	f	0	2	13	98	82
	%	0.00	1.02	6.67	50.26	42.05
รวม	f	0	12	105	913	920
	%	0.00	0.62	5.38	46.82	47.18

จากตาราง 5 แสดงว่าปัญหาการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
 ช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษา ชาย เขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548 ด้าน
 การวัดและประเมินผล มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47.18 แต่เมื่อพิจารณาเป็น
 รายข้อพบว่า มีการสอบวัดผลทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ การประเมินผลการเรียน (ตัดเกรด)
 คำนึงถึงการพัฒนาทางทักษะและความแตกต่างของบุคคล มีการสอนซ่อมเสริมก่อนที่จะให้สอบ
 แก่ตัวสำหรับนักเรียนที่สอบไม่ผ่าน ชี้แจงให้นักเรียนทราบเกณฑ์และวิธีการทดสอบในวิชาที่สอน
 การสอบทักษะทางพลศึกษาเหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียน มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย
 คิดเป็นร้อยละ 53.85, 50.26, 50.26, 49.23 และ 48.72 ตามลำดับ

ตาราง 6 ความถี่ และร้อยละของปัญหาการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
 ชั้นปีที่ 2 ของครูพลศึกษา ชาย เขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548
 ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก (N = 195)

รายการ		ระดับของปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. อุปกรณ์กีฬาที่มีสัดส่วนเพียงพอกับจำนวนนักเรียน	f	0	3	16	72	104
	%	0.00	1.54	8.21	36.92	53.33
2. อุปกรณ์กีฬาที่ใช้ในการเรียนการสอนมีความทันสมัย	f	0	3	15	92	85
	%	0.00	1.54	7.69	47.18	43.59
3. อุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนมีมาตรฐาน	f	1	0	17	90	87
	%	0.51	0.00	8.72	46.15	44.62
4. อุปกรณ์กีฬาอยู่ในสภาพใช้งานได้ดี	f	0	3	16	91	85
	%	0.00	1.54	8.21	46.66	43.59
5. สนามที่ใช้สำหรับการสอนอยู่ในสภาพใช้งานได้ดี	f	1	1	17	99	77
	%	0.51	0.51	8.72	50.77	39.49
6. สถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกายสำหรับนักเรียนมีความเหมาะสม	f	2	2	15	91	85
	%	1.03	1.03	7.69	46.66	43.59
7. การเบิกอุปกรณ์เพื่อมาฝึกทักษะด้วยตนเองได้ นอกเหนือจากชั่วโมงเรียน	f	0	4	11	81	99
	%	0.00	2.05	5.64	41.54	50.77
8. สถานที่จัดเก็บอุปกรณ์กีฬาสะดวกในการนำมาใช้เรียนหรือฝึกซ้อม	f	0	3	24	76	92
	%	0.00	1.54	12.31	38.97	47.18
9. สถานที่เรียนมีบรรยากาศที่ดีเอื้อต่อการเรียนพลศึกษา	f	0	3	13	83	96
	%	0.00	1.54	6.67	42.56	49.23
10. สนามกีฬาหรือสถานที่เรียน สามารถใช้ได้ทั้งเวลาเรียนและนอกเวลาเรียน	f	3	1	17	87	87
	%	1.54	0.51	8.72	44.62	44.62
รวม	f	7	23	161	862	897
	%	0.36	1.18	8.26	44.20	46.00

จากตาราง 6 แสดงว่าปัญหาการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษา ชาย เขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548 ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.00 แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า สนามที่ใช้สำหรับการสอนอยู่ในสภาพใช้งานได้ดี อุปกรณ์กีฬาที่ใช้ในการเรียนการสอนมีความทันสมัย อุปกรณ์กีฬาอยู่ในสภาพใช้งานได้ดี สถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกายสำหรับนักเรียนมีความเหมาะสม และอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนมีมาตรฐาน มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 50.77, 47.18, 46.66, 46.66 และ 46.15 ตามลำดับ

ตาราง 7 ความถี่ และร้อยละของปัญหาการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
 ชั้นปีที่ 2 ของครูพลศึกษา หญิง เขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548
 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน (N = 71)

รายการ		ระดับของปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. คำอธิบายประกอบการสาธิตของทักษะกีฬาที่มีความชัดเจน	f	0	0	6	27	38
	%	0.00	0.00	8.45	38.03	53.52
2. กิจกรรมการเรียนการสอนเป็นไปตามลำดับขั้นตอนจากง่ายไปหายาก	f	0	0	5	38	28
	%	0.00	0.00	7.04	53.52	39.44
3. เลือกใช้กิจกรรมกีฬาได้เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน	f	0	0	4	27	40
	%	0.00	0.00	5.63	38.03	56.34
4. ดูแล แนะนำ การฝึกหัดทักษะกีฬาที่สอนอย่างใกล้ชิดและทั่วถึง	f	0	0	5	32	34
	%	0.00	0.00	7.04	45.07	47.89
5. นักเรียนได้ใช้ทักษะที่ได้เรียนมา เพื่อร่วมเล่นเกมหรือแข่งขัน	f	0	0	7	22	42
	%	0.00	0.00	9.86	30.99	59.15
6. ชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนได้เข้าใจก่อนการเรียนการสอน	f	0	0	3	37	31
	%	0.00	0.00	4.23	52.11	43.66
7. ใช้วิธีการสอนที่หลากหลาย เหมาะสมกับเนื้อหาและน่าสนใจ	f	0	0	5	30	36
	%	0.00	0.00	7.04	42.26	50.70
8. แบ่งเวลาสอนได้อย่างเหมาะสม	f	0	0	6	33	32
	%	0.00	0.00	8.45	46.48	45.07
9. ทบทวนทักษะกีฬาหรือเนื้อหาวิชาที่สอนผ่านมาก่อนสอนบทเรียนใหม่	f	0	0	5	30	36
	%	0.00	0.00	7.04	42.26	50.70
10. เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นและซักถามปัญหา	f	0	0	2	29	40
	%	0.00	0.00	2.82	40.85	56.34
รวม	f	0	0	48	305	357
	%	0.00	0.00	6.76	42.96	50.28

จากตาราง 7 แสดงว่าปัญหาการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษา หญิง เขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.28 แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า กิจกรรมการเรียนการสอนเป็นไปตามลำดับขั้นตอนจากง่ายไปหายาก ชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนได้เข้าใจก่อนการเรียนการสอน และแบ่งเวลาสอนได้อย่างเหมาะสม มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 53.52, 52.11 และ 46.48 ตามลำดับ

ตาราง 8 ความถี่ และร้อยละของปัญหาการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
 ช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษา หญิง เขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548
 ด้านบุคลิกลักษณะของครูผู้สอน (N = 71)

รายการ		ระดับของปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีความรู้ ความถนัดในวิชาที่สอน	f	0	1	4	26	40
	%	0.00	1.41	5.63	36.62	56.34
2. พุดจาสุภาพและเหมาะสม เป็นตัวอย่างที่ดี	f	0	0	2	31	38
	%	0.00	0.00	2.82	43.66	53.52
3. แต่งกายสุภาพเรียบร้อย เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนการสอน	f	0	0	0	33	38
	%	0.00	0.00	0.00	46.48	53.52
4. มีมนุษยสัมพันธ์ อารยาศัยดี ร่าเริงและมีอารมณ์ขัน	f	0	0	0	35	36
	%	0.00	0.00	0.00	49.30	50.70
5. มีความซื่อสัตย์ และยุติธรรม	f	0	0	0	36	35
	%	0.00	0.00	0.00	50.70	49.30
6. มีความตรงต่อเวลา	f	0	0	0	41	30
	%	0.00	0.00	0.00	57.75	42.25
7. มีความสามารถทางด้านทักษะกีฬาต่างๆ เป็นอย่างดี โดยเฉพาะกีฬาที่สอน	f	0	0	2	31	38
	%	0.00	0.00	2.82	43.66	53.52
8. มีความสามารถในการสร้างบรรยากาศในการเรียนให้สนุกสนาน	f	0	0	0	34	37
	%	0.00	0.00	0.00	47.89	52.11
9. ให้ความสนใจและร่วมมือในการจัดกิจกรรมของนักเรียน	f	0	0	1	39	31
	%	0.00	0.00	1.41	54.93	43.66
10. สามารถให้คำปรึกษาด้านต่างๆ แก่นักเรียน	f	0	0	1	32	38
	%	0.00	0.00	1.41	45.07	53.52
รวม	f	0	1	10	338	361
	%	0.00	0.14	1.41	47.60	50.85

จากตาราง 8 แสดงว่าปัญหาการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษา หญิง เขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548 ด้านบุคลิกลักษณะของครูผู้สอน มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.85 แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความตรงต่อเวลา ให้ความสนใจและร่วมมือในการจัดกิจกรรมของนักเรียน และมีความซื่อสัตย์และยุติธรรม มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 57.75, 54.93 และ 50.70 ตามลำดับ

ตาราง 9 ความถี่ และร้อยละของปัญหาการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
 ชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษา หญิง เขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548
 ด้านการวัดและประเมินผล (N = 71)

รายการ		ระดับของปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. แจ้งให้นักเรียนทราบล่วงหน้าก่อนที่จะมีการสอบ	f	1	0	2	21	47
	%	1.41	0.00	2.81	29.58	66.20
2. ชี้แจงให้นักเรียนทราบเกณฑ์และวิธีการทดสอบในวิชาที่สอน	f	0	0	5	38	28
	%	0.00	0.00	7.04	53.52	39.44
3. การวัดและประเมินผลตรงตามเนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน	f	0	0	1	31	39
	%	0.00	0.00	1.41	43.66	54.93
4. มีการสอบวัดผลทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ	f	0	0	1	36	34
	%	0.00	0.00	1.41	50.70	47.89
5. การสอบทักษะทางพลศึกษาเหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียน	f	0	0	1	33	37
	%	0.00	0.00	1.41	46.48	52.11
6. การประเมินผลการเรียน (ตัดเกรด) คำนึงถึงการพัฒนาทางทักษะ และความแตกต่างของบุคคล	f	0	0	3	38	30
	%	0.00	0.00	4.23	53.52	42.25
7. มีการตรวจและแจ้งผลการสอบแต่ละครั้งให้นักเรียนทราบอย่างรวดเร็ว	f	0	0	5	35	31
	%	0.00	0.00	7.04	49.30	43.66
8. มีการเก็บคะแนนจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน เช่น การแต่งกาย การเข้าชั้นเรียน เป็นต้น	f	0	0	4	30	37
	%	0.00	0.00	5.64	42.25	52.11
9. ประเมินผลความรู้ความสามารถของนักเรียนตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้	f	0	1	2	28	40
	%	0.00	1.41	2.81	39.44	56.34
10. มีการสอนซ่อมเสริมก่อนที่จะให้สอบแก้ตัวสำหรับนักเรียนที่สอบไม่ผ่าน	f	0	0	7	31	33
	%	0.00	0.00	9.86	43.66	46.48
รวม	f	1	1	31	321	356
	%	0.14	0.14	4.37	45.21	50.14

จากตาราง 9 แสดงว่าปัญหาการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
ช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษา หญิง เขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548
ด้านการวัดและประเมินผล มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.14 แต่เมื่อพิจารณา
เป็นรายข้อพบว่า ชี้แจงให้นักเรียนทราบเกณฑ์และวิธีการทดสอบในวิชาที่สอน การประเมินผล
การเรียนรู้ (ตัดเกรด) คำนึงถึงการพัฒนาทางทักษะ และความแตกต่างของบุคคล มีการสอบวัดผล
ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ และมีการตรวจและแจ้งผลการสอบแต่ละครั้งให้นักเรียนทราบอย่าง
รวดเร็ว มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 53.52, 53.52, 50.70 และ 49.30 ตามลำดับ

ตาราง 10 ความถี่ และร้อยละของปัญหาการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
 ชั้นปีที่ 2 ของครูพลศึกษา หญิง เขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548
 ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก (N = 71)

รายการ		ระดับของปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. อุปกรณ์กีฬาที่มีสัดส่วนเพียงพอกับจำนวนนักเรียน	f	0	0	9	19	43
	%	0.00	0.00	12.68	26.76	60.56
2. อุปกรณ์กีฬาที่ใช้ในการเรียนการสอนมีความทันสมัย	f	0	1	7	34	29
	%	0.00	1.41	9.86	47.89	40.85
3. อุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนมีมาตรฐาน	f	0	0	8	28	35
	%	0.00	0.00	11.27	39.44	49.30
4. อุปกรณ์กีฬาอยู่ในสภาพใช้งานได้	f	0	1	4	35	31
	%	0.00	1.41	5.63	49.30	43.66
5. สนามที่ใช้สำหรับการสอนอยู่ในสภาพใช้งานได้	f	0	1	4	25	41
	%	0.00	1.41	5.63	35.21	57.75
6. สถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกายสำหรับนักเรียนมีความเหมาะสม	f	0	2	7	30	32
	%	0.00	2.82	9.86	42.25	45.07
7. การเบิกอุปกรณ์เพื่อมาฝึกทักษะด้วยตนเองได้ นอกเหนือจากชั่วโมงเรียน	f	0	1	6	30	34
	%	0.00	1.41	8.45	42.25	47.89
8. สถานที่จัดเก็บอุปกรณ์กีฬาสะดวกในการนำมาใช้เรียนหรือฝึกซ้อม	f	0	1	7	32	31
	%	0.00	1.41	9.86	45.07	43.66
9. สถานที่เรียนมีบรรยากาศที่ดีเอื้อต่อการเรียนพลศึกษา	f	0	2	3	29	37
	%	0.00	2.82	4.23	40.85	52.11
10. สนามกีฬาหรือสถานที่เรียน สามารถใช้ได้ทั้งเวลาเรียนและนอกเวลาเรียน	f	0	1	6	35	29
	%	0.00	1.41	8.45	49.30	40.85
รวม	f	0	10	61	297	342
	%	0.00	1.41	8.59	41.83	48.17

จากตาราง 10 แสดงว่าปัญหาการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
 ช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษา หญิง เขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548
 ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ
 48.17 แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อุปกรณ์กีฬาอยู่ในสภาพใช้งานได้ดี สนามกีฬาหรือ
 สถานที่เรียนสามารถใช้ได้ทั้งเวลาเรียนและนอกเวลาเรียน อุปกรณ์กีฬาที่ใช้ในการเรียนการสอน
 มีความทันสมัย สถานที่จัดเก็บอุปกรณ์กีฬาสะดวกในการนำมาใช้เรียนหรือฝึกซ้อม และมีปัญหา
 อยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 49.30, 49.30, 47.89 และ 45.07 ตามลำดับ

ตาราง 11 ความถี่ และร้อยละของปัญหาการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
 ชั้นปีที่ 2 ของครูพลศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548
 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน (N = 266)

รายการ		ระดับของปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. คำอธิบายประกอบการสาธิตของทักษะกีฬาที่มีความชัดเจน	f	0	0	13	83	170
	%	0.00	0.00	4.89	31.20	63.91
2. กิจกรรมการเรียนการสอนเป็นไปตามลำดับขั้นตอนจากง่ายไปหายาก	f	0	0	19	133	114
	%	0.00	0.00	7.14	50.00	42.86
3. เลือกใช้กิจกรรมกีฬาได้เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน	f	0	0	12	108	146
	%	0.00	0.00	4.51	40.60	54.89
4. ดูแล แนะนำ การฝึกหัดทักษะกีฬาที่สอนอย่างใกล้ชิดและทั่วถึง	f	0	1	14	136	115
	%	0.00	0.38	5.26	51.13	43.23
5. นักเรียนได้ใช้ทักษะที่ได้เรียนมา เพื่อร่วมเล่นเกมหรือแข่งขัน	f	0	1	23	95	147
	%	0.00	0.38	8.65	35.71	55.26
6. ชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนได้เข้าใจก่อนการเรียนการสอน	f	0	1	17	141	107
	%	0.00	0.38	6.39	53.01	40.23
7. ใช้วิธีการสอนที่หลากหลาย เหมาะสมกับเนื้อหาและน่าสนใจ	f	0	1	15	122	128
	%	0.00	0.38	5.64	45.86	48.12
8. แบ่งเวลาสอนได้อย่างเหมาะสม	f	0	0	24	125	117
	%	0.00	0.00	9.02	46.99	43.98
9. ทบทวนทักษะกีฬาหรือเนื้อหาวิชาที่สอนผ่านมาก่อนสอนบทเรียนใหม่	f	0	1	15	112	138
	%	0.00	0.38	5.64	42.11	51.88
10. เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นและซักถามปัญหา	f	0	1	13	127	125
	%	0.00	0.38	4.89	47.74	46.99
รวม	f	0	6	165	1,182	1,307
	%	0.00	0.22	6.20	44.44	49.14

จากตาราง 11 แสดงว่าปัญหาการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548 ด้านกิจกรรม การเรียนการสอน มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 49.14 แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนได้เข้าใจก่อนการเรียนการสอน ดูแลแนะนำการฝึกหัด ทักษะกีฬาที่สอนอย่างใกล้ชิดและทั่วถึง กิจกรรมการเรียนการสอนเป็นไปตามลำดับขั้นตอนจาก ง่ายไปหายาก เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นและซักถามปัญหา และแบ่งเวลาสอนได้ อย่างเหมาะสม มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 53.01, 51.13, 50.00, 47.74 และ 46.99 ตามลำดับ

ตาราง 12 ความถี่ และร้อยละของปัญหาการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
 ช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548
 ด้านบุคลิกลักษณะของครูผู้สอน (N = 266)

รายการ	ระดับของปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีความรู้ ความถนัดในวิชาที่สอน	f 0	1	8	98	159
	% 0.00	0.38	3.01	36.84	59.77
2. พุดจาสุภาพและเหมาะสม เป็นตัวอย่างที่ดี	f 0	0	12	121	133
	% 0.00	0.00	4.51	45.49	50.00
3. แต่งกายสุภาพเรียบร้อย เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนการสอน	f 0	0	8	127	131
	% 0.00	0.00	3.01	47.74	49.25
4. มีมนุษยสัมพันธ์ อารยาศัยดี ร่าเริงและมีอารมณ์ขัน	f 0	1	8	126	131
	% 0.00	0.38	3.01	47.37	49.25
5. มีความซื่อสัตย์ และยุติธรรม	f 0	1	3	126	136
	% 0.00	0.38	1.13	47.37	51.13
6. มีความตรงต่อเวลา	f 0	0	5	135	126
	% 0.00	0.00	1.88	50.75	47.37
7. มีความสามารถทางด้านทักษะกีฬาต่างๆ เป็นอย่างดี โดยเฉพาะกีฬาที่สอน	f 0	2	6	123	135
	% 0.00	0.75	2.26	46.24	50.75
8. มีความสามารถในการสร้างบรรยากาศในการเรียนให้สนุกสนาน	f 0	1	4	121	140
	% 0.00	0.38	1.50	45.49	52.63
9. ให้ความสนใจและร่วมมือในการจัดกิจกรรมของนักเรียน	f 0	0	11	126	129
	% 0.00	0.00	4.14	47.37	48.50
10. สามารถให้คำปรึกษาด้านต่างๆ แก่นักเรียน	f 0	0	10	108	148
	% 0.00	0.00	3.76	40.60	55.64
รวม	f 0	6	75	1,211	1,368
	% 0.00	0.22	2.82	45.53	51.43

จากตาราง 12 แสดงว่าปัญหาการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548 ด้านบุคลิกลักษณะของครูผู้สอน มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.43 แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความตรงต่อเวลา มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 50.75

ตาราง 13 ความถี่ และร้อยละของปัญหาการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
 ชั้นปีที่ 2 ของครูพลศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548
 ด้านการวัดและประเมินผล (N = 266)

รายการ		ระดับของปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. แจ้งให้นักเรียนทราบล่วงหน้าก่อนที่จะมีการสอบ	f	1	1	11	96	157
	%	0.38	0.38	4.14	36.09	59.02
2. ชี้แจงให้นักเรียนทราบเกณฑ์และวิธีการทดสอบในวิชาที่สอน	f	0	1	17	134	114
	%	0.00	0.38	6.39	50.38	42.86
3. การวัดและประเมินผลตรงตามเนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน	f	0	1	13	120	132
	%	0.00	0.38	4.89	45.11	49.62
4. มีการสอบวัดผลทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ	f	0	1	8	141	116
	%	0.00	0.38	3.01	53.01	43.61
5. การสอบทักษะทางพลศึกษาเหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียน	f	0	2	10	128	126
	%	0.00	0.75	3.76	48.12	47.37
6. การประเมินผลการเรียน (ตัดเกรด) คำนึงถึงการพัฒนาทางทักษะ และความแตกต่างของบุคคล	f	0	1	11	136	118
	%	0.00	0.38	4.14	51.13	44.36
7. มีการตรวจและแจ้งผลการสอบแต่ละครั้งให้นักเรียนทราบอย่างรวดเร็ว	f	0	1	19	121	125
	%	0.00	0.38	7.14	45.49	46.99
8. มีการเก็บคะแนนจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน เช่น การแต่งกาย การเข้าชั้นเรียน เป็นต้น	f	0	2	13	122	129
	%	0.00	0.75	4.89	45.86	48.50
9. ประเมินผลความรู้ความสามารถของนักเรียนตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้	f	0	1	14	107	144
	%	0.00	0.38	5.26	40.23	54.14
10. มีการสอนซ่อมเสริมก่อนที่จะให้สอบแก้ตัวสำหรับนักเรียนที่สอบไม่ผ่าน	f	0	2	20	129	115
	%	0.00	0.75	7.52	48.50	43.23
รวม	f	1	13	136	1,234	1,276
	%	0.04	0.49	5.11	46.39	47.97

จากตาราง 13 แสดงว่าปัญหาการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548 ด้านการวัด และประเมินผล มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47.97 แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีการสอบวัดผลทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ การประเมินผลการเรียน (ตัดเกรด) คำนึง ถึงการพัฒนาทางทักษะ และความแตกต่างของบุคคล ชี้แจงให้นักเรียนทราบเกณฑ์และวิธีการ ทดสอบในวิชาที่สอน มีการสอนซ่อมเสริมก่อนที่จะให้สอบแก้ตัวสำหรับนักเรียนที่สอบไม่ผ่าน และการสอบทักษะทางพลศึกษาเหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียน มีปัญหาอยู่ใน ระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 53.01, 51.13, 50.38, 48.50 และ 48.12 ตามลำดับ

ตาราง 14 ความถี่ และร้อยละของปัญหาการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
 ชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548
 ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก (N = 266)

รายการ	ระดับของปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. อุปกรณ์กีฬาที่มีสัดส่วนเพียงพอกับจำนวนนักเรียน	f 0 % 0.00	3 1.13	25 9.40	91 34.21	147 55.26
2. อุปกรณ์กีฬาที่ใช้ในการเรียนการสอนมีความทันสมัย	f 0 % 0.00	4 1.50	22 8.27	126 47.37	114 42.86
3. อุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนมีมาตรฐาน	f 1 % 0.38	0 0.00	25 9.40	118 44.36	122 45.86
4. อุปกรณ์กีฬาอยู่ในสภาพใช้งานได้	f 0 % 0.00	4 1.50	20 7.52	126 47.37	116 43.61
5. สนามที่ใช้สำหรับการสอนอยู่ในสภาพใช้งานได้	f 1 % 0.38	2 0.75	21 7.89	124 46.62	118 44.36
6. สถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกายสำหรับนักเรียนมีความเหมาะสม	f 2 % 0.75	4 1.50	22 8.27	121 45.49	117 43.99
7. การเบิกอุปกรณ์เพื่อมาฝึกทักษะด้วยตนเองได้ นอกเหนือจากชั่วโมงเรียน	f 0 % 0.00	5 1.88	17 6.39	111 41.73	133 50.00
8. สถานที่จัดเก็บอุปกรณ์กีฬาสะดวกในการนำมาใช้เรียนหรือฝึกซ้อม	f 0 % 0.00	4 1.50	31 11.65	108 40.61	123 46.24
9. สถานที่เรียนมีบรรยากาศที่ดีเอื้อต่อการเรียนพลศึกษา	f 0 % 0.00	5 1.88	16 6.02	112 42.10	133 50.00
10. สนามกีฬาหรือสถานที่เรียน สามารถใช้ได้ทั้งเวลาเรียนและนอกเวลาเรียน	f 3 % 1.13	2 0.75	23 8.65	122 45.86	116 43.61
รวม	f 7 % 0.26	33 1.24	222 8.35	1,159 43.57	1,239 46.58

จากตาราง 14 แสดงว่าปัญหาการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548 ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.58 แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อุปกรณ์กีฬาที่ใช้ในการเรียนการสอนมีความทันสมัย อุปกรณ์กีฬาอยู่ในสภาพใช้งานได้ดี สนามที่ใช้สำหรับการสอนอยู่ในสภาพใช้งานได้ดี สนามกีฬาหรือสถานที่เรียนสามารถใช้ได้ทั้งเวลาเรียนและนอกเวลาเรียน และสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกายสำหรับนักเรียนมีความเหมาะสม มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 47.37, 47.37, 46.62, 45.86 และ 45.49 ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ
ไม่มี

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สังเขป ความมุ่งหมาย และวิธีดำเนินการวิจัย

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาปัญหาการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ในโรงเรียนประถมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ การประมาณขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie; & Morgan) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างครูสอนพลศึกษา จำนวน 266 คน เป็นชาย 195 คน และหญิง 71 คน ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อถามปัญหาการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษา ในโรงเรียนประถมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 ปัญหาการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548 โดยกำหนดปัจจัยที่เกี่ยวข้อง 4 ด้าน คือ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบุคลิกลักษณะของครูผู้สอน ด้านการวัดและประเมินผล ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก โดยใช้แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 อันดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อยและ น้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ มีลักษณะเป็นปลายเปิด (Open - Ended Questionnaires)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขอหนังสือจากบัณฑิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงผู้เชี่ยวชาญ และผู้อำนวยการโรงเรียนระดับประถมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ทั้งหมด 14 โรงเรียนเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. นำแบบสอบถามที่ได้กลับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม เพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป
3. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตัวเอง

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 1 และตอนที่ 2 มาแจกความถี่และหาค่าร้อยละ นำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปแบบตาราง ประกอบความเรียง
2. นำข้อมูลตอนที่ 3 มาสรุปในรูปแบบความเรียง

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัย ปัญหาการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548 มีดังนี้

1. ปัญหาที่มีต่อการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษา มี 4 ด้านดังนี้

1.1 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 49.14 แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนได้เข้าใจก่อนการเรียนการสอน ดูแลแนะนำการฝึกหัดทักษะกีฬาที่สอนอย่างใกล้ชิดและทั่วถึง กิจกรรมการเรียนการสอนเป็นไปตามลำดับขั้นตอนจากง่ายไปหายาก แบ่งเวลาสอนได้อย่างเหมาะสม และเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นและซักถามปัญหา มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 53.01, 51.13, 50.00, 47.74 และ 46.99 ตามลำดับ

1.2 ด้านบุคลิกลักษณะของครูผู้สอน มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.43 แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความตรงต่อเวลา มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 50.75

1.3 ด้านการวัดและประเมินผล มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47.97 แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีการสอบวัดผลทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ การประเมินผล การเรียน (ตัดเกรด) คำนึงถึงการพัฒนาทางทักษะ และความแตกต่างของบุคคล ชี้แจงให้นักเรียนทราบเกณฑ์และวิธีการทดสอบในวิชาที่สอน มีการสอนซ่อมเสริมก่อนที่จะให้สอบแก้ตัวสำหรับนักเรียนที่สอบไม่ผ่าน และการสอบทักษะทางพลศึกษาเหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียน มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 53.01, 51.13, 50.38, 48.50 และ 48.12 ตามลำดับ

1.4 ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.58 แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อุปกรณ์กีฬาที่ใช้ในการเรียนการสอนมีความทันสมัย อุปกรณ์กีฬาอยู่ในสภาพใช้งานได้ดี สนามที่ใช้สำหรับการสอนอยู่ในสภาพใช้งานได้ดี สนามกีฬาหรือสถานที่เรียนสามารถใช้ได้ทั้งเวลาเรียนและนอกเวลาเรียน และสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกายสำหรับนักเรียนมีความเหมาะสม มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 47.37, 47.37, 46.62, 45.86 และ 45.49 ตามลำดับ

2. ปัญหาที่มีต่อการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษา เพศชาย มี 4 ด้านดังนี้

2.1 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนโดยรวม มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 48.72 แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า คู่มือ แนะนำ การฝึกหัดทักษะกีฬาที่สอนอย่างใกล้ชิดและทั่วถึงแบ่งเวลาสอนได้อย่างเหมาะสม ชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนได้เข้าใจก่อนการเรียนการสอน เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นและซักถามปัญหา กิจกรรมการเรียนการสอนเป็นไปตามลำดับขั้นตอนจากง่ายไปหายาก และแบ่งเวลาสอนได้อย่างเหมาะสม มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 53.33, 53.33, 50.26, 48.72 และ 47.18 ตามลำดับ

2.2 ด้านบุคลิกลักษณะของครูผู้สอน มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.64 แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า แต่งกายสุภาพเรียบร้อย เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนการสอน มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 48.21

2.3 ด้านการวัดและประเมินผล มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47.18 แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีการสอบวัดผลทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ การประเมินผล การเรียน (ตัดเกรด) คำนึงถึงการพัฒนาทางทักษะและความแตกต่างของบุคคล มีการสอนซ่อมเสริมก่อนที่จะให้สอบแก้ตัวสำหรับนักเรียนที่สอบไม่ผ่าน ชี้แจงให้นักเรียนทราบเกณฑ์และวิธีการทดสอบในวิชาที่สอน มีการสอบวัดผลทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ การสอบทักษะทางพลศึกษาเหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียน มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 53.85, 50.26, 50.26, 49.23 และ 48.72 ตามลำดับ

2.4 ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.00 แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า สนามที่ใช้สำหรับการสอนอยู่ในสภาพใช้งานได้ดี อุปกรณ์กีฬาที่ใช้ในการเรียนการสอนมีความทันสมัย อุปกรณ์กีฬาอยู่ในสภาพใช้งานได้ดี และสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกายสำหรับนักเรียนมีความเหมาะสม อุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนมีมาตรฐาน มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 50.77, 47.18, 46.66, 46.66 และ 46.15 ตามลำดับ

3. ปัญหาที่มีต่อการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษา เพศหญิง มี 4 ด้านดังนี้

3.1 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.28 แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า กิจกรรมการเรียนการสอนเป็นไปตามลำดับขั้นตอน

จากง่ายไปหายาก ซึ่งแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนได้เข้าใจก่อนการเรียนการสอน และแบ่งเวลาสอนได้อย่างเหมาะสม มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 53.52, 52.11 และ 46.48 ตามลำดับ

3.2 ด้านบุคลิกลักษณะของครูผู้สอน มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.85 แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความตรงต่อเวลา ให้ความสนใจและร่วมมือในการจัดกิจกรรมของนักเรียน และมีความซื่อสัตย์ และยุติธรรม มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 57.75, 54.93 และ 50.70 ตามลำดับ

3.3 ด้านการวัดและประเมินผล มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.14 แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ซึ่งแจ้งให้นักเรียนทราบเกณฑ์และวิธีการทดสอบในวิชาที่สอน การประเมินผลการเรียน (ตัดเกรด) คำหนึ่งถึงการพัฒนาทางทักษะ และความแตกต่างของบุคคล มีการสอบวัดผลทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ และมีการตรวจและแจ้งผลการสอบแต่ละครั้งให้นักเรียนทราบอย่างรวดเร็ว มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 53.52, 53.52, 50.70 และ 49.30 ตามลำดับ

3.4 ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 48.17 แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อุปกรณ์กีฬาอยู่ในสภาพใช้งานได้ดี สนามกีฬาหรือสถานที่เรียนสามารถใช้ได้ทั้งเวลาเรียนและนอกเวลาเรียน อุปกรณ์กีฬาที่ใช้ในการเรียนการสอนมีความทันสมัย สถานที่จัดเก็บอุปกรณ์กีฬาสะดวกในการนำมาใช้เรียนหรือฝึกซ้อม และ มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 49.30, 49.30, 47.89 และ 45.07 ตามลำดับ

อภิปรายผล

ผลการศึกษาค้นคว้า ปัญหาการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548 ซึ่งสามารถอภิปรายผล ปัญหาการสอนของครูพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 โดยแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ดังนี้

1. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ครูพลศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่า มีปัญหาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอยู่ในระดับน้อยที่สุด คือ มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เป็นไปตามลำดับขั้นตอนจากง่ายไปหายาก ใช้กิจกรรมกีฬาได้เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียนและนักเรียนได้ใช้ทักษะที่ได้เรียนมาเพื่อร่วมเล่นเกมหรือแข่งขัน ซึ่งตรงกับ จรรยา แก่นวงษ์คำ (2529: 11) ได้อธิบายถึงลักษณะการสอนที่ดีว่า การสอนที่ดีต้องยึดนักเรียนเป็นหลัก โดยคำนึงถึงความแตกต่างในเรื่องของวัย และมุ่งเน้นให้นักเรียนได้รับความรู้ ความสามารถ ทักษะ ทั้งในด้านทฤษฎี และปฏิบัติ ซึ่งก่อ

ให้เกิดการต่อเนื่องของประสบการณ์และสัมพันธ์กับชีวิตประจำวัน กิจกรรมการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพที่ดีนั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการและปัจจัยสำคัญประการหนึ่งก็คือตัวครูผู้สอนเอง ซึ่งจะเห็นได้ว่าครูพลศึกษาช่วงชั้นที่ 2 เขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีวุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาตรีทางพลศึกษา ครูผู้สอนพลศึกษาจึงสามารถจัด กิจกรรมการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี เพราะการสอนวิชาพลศึกษาแตกต่างกับการสอนใน วิชาแขนงอื่นๆ คือ ครูต้องมีประสบการณ์ทางด้านกิจกรรมและการปฏิบัติ การฝึกทักษะทางการ เคลื่อนไหว และทางกีฬาประเภทต่างๆ ดังที่ วาสนา คุณาภสิทธิ์ (2539: 319 - 321) ได้อธิบาย ถึงคุณสมบัติของครูพลศึกษาที่ดีว่า ควรเป็นผู้มีความสามารถพิเศษในการสอนการฝึกปฏิบัติและ การมีส่วนร่วมในการกีฬาได้หลายประเภท มีความสามารถในการวิเคราะห์แยกแยะทักษะย่อย และ การเคลื่อนไหวต่างๆ ออกมาให้นักเรียนเห็นได้อย่างถูกต้อง ชัดเจน ไม่ผิดพลาด นอกจากนี้ปัจจุบัน ในการสอบบรรจุเป็นอาจารย์ก็จะรับบุคคลที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีที่ตรงกับวิชาชีพของ ตนเอง ดังที่สุจิตรา บุญเกิด (2543: 71) กล่าวว่าในการสอบบรรจุข้าราชการ ตำแหน่งอาจารย์ เพื่อเข้ารับราชการในมหาวิทยาลัย จะมุ่งเน้นให้อาจารย์สอนตรงตามสาขาวิชาที่ได้เรียนมา และ อาจารย์ที่สอนพลศึกษาส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการสอนมาหลายปี จึงทำให้สามารถเข้าใจถึง ปัญหาและวิธีการแก้ไขปัญหาของกิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างดี

2. ด้านบุคลิกลักษณะของครูผู้สอน

ครูพลศึกษาส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ปัญหาด้านบุคลิกลักษณะของอาจารย์อยู่ในระดับ น้อยที่สุด คือ ครูพลศึกษาส่วนใหญ่มีความรู้ความถนัดในวิชาที่สอน มีความรู้ความสามารถ ทางด้านทักษะกีฬาต่างๆ เป็นอย่างดีโดยเฉพาะกีฬาที่สอน มีความสามารถในการสร้างบรรยากาศ ในการเรียนให้สนุกสนานได้ ดังที่ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2523: 47) ได้กล่าวถึงครูพลศึกษาที่จะ สามารถปฏิบัติหน้าที่ทางพลศึกษาได้ดี และมีประสิทธิภาพควรมีลักษณะดังนี้ คือเป็นผู้มีความรู้ทั้ง ในด้านวิชาการศึกษาทั่วไปวิชาชีพครูและวิชาพลศึกษาต้องเป็นผู้ที่มีความศรัทธาในวิชาพลศึกษา อย่างแท้จริง เป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบสูง อีกทั้ง จรรยา แก่นวงษ์คำ (2529: 1) ยังได้อธิบายถึง ลักษณะการสอนที่ดี ครูจะต้องสร้างบรรยากาศให้เหมาะสมแก่การเรียนรู้ทั้งในแง่ของสังคมและ อารมณ์ของเด็กได้ดี ทั้งนี้เป็นเพราะครูพลศึกษาช่วงชั้นที่ 2 เขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ส่วนใหญ่ จบการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่าและมีวุฒิทางพลศึกษาโดยตรง ทำให้การเรียน การสอนเกิดประสิทธิภาพ อีกทั้งยังมีครูพลศึกษาที่กำลังศึกษาต่อในระดับปริญญาโทอีกด้วย ซึ่ง เป็นการช่วยส่งเสริมให้ครูผู้สอนมีความรู้ความสามารถในวิชาชีพเพิ่มขึ้น นอกจากนี้ สำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ได้กำหนดแนวทางการบริหารจัดการและพัฒนาการศึกษาทั้งในเขต พื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ และสถานศึกษา ประกอบด้วย 4 กลยุทธ์ ได้แก่ พัฒนาองค์กรให้ พร้อมบริการ พัฒนาการวิชาการเพื่อการเรียนรู้ พัฒนาครูและบุคลากรเพื่อการปฏิบัติพัฒนาสู่ มาตรฐาน อีกทั้งยังมีการจัดการอบรมสัมมนาให้แก่ครูผู้สอนด้วย (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สมุทรปราการ เขต 1. 2549: 1)

3. ด้านการวัดและประเมินผล

ครูพลศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่า มีปัญหาด้านการวัดและประเมินผลอยู่ในระดับน้อยที่สุด คือมีการแจ้งให้นักเรียนทราบล่วงหน้าก่อนที่จะมีการสอบ มีการวัดและประเมินผลตรงตามเนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน ประเมินผลความรู้ความสามารถของนักเรียน ตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนด ทั้งนี้เนื่องจากครูพลศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ส่วนใหญ่เป็นครูที่มีวุฒิทางพลศึกษา จึงมีความรู้ความสามารถในการวัดและประเมินผลนักเรียนเป็นอย่างดี และมีความชัดเจนในการวัดและประเมินผลให้ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ตั้งเอาไว้ในวิชานั้น ๆ เพื่อการเรียนการสอนที่สมบูรณ์ ซึ่งสอดคล้องกับ อรุณ โต๊ะเสน (2548: 21) ได้กล่าวว่า การวัดและประเมินผลเป็นกิจกรรมที่สำคัญในการจัดการเรียนการสอนเพราะเป็นกิจกรรมที่จะช่วยตัดสินประสิทธิภาพในการสอนของครูและผลการประเมินจะช่วยให้ครูได้ทราบว่าการสอนมีความสมบูรณ์เพียงใด มีส่วนบกพร่องหรือปรับปรุงแก้ไขในส่วนใดบ้าง ผู้เรียนมีคุณลักษณะหรือเกิดการเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายหรือไม่เพียงใด โดยการวัดและประเมินผลเป็นกิจกรรมที่จัดสอดแทรกอยู่ในทุกขั้นตอนของกระบวนการจัดการเรียนการสอน จึงนับว่าการวัดและประเมินผลที่ดีก่อให้เกิดประโยชน์ในหลาย ๆ ด้าน ทั้งตัวครูผู้สอน ต่อตัวผู้เรียน ต่อการบริหารและการวิจัย เป็นต้น และ วาสนา คุณาภิสิทธิ์ (2539: 57 – 60) ยังกล่าวอีกด้วยว่าประเด็นสำคัญในการวัดและประเมินผลคือการวัดและประเมินผลที่ครอบคลุมทุกด้านทั้งความรู้ ทักษะสมรรถภาพ สุขภาพ และคุณธรรม ครูผู้สอนควรวัดสมรรถภาพทางกาย ความสนใจเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน การพัฒนาความสามารถในการฝึกกิจกรรมมากกว่าความถูกต้อง หรือความสมบูรณ์ในทักษะกีฬา นั้นๆ ครูผู้สอนควรปรับการผลและประเมินผลให้ตรงตามหลักสูตรและตามยุคสมัย

4. ด้านสถานที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก

ครูพลศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่า มีปัญหาด้านสถานที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกอยู่ในระดับน้อยที่สุด คือ อุปกรณ์กีฬามีสัดส่วนเพียงพอกับจำนวนนักเรียน สถานที่เรียนมีบรรยากาศที่ดีเอื้อต่อการเรียนพลศึกษา การเบิกอุปกรณ์เพื่อมาฝึกทักษะด้วยตนเองได้นอกเหนือจากชั่วโมงเรียน สถานที่จัดเก็บอุปกรณ์กีฬาสะดวกในการนำมาใช้เรียนหรือฝึกซ้อม และอุปกรณ์กีฬาก็อยู่ในสภาพใช้งานได้ดี เพราะทางโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของวิชาพลศึกษา ซึ่งเป็นวิชาที่เน้นการปฏิบัติและต้องใช้พื้นที่ในการเรียนการสอนด้วย ดังนั้นเพื่อให้ให้นักเรียนได้มีการพัฒนาและเรียนรู้อย่างมีความสุขจึงได้มีการคำนึงถึง และอำนวยความสะดวกต่างๆ ทั้งในด้านสถานที่และอุปกรณ์ให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียน ส่งเสริมให้นักเรียนได้รักการเล่นกีฬาและออกกำลังกายจึงจัดให้มีการเบิกยืมอุปกรณ์และใช้สนามได้นอกเหนือจากชั่วโมงเรียนด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ อาคม แก้วเอียด (2545: 10) กล่าวว่า การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเป็นลักษณะของการเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติประกอบกับการใช้วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกแตกต่างจากวิชาอื่นๆ ครูพลศึกษาและผู้บริหารโรงเรียนจึงต้องมองเห็นประโยชน์และความสำคัญ เพราะถ้าจัดได้เหมาะสมเพียงพอจะช่วยให้การปฏิบัติงานครูเกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้น อีกทั้งการจัดวัสดุอุปกรณ์ก็มีความจำเป็นต่อการสอนเป็นอย่างมาก ต้องมี

การวางแผนด้วยบุคคลที่มีความรู้ จึงจะทำให้การใช้วัสดุอุปกรณ์ดำเนินไปด้วยความปลอดภัย มีประสิทธิภาพและประหยัด

ข้อเสนอแนะ

1. โรงเรียนควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียนให้เป็นไปตามความต้องการของนักเรียน และตรงตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้
2. โรงเรียนควรให้การสนับสนุนในการกิจกรรมทางพลศึกษา ในด้านสถานที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ให้เพียงพอต่อความต้องการของนักเรียน
3. โรงเรียนควรจัดกิจกรรมกีฬากลุ่มสัมพันธ์เชื่อมความสัมพันธ์ทั้งครูและนักเรียน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาของนักเรียน ช่วงชั้นอื่น ๆ ด้วย
2. ควรศึกษาเปรียบเทียบปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาระหว่างนักเรียนหญิงและนักเรียนชาย ช่วงชั้นต่าง ๆ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมพลศึกษา. (ม.ป.ป.). คู่มือการสอนพลศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 – 4. กรุงเทพฯ: หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมฯ.
- . (2534). รายงานศึกษาวิจัย และสรุปผลสัมมนาทางวิชาการเพื่อเกณฑ์มาตรฐานในการ กำหนดบุคลากร งบประมาณและสถานที่ ในการพัฒนาพลศึกษาและกีฬาของสถานศึกษาใน ระดับอุดมศึกษา ในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ: กองส่งเสริมพลศึกษา.
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2537). หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2534). หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง 2533). กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ กระทรวงฯ.
- . (2544ก). สารและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: กระทรวงฯ.
- . (2544ข). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: กระทรวงฯ.
- . (2545). คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- จรรยา แก่นวงศ์คำ. (2529). หลักการพลศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- จรัส ขนิษฐน้อย. (2540). สภาพและแนวทางพัฒนาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียน ชนบทสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดน่าน. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- จรินทร์ ธานีรัตน์. (2513). การทดสอบและประเมินผลทางพลศึกษา. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- จรี ไม้จันทร์. (2542). ปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) วิชาพลศึกษาในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เจริญ ศาสตราวหา. (2539). ความพึงพอใจของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีการสอนวิชา พลศึกษา. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จำเนียร ศิลพานิช. (2538). หลักและวิธีการสอน. กรุงเทพฯ: เจริญรุ่งเรืองการพิมพ์.
- เฉลิมชัย ขำแก้ว. (2546). สภาพและปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก ปีการศึกษา 2546. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- บุษบา ทันสมัย. (2547). สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษา และพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2546. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ประกอบ ปรีชาบุญ. (2548). สภาพและปัญหาการสอนพลศึกษาของครูพลศึกษา ในโรงเรียน ขยายโอกาสทางการศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ ปีการศึกษา 2547. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ประทีป พาณิชชาติ. (2528). การสอนพลศึกษา. กรุงเทพฯ: คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตพลศึกษา.
- ผาณิต บิลมาศ. (2522). คุณลักษณะของครูพลศึกษาที่พึงปรารถนาสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาใน กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (พลศึกษา) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- แผน เจริญชัย. (2537). ปัญหาการเรียนการสอนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาของนิสิตมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. กรุงเทพฯ: คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ภักดี บุญกิจ. (2548). ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาพัทลุง ปีการศึกษา 2547. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- มยุรี ชุมพล. (2548). ได้ศึกษาค้นคว้าเรื่องปัญหาการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียน มัธยมศึกษา คาทอลิก สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขต กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2546. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- รัชนี้ สุวรรณจิตร. (2540). สภาพแวดล้อมและสถานที่เรียนพลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ กลุ่มที่ 4 ในกรุงเทพมหานคร. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- รุ่งทิวา จักรกร. (2527). วิธีสอนทั่วไป. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์เจริญผล.
- วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2522). หลักและวิธีการสอนวิชาพลศึกษา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- . (2523). หลักและวิธีสอนพลศึกษา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- วาสนา คุณาภิสิทธิ์. (2536). การสอนพลศึกษา. (เอกสารคำสอน). กรุงเทพฯ: ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- . (2539). การสอนพลศึกษา. กรุงเทพฯ: บริษัท พิมพ์ ดี.
- . (2541). หลักสูตรพลศึกษา. (เอกสารประกอบการสอน). โครงการตำราและคำสอน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตพลศึกษา.

- วุฒิชัย จิตต์ศิริ. (2547). *สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอน หมวดวิชาเฉพาะด้าน หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาพลศึกษา ของวิทยาลัยพลศึกษา ในเขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2546*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สะอาด โพธิ์ยะ. (2541). *การจัดการเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (ประถมศึกษา). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- สุจิตรา บุญเกิด. (2543). *ปัญหาการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ในมหาวิทยาลัย*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุวิทย์ สว่างโรจน์. (2546). *ความพึงพอใจในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ของนักศึกษา สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 1. (2549, เมษายน). สพท. สมุทรปราการ เขต 1 ผ่านการประเมินโรงเรียนในฝันครบทั้ง 3 โรงเรียน. *วารสารประชาสัมพันธ์สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 1*. 2(2): 1.
- อเนก เพียรอนุกุลบุตร. (2527). *การวัดและประเมินผลทางพลศึกษา*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- อรุณ โต๊ะเส้น. (2548). *สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอน หมวดวิชาเฉพาะด้านหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิชาเอกพลศึกษา ของวิทยาลัยพลศึกษาในเขต การศึกษาภาคใต้ ปีการศึกษา 2547*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อาคม แก้วเอียด. (2544). *ปัญหาการเรียนวิชาพลศึกษาของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ในจังหวัดพัทลุง*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อาทิตย์ โพธิ์กาศ. (2547). *สภาพและความต้องการในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของ นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ปีการศึกษา 2546*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อุดมศักดิ์ ภิรมย์. (2547). *สภาพและความต้องการในการเรียนการสอนพลศึกษาของนักเรียน โรงเรียนคาทอลิก สังกัดอัครสังฆมณฑลกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2546*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- Folsom Meek, Sherry L. (1995, October). Attitudes of Preservice Physical Education Teachers toward Teaching Students with Mild Disabilities. *Journal of Physical, Recreation and Dance*. 11(68): 32 - 40

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถาม

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ปัญหาการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาของครูพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2
เขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้ใช้กับครูพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548 แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการประเมินผลของปัญหาการสอนของครูพลศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เพื่อนำผลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าจะเป็นแนวทางแก้ไขปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาของครูพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ

2. แบบสอบถามนี้มีอยู่ 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับครูผู้สอนวิชาพลศึกษา

ตอนที่ 2 แบบสอบถามปัญหาการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่

1. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน
2. ด้านบุคลิกลักษณะของครูผู้สอน
3. ด้านการวัดและประเมินผล
4. ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ

ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน [] หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. วุฒิการศึกษา
 - [] ปริญญาตรี มีวุฒิทางพลศึกษา
 - [] ปริญญาตรี ไม่มีวุฒิทางพลศึกษา
 - [] สูงกว่าปริญญาตรี
2. เพศ
 - [] ชาย
 - [] หญิง

ตอนที่ 2 แบบสอบถามปัญหาการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
ช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับระดับปัญหาของท่าน

ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	ระดับของปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ท่านสามารถอธิบายประกอบการสาธิตของทักษะกีฬามีความชัดเจน					
2. ท่านสามารถกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นไปตามลำดับขั้นตอนจากง่ายไปหายาก					
3. ท่านสามารถเลือกใช้กิจกรรมกีฬาได้เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน					
4. ท่านสามารถดูแล แนะนำ การฝึกหัดทักษะกีฬาที่สอนอย่างใกล้ชิดและทั่วถึง					
5. ท่านสามารถให้นักเรียนได้ใช้ทักษะที่ได้เรียนมา เพื่อร่วมเล่นเกมหรือแข่งขัน					
6. ท่านสามารถชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนได้เข้าใจก่อนการเรียนการสอน					
7. ท่านสามารถใช้วิธีการสอนที่หลากหลาย เหมาะสมกับเนื้อหาและน่าสนใจ					
8. ท่านสามารถแบ่งเวลาสอนได้อย่างเหมาะสม					
9. ท่านสามารถทบทวนทักษะกีฬาหรือเนื้อหาวิชาที่สอนผ่านมาก่อนสอนบทเรียนใหม่					
10. ท่านสามารถเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นและซักถามปัญหา					

ด้านบุคลิกลักษณะของครูผู้สอน	ระดับของปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ท่านมีความรู้ ความถนัดในวิชาที่สอน					
2. ท่านพูดจาสุภาพและเหมาะสม เป็นตัวอย่างที่ดี					
3. ท่านแต่งกายสุภาพเรียบร้อย เหมาะสมกับ กิจกรรมการเรียนการสอน					
4. ท่านมีมนุษยสัมพันธ์ อธิบายดี ร่าเริงและมี อารมณ์ขัน					
5. ท่านมีความซื่อสัตย์ และยุติธรรม					
6. ท่านมีความตรงต่อเวลา					
7. ท่านมีความสามารถทางด้านทักษะกีฬาต่างๆ เป็นอย่างดี โดยเฉพาะกีฬาที่สอน					
8. ท่านมีความสามารถในการสร้างบรรยากาศ ในการเรียนให้สนุกสนาน					
9. ท่านให้ความสนใจและร่วมมือในการจัดกิจกรรม ของนักเรียน					
10. ท่านสามารถให้คำปรึกษาด้านต่างๆ แก่นักเรียน					

ด้านการวัดและประเมินผล	ระดับของปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ท่านแจ้งให้นักเรียนทราบล่วงหน้าก่อนที่จะมีการสอบ					
2. ท่านชี้แจงให้นักเรียนทราบเกณฑ์และวิธีการทดสอบในวิชาที่สอน					
3. ท่านมีการวัดและประเมินผลตรงตามเนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน					
4. ท่านมีการสอบวัดผลทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ					
5. ท่านมีการสอบทักษะทางพลศึกษาเหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียน					
6. ท่านมีการประเมินผลการเรียน (ตัดเกรด) คำนึงถึงการพัฒนาทางทักษะ และความแตกต่างของบุคคล					
7. ท่านมีการตรวจและแจ้งผลการสอบแต่ละครั้งให้นักเรียนทราบอย่างรวดเร็ว					
8. ท่านมีการเก็บคะแนนจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน เช่น การแต่งกาย การเข้าชั้นเรียน เป็นต้น					
9. ท่านประเมินผลความรู้ความสามารถของนักเรียนตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้					
10. ท่านมีการสอนซ่อมเสริมก่อนที่จะให้สอบแก้ตัวสำหรับนักเรียนที่สอบไม่ผ่าน					

ด้านสถานที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก	ระดับของปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. อุปกรณ์กีฬาที่มีสัดส่วนเพียงพอกับจำนวนนักเรียน					
2. อุปกรณ์กีฬาที่ใช้ในการเรียนการสอนมีความทันสมัย					
3. อุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนมีมาตรฐาน					
4. อุปกรณ์กีฬาอยู่ในสภาพใช้งานได้ดี					
5. สนามที่ใช้สำหรับการสอนอยู่ในสภาพใช้งานได้ดี					
6. สถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกายสำหรับนักเรียนมีความเหมาะสม					
7. การเบิกอุปกรณ์เพื่อมาฝึกทักษะด้วยตนเองได้นอกจากชั่วโมงเรียน					
8. สถานที่จัดเก็บอุปกรณ์กีฬาสะดวกในการนำมาใช้เรียนหรือฝึกซ้อม					
9. สถานที่เรียนมีบรรยากาศที่ดีเอื้อต่อการเรียนพลศึกษา					
10. สนามกีฬาหรือสถานที่เรียน สามารถใช้ได้ทั้งเวลาเรียนและนอกเวลาเรียน					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

คำชี้แจง กรุณาแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะ

3.1 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

.....

.....

.....

3.2 ด้านบุคลิกลักษณะของครูผู้สอน

.....

.....

.....

3.3 ด้านการวัดและประเมินผล

.....

.....

.....

3.4 ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข
รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์แผน เจียรระนัย
ภาควิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไพบุลย์ ศรีชัยสวัสดิ์
ภาควิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. นายชัชสินทร์ โยธาทิพย์
นายกสมาคมการศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ
สำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นายสุพจน์ วิเวก
วัน เดือน ปีเกิด	14 พฤษภาคม 2512
สถานที่เกิด	27/10 หมู่ 2 ต.บางเมือง อ.เมืองฯ จ.สมุทรปราการ
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	โรงเรียนกรวิชัย 419 หมู่ 2 ถนนพุทธรักษา ซอยนาครดี ตำบลแพรกษา อำเภอเมืองฯ จังหวัดสมุทรปราการ
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	ผู้จัดการ, ครูใหญ่โรงเรียนกรวิชัย
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ.2521	ประถมศึกษาตอนต้น โรงเรียนคลองมหาหงส์ ต.บางเมือง อ.เมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ
พ.ศ.2524	ประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดไทรสามัคคี ต.บางเมือง อ.เมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ
พ.ศ.2527	มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนหาดอมราอักษรลักษณ์วิทยา ต.ท้ายบ้าน อ.เมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ
พ.ศ.2530	มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนหาดอมราอักษรลักษณ์วิทยา ต.ท้ายบ้าน อ.เมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ
พ.ศ.2532	ประกาศนียบัตรการศึกษาชั้นสูง (พลศึกษา) วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี
พ.ศ.2534	การศึกษาระดับบัณฑิต (พลศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา
พ.ศ.2549	การศึกษามหาบัณฑิต (พลศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ